

**ЗАМІСТЬ САДУ НА ЖИВОВА
— БУДОВА**

ГОЛОВНЕ с. 2

СЕРЕДА
25 лютого 2015

№9

**БАТЬКИ «ВОЮЮТЬ»
ЗА ГУРТКИ** **КОНФЛІКТ** с. 11

490 грн
1 блок
Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

www.ria.ua

Благодійність у лікарнях міста: хто, що, скільки

Лише за чотири місяці тернополяни добровільно-примусово пожертвували на потреби медзакладів більше 800 тисяч гривень. Річний «обіг» такими темпами перевалить за 2,5 мільйона гривень. Частина коштів залишиться у посередників

АНДРІЙ ШКУЛА, 0-97-742-35-45,
ANDRIY.SHKULA@20MINUT.UA

на лютий медустанови отримали 830 тис. грн. Лікарням ці гроші дійсно потрібні, але давати чи ні — добровільний вибір людини.

Читайте **ГОЛОВНЕ** С. 5

Лише за чотири місяці роботи терміналів медзаклади отримали обліковані 830 тисяч гривень. Люди скаржаться, що їх змушують сплачувати добровільні внески

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ
344
ВАКАНСІЇ
ВІД ПРОВІДНИХ ФІРМ
ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Шоу красунь
Конкурс «Міс-Тернопіль-2015» відбудеться 13 березня у драмтеатрі. Початок — о 19.00. Цього вечора 16 учасниць змагатимуться за титул найвродливішої тернополянки. Переможниця поїде на «Міс-Україна-2015» у травні і на «Королеву України-2015» наприкінці року, повідомив регіональний представник Національного конкурсу «Міс Україна» Володимир Заверуха.

ШвидкоГроші **ГРОШІ ДО ЗАРПЛАТИ**
3000 ГРН **20** ХВИЛИ НА ОФОРМЛЕННЯ ТА ВИДАЧУ ГРОШЕЙ **iD** ЛИШЕ ПАСПОРТ ТА КОД
(093) 170 10 28
• вул. М. Шептицького, 236 (2-й поверх ТЦ "SOTERIA")

справжні броньовані ДВЕРІ від виробника
пожежний сертифікат ліцензійний монтаж дверей
під індивідуальні розміри
РИФ м.Тернопіль, вул. Довженка, 18 тел.: (0352) 438030
www.rif.te.ua

МРІЯ - ЦЕ ПЕРШИЙ КРОК ДО МЕТИ!
МІ ДОПОМОЖЕМО КРОКУВАТИ ВАМ ТІЛЬКИ ВПЕРЕД
КРЕДИТ на ваші мрії
м. Тернопіль, вул. В. Чорновола, 1а, офіс 20, поверх 3
тел.: 097-918-2-918, 068-553-06-82

КомпаньйонФінанс
за **20** ХВ. **ГРОШІ ГОТІВКОЮ** до **10 000** грн лише паспорт та код
вул. Руська, 14 м. Тернопіль:
вул. Живова, 7 067 209 25 07
вул. Київська, 11 www.kf.ua

Міс Rіa
ФОТОКОНКУРС
Заповни анкету на сайті miss.moemisto.ua
Отримай професійну фотосесію від першого в місті Арт Центру
Діагностика в Конурсі! Професійна допомога по проживанню у м. Тернопіль, віком від 18 до 30 років. Детальніше на сайті miss.moemisto.ua

Трактори Мототрактори Мотоблоки
донгфенг • дтз • фотон • сінтай • джинма • зубр • брансон • кіоті
Тел.: (0352) 52-40-15, (067) 353-16-06, (067) 351-57-82
www.mini-traktor.com.ua м.Тернопіль, вул. Гайова, 32

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Світлана ГРИВАС

Суворо заборонено?

Тепер похід на ринок — привід не тільки для інсульти у пенсіонера, а й у здорової молоді людини. Підеш, подивися, пустиш далеко не скупку сльозу. Бо всі тепер дихають у такт із «зеленим». Чому півлітра олії 20 грн? Чому 250 грамів «такої собі» кави — 45-60 грн? Чому буханка хліба — 6 грн? Навіть у бабці, яка торгує минулорічною капустою, і то ціни зросли. А чому? Бо долар зріс. Трясця! Здається, що скоро буде так, як і в 90-ті. Тоді мені купували цукерки і морозиво раз на місяць, у день зарплати чи бабчиної пенсії. Звикли і не нили. Нема, то нема. Тепер же знову доводиться звикати до слова «нема». Але ж подорожчання багатьох товарів нагадує таку ситуацію: в одному з сіл були собі дядьки, які картоплю возили у Крим. Платили селянам небагато — мовляв, попити немає, дорогого ще платити всяким доводиться. І от з такими кисло-зеленими обличчями тоді розповідали про критичну ситуацію — торгів нема, картоплі у Криму своєї вистачає. Здавалось, ось зараз розповість про біду з картоплею і впаде від серцевого удару через таке нещастя. Та як же змінювались вони, коли в село заїжджали випадкові продавці й платили селянам більше. Тоді до чужака за півгодини з'їжджались усі, хто займався таким промислом. Збивати ціну було суворо заборонено «картопляним» законом. Тож, може, наша біда нині в тому, що якщо кілька канадцятого навару на товарі немає, то і торги не вдалися? Але ж, шановні, криза в країні. Кажуть, війна. Зрозуміло, що всім важко. Але, може, ви якось легше з тим наваром? А то я, їй Богу, відчула себе божжем, коли мені на ринку заявили, що взуття за кілька тисяч, а джинси за тисячу — це прийнятна ціна.

МАГАЗИН З ОФІСАМИ – ПІД ВІКНАМИ

Ущільнення ■ На ділянках, де ще минулого року росли дерева і зеленіла трава, нині – будівельні роботи. Одну з них підприємець отримав під садівництво, іншу взяв у суборенду. Будуватиме під вікнами

АНДРІЙ ШКУЛА

Підготовка до будівельних робіт розпочалась на двох ділянках — 3 і 6,5 сотих, навпроти будинку на вул. Живова, 6. Мешканці шоковані, бо зрізали дерева і риють під вікнами

АНДРІЙ ШКУЛА, 0-97-742-35-45.
ANDRIY.SHKULA@20MINUT.UA

Вулиця Живова популярна серед охочих збудувати там комерційну нерухомість, адже автовокзал та ринок забезпечують сотні потенційних клієнтів. Тож не дивно, що будувати починають там, де, здавалося б, ніколи не наважаться.

Підготовчі роботи для будівництва стартували в листопаді минулого року під вікнами мешканців будинку на Живова, 6.

Люди написали купу скарг

Робітники зрізали дерева, зокрема й фруктові. А на місці, де зеленіла трава і були людські клумби, вирили траншеї чи то під фундамент, чи то під труби.

— Люди не піднімали шуму, бо думали, що то якісь ремонтні роботи з комунікаціями чи буде парковка, — сказала після старту робіт мешканка, яка назвалась Іриною Раденко. — Але коли під сокиру пішли дерева, зрозуміли, що й до чого. Може, журналісти допоможуть дізнатися, хто і що буде. Як можна будувати щось на прибудинковій території людям під вікнами? Бо ж поки ми всі зрухаємось, згуртуємось, то вже перший поверх вибудують.

Мешканці будинку не знали, хто і що робить. Переконають, що їх ніхто не питає. Крім того, вірили, що зелений клапот під вікнами — їхня територія. Та на-

справді все не так...

У 2013 році міська рада надала підприємцю Миколі Васильчичину містобудівні умови й обмеження забудови ділянки. Це документ, зокрема, на основі якого інспекція архітектурно-будівельного контролю дає добро на будівництво. Згідно з містобудівними умовами, передбачене будівництво магазину з офісними приміщеннями. Площа ділянки, на якій з'явиться новий об'єкт, — майже 6,5 сотих. За інформацією людей, які уже почали надсилати протести у різні інстанції, будівля матиме три поверхи. Тобто мешканці нижніх поверхів житлового будинку після завершення будови з вікон милуватимуться стіною новобуду, до якого за бажання й доплюнути можна буде.

— Люди з майже усіх квартир підписались у петиції проти будови, — каже мешканка Світлана (прізвище редакції відоме — прим. авт.). — Звернулись до депутата обласної ради, яка подала запити і звернення в міську раду та екологічну інспекцію, бо ж вирізали дерева. Звернулася в інспекцію сільського господарства, адже зняли верхній шар ґрунту, в інспекцію держархбудконтролю, яка чомусь дозволила будову під вікнами. Також депутат проводила зустріч із представниками міської ради і жеку. Там дійсно

є порушення, але всі переводять стрілки одне на одного. Є заява в міліцію. Тепер чекаємо реакції і сподіваємось на об'єктивний підхід. Просто варто прийти на місце і подивитись.

Ще три сотих — під садівництво

Ділянку, на якій будуватимуть, підприємець отримав не напряму у міськради. Взяв її в суборенду в іншого підприємця — Оксани Назарук, пояснили нам у відповідь на запит у тій же міськраді. Проте суборенду, оскільки земля

Люди не піднімали шуму, бо думали, що то якісь ремонтні роботи з комунікаціями, чи, можливо, буде парковка. Але коли під сокиру пішли дерева, зрозуміли, що й до чого

комунальна, погоджувала саме міська влада.

Пан Васильчичин, який має намір будувати, володіє ще однією ділянкою поряд. Йдеться про три сотих, які тягнуться смужкою навпроти вікон того ж житлового будинку з лівого боку. Землю підприємець отримав також у 2013 році безоплатно — для садівництва (!!!). Отож садово-городньому дозвіллі, вочевидь, є місце навіть у центрі міста... Та

фруктовими деревами чи грядками чоловік не займався або ж займався недовго. Уже наступного року міська рада змінила цільове призначення ділянки з формулюванням «для будівництва закладу торгівлі». Щоправда, міська влада затвердила розрахунок розміру втрат сільськогосподарського виробництва, що змушений був сплатити чоловік. А витратив він на цих три сотих аж 2266 гривень. Таким чином тепер у підприємця є дві ділянки поряд загальною площею близько 9,5 сотих. Розпитати пана Васильчичина про будівельні наміри та отримання ділянок нам не вдалось. На бізнес-довідках й у соцмережах його контактів не знайшли. У держреєстрі фізичних осіб-підприємців контактні дані не вказані. На місці будівництва ми виїжджали двічі, але працівників, які допомогли б із контактами пана Миколи, не було. У рішеннях міської ради ця інформація також відсутня, адже це — персональні дані. Якщо чоловік має намір висловити свою позицію та відповісти на декілька запитань, ми надамо йому таку можливість.

Закликаємо правоохоронців перевірити ситуацію з виділенням ділянок, а також відповідність будівельних намірів законам. Підприємцю, напевно, було нелегко і недешево отримати землю та право будувати, але інтереси міста та людей, які там живуть, — важливіші, як і закон. Результати перевірки просимо надіслати в редакцію за адресою: вул. Дубовецька, 16.

Їх, а також відповіді на звернення людей ми висвітимо на шпальтах газети.

До речі, біля сусіднього житлового будинку на Живова — близько 30 сотих під травою і деревами. З таким підходом міської влади до справ і там, як підозрюємо, з часом може початись забудова. Радимо людям подбати про офіційне закріплення прибудинкової території, приміром, через створення ОСББ.

ЕКСПЕРТИ RIA ПРО НАЙАКТУАЛЬНІШЕ

Що останнім часом вас схвилювало найбільше?

Андрій СОЛТИСЯК (20 р.), активіст ГО "Твоя ініціатива":

— Якщо військовий стан не оголосять, держава не перейде на інший режим функціонування, а в ЗСУ продовжуватимуть мобілізацію, то яким чином вирішати проблему людського ресурсу на підприємствах? А вже за мобілізованими до лав Збройних сил залишається їхнє робоче місце, зарплата. Чи реально знайти заміну такій значній кількості спеціалістів?

Любов СНИТИНЬКА (29 р.), працівник туристичної сфери:

— Усі мої думки про те, чим може бути корисною своїй державі. Доля нашої країни залежить від порогу нашого страху і віри. Якщо ми будемо вірні в малому, відважні й «некрайньохатні», то будемо мати сильну державу. Є велика кількість волонтерських заходів та ініціатив у нашому місті зараз. Від кожного з нас залежить, яке майбутнє приїде в наш дім завтра.

Світлана ПОТАПОВА (30 р.), волонтер «БеБіко»:

— Хвилює те, що й усіх: війна, клята російська влада, тотальне подорожчання всього, чого тільки можна: продуктів, комунальних послуг, проїзду. Ціни настільки швидко змінюються, що не встигаєш зорієнтуватись. Людей таке не може залишати спокійними. Приміром, закінчилась у мене віза, приходжу оплатити в банк збір, а там ціна вже 530 грн, хоча минулого тижня було 380 грн. І так усе.

Юрій МАТЕВОЩУК (23 р.), письменник:

— Я не сказав би, що мене щось може настільки схвилювати в тих умовах, у яких ми наразі живемо. Про курс валют не говорять тільки лінивці. Але після нещодавньої поїздки до Мінська на літературний фестиваль "Вершы на асфальце", в якому брали участь автори з Норвегії, Латвії, Литви, а також українські, зокрема тернопільські поети, я зрозумів, наскільки люблю Україну.

Антон ПІДПЕРИГОРА (26 р.), фотограф:

— Хвилює, що дивляться і читають люди. Чомусь лише кільком відсоткам населення цікаво дізнаватись щось нове, розвиватись. Натомість більшість йде простішим шляхом, черпаючи інформацію з ТВ. Там показують другосортні шоу, які наші люди «їдять» краще, ніж пізнавальну перше редакчу чи цікавий роман. Хочеться бачити якнайбільше читачів на лавках та у кафе нашого міста.

Сергій КУЗНЕЦОВ, боєць АТО:

— Згадую події, які відбулися в країні рік тому... Мій Майдан почався 1 грудня 2013 року, коли я почув про те, що діточок у Києві побили. І триває мій Майдан до сьогодні. Я нікого не забуду загиблих, адже нині їх уже не Небесна сотня, а Небесні тисячі хлопців, які загинули на Сході. Зараз я воюю. Бо це моя земля, тут я народився, тут поховані мої предки, тут — мої діти, тут — мій народ.

ХТО З МЕДИКІВ ПОЇДЕ В АТО

АТО ■ Мобілізованими медпрацівниками займаються військкомати. Спершу їх направляють на навчання, потім — у госпіталі. Якщо потрібні медики для допомоги населенню, у відрядження на Схід їх скеровує департамент охорони здоров'я. Також їдуть добровольці

Олександр Хара

відрядження в Луганську і Донецьку області у складі спеціалізованих бригад. Медпрацівників шкірвендиспансеру до таких відряджень не залучали. Відрядження медпрацівників за межі Тернопільщини є виключно компетенцією органів управління

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIYNYK@20MINUT.UA

Кого з персоналу лікувального закладу зараз можуть відправити в АТО і за яким принципом робитимуть відбір, з таким питанням на сайт 20minut.ua звернувся читач.

«Шановна редакціє! Я працюю в обласному шкірвендиспансері в Тернополі, — пише читач. — Нещодавно в нашому колективі з'явилася така інформація: на лікарню прийшло 40 повісток, розподіл їх буде визначатися головним лікарем на його власний розсуд, як нам прозоро натякнули. Чи має головний лікар право на це? Чи це запрошення добровольців? Хто в такому випадку підпадає під «роздачу»? Чи це будуть лікарі, які закінчили військову кафедру і є військовозобов'язковими, чи інтерни, медсестри, санітарки?

Прозвучала інформація, що кожен лікар, медична сестра і лікар-інтерн відбудуть по місяцю в Луганській та Донецькій областях. Чи це законно?»

За коментарем ми звернулися

— Коли був Чорнобиль, ми зібрали колектив і запитали, хто бажає поїхати. Охочих було більше, ніж потрібно.

Якби така потреба виникла зараз, ми зробили б саме так — спочатку запитали про охочих

безпосередньо до головного лікаря Тернопільського обласного шкірно-венерологічного диспансеру Олександра Хари.

— Інформація не відповідає дійсності, оскільки мобілізація є компетенцією виключно комісаріатів, — повідомив Олександр Хара. — Ряд лікарів нашої області та медпрацівники з інших лікувальних закладів відбули у

охорони здоров'я. Тож якщо Департамент охорони здоров'я об'єднаної адміністрації вважатиме за потрібне відрядити медиків, тоді видадуть відповідний наказ. Зараз такого наказу щодо нашого закладу немає.

Водночас, як зазначив головний лікар, може виникнути необхідність у наданні меддопомоги громадянам України поза

межами Тернопільської області. Всі відрядження відбуваються лише в суворій відповідності до Кодексу законів про працю. Інтернів до таких відряджень не залучають. А інший медперсонал — так.

— У Чорнобильську зону ж колись направляли, — пригадує Олександр Хара. — Коли був Чорнобиль, ми зібрали колектив і запитали, хто бажає поїхати. Охочих було більше, ніж потрібно. Якби така потреба виникла зараз, ми зробили б саме так — спочатку запитали про охочих, а потім вирішували б у відділах, але аж ніяк не з моєї ініціативи.

Основний принцип, за яким направляють медиків у зону АТО, — це їхня спеціальність, зазначають у військкоматі.

— Зазвичай потрібні хірурги, нейрохірурги, — повідомив заступник військового комісара Тернопільського об'єднаного військового комісаріату Микола Бойко. — Лікарів направляють спочатку у медуніверситет для підготовки, а потім — у госпіталі. Я можу прокоментувати інформацію виключно щодо мобілізованих лікарів. Усі, кого зараз мобілізовують, спочатку навчаються, а потім їдуть у частини. Ми заявок на потребу в медиках, які не є мобілізованими, не даємо. Якщо нам приходить заявка забезпечити певну кількість лікарів, ми займаємося лише мобілізованими.

Сьогодні на сайті 20minut.ua

Найчастіше читають:

- Штаб АТО припускає, що бойовики готують наступ на Маріуполь
- «Напився і заснув, а прокинувся біля трупа» (ОНОВЛЕННЯ)
- Землякові, що ухилиється від мобілізації
- Спортсменка з Тернополя хоче виступати за Росію
- У Тернополі викрадають автомобілі
- Працівниці, яка «вгамовувала» невдоволених клієнтів ножем, загрожує до шести місяців
- На Київській бояться вирубки дерев і забудови майданчика
- Підприємства Тернопільщини перешкоджають у проведенні мобілізації
- Тернополяни помолилися за Героїв Небесної Сотні
- За вечір тернопільські господині наліпили 25 тисяч вареників для бійців

Найчастіше коментують:

- Землякові, що ухилиється від мобілізації <http://te.20minut.ua/10436778>
- На Київській бояться вирубки дерев і забудови майданчика <http://te.20minut.ua/10436783>
- Замість сексу пилосос? <http://te.20minut.ua/10436985>
- Міносвіти закликає не відзначати 23 лютого (ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ) <http://te.20minut.ua/10437005>
- Тернопіль закупить ще вісім чеських тролейбусів <http://te.20minut.ua/10436712>
- «Напився і заснув, а прокинувся біля трупа» (ОНОВЛЕННЯ) <http://te.20minut.ua/10436873>
- Народ, давайте боротися з бандитськими вибулками <http://te.20minut.ua/10436947>

Яким буде курс долара до кінця року?

- великим, страшно й уявити, наскільки
- до 50–60 дійде
- 35–40
- таким, як зараз, — до 30-ти.
- звільнять Гонтареву — курс відкотиться до 20-ти
- неможливо спрогнозувати

ФОТО ДНЯ

20 лютого • 13.00 • Площа Героїв Євромайдану

Виставку «Світлий пам'яті Небесної сотні» відкрили в обласному краєзнавчому музеї. Присутні запалили свічки пам'яті за полеглих та помолилися за них. Серед експонатів виставки — речі, які належали активістам Майдану, символи минулорічних подій: шини, каски та шоломи. Є також багато фотографій з Майдану

За квитком на транспорт — до «Укрпошти»

ВИДАВНИЦТВО RIA

Мандрівники часто стикаються з великою кількістю супутніх проблем, далеко не останньою серед яких є купівля квитків. Утім, у час цифрових технологій дорогу впевнено пробиває «e-ticket», або ж електронний квиток.

В Україні скористатись послугою з придбання електронного квитка на будь-який вид транспорту можна через «Укрпошту», в якій діє система «Єдиний електронний квиток». Спільна з Міністерством інфраструктури України база з продажу квитків дозволяє швидко та, головне, із стовідсотковою надійністю придбати електронний квиток. Національний оператор поштового зв'язку надає можливість усім охочим придбати електронний квиток у будь-якому відділенні

поштового зв'язку чи замовити його онлайн на сайті «Укрпошти».

Завдяки QR-коду, що містить електронний посадочний документ, в базі даних зберігається вся необхідна інформація про пасажирів. Для здійснення посадки на потяг або літак пасажирів достатньо

ж права, що і його паперовий аналог. Для здійснення посадки в автобус пасажирів необхідно обміняти маршрут-квитанцію на квиток у касі автовокзалу безпосередньо перед відправленням автобуса. Обмін маршрут-квитанції на квиток здійснюється без черг та

Замовлений через «Укрпошту» електронний квиток з QR-кодом на потяг чи літак є повноцінним перевізним документом

пред'явити QR-код або роздрукований електронний квиток та документ, що посвідчує особу.

Замовлений через «Укрпошту» електронний квиток з QR-кодом на потяг чи літак не потребує обміну в касах вокзалу та є повноцінним перевізним документом, який надає пасажирів ті

додаткової оплати.

Електронний квиток — це повноцінний електронний проїзний документ, що має статус звітного розрахункового документа (фіскального чека). Його можна використати для звітування перед бухгалтерією про відрядження та отримання компенсації за проїзд.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ "20 ХВИЛИН"

Сьогодні на гарячій лінії "20 хвилин" чергує журналіст Світлана Гривас. Зі своїми запитаннями та інформацією ви можете звернутися за телефоном 43-00-50, 43-00-56 або надіслати їх нам на електронну адресу 20hvilyn@gmail.com.

Редакція "RIA плюс" та "20 хвилин" 43-00-50
 Пожежно-рятувальна служба 101
 Міліція 102
 Швидка медична допомога 103
 Аварійна газу 52-62-38
 Аварійна водоканалу 25-26-10

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Аварійна тепломереж 25-48-10
 Чергова міської ради 1580
 Довідкова залізничного вокзалу 1505
 Довідкова автовокзалу 1504
 Цілодобова стоматологічна служба 52-06-09
 Чергова аптека 24-22-70, 26-93-88

Управління захисту прав споживачів 52-16-65
 Управління транспорту 52-15-14
 Перевірка якості продуктів 52-23-87
 Довідка міськвиконкому 23-63-97
 Головавтоінспекція 52-47-38
 Аварійна електромереж 52-24-66

ГРИВНЮ ВРЯТУЮТЬ ТІЛЬКИ РЕФОРМИ

Інфляція ■ Після затишшя курс гривні знову почав стрімко падати. Офіційний курс долара становить 28 гривень, а на чорному ринку — уже за 30! Експерти вважають, що гривню можуть врятувати не міжнародні кредити, а справжні реформи

ВАСИЛЬ СОЛТУС, 0-96-725-70-22,
VASYL.SOLTUS@20MINUT.UA

— Курс гривні зараз такий, що у голові не вкладається, — говорить тернопілька Оксана Данилюк. — Добре, що наша сім'я не має ніяких кредитів. Але просто страшно собі подумати: якщо колись чоловік отримував зарплату 2800 гривень, то це виходило 350 доларів, а тепер — лише 100. А якщо у людей зарплата 1500 гривень, як за неї прожити при нинішніх цінах? Не можу зрозуміти, хто зараз ще купує долари, коли вони коштують по 25 чи вже по 28-30 гривень?

Упродовж 2014 року банківські установи області купили у населення іноземної валюти в доларовому еквіваленті на суму 91,9 млн, тоді як продали людям за цей же період іноземної валюти у доларовому еквіваленті на суму 81,9 млн. Такі дані оприлюднило управління Нацбанку у Тернопільській області. Тобто загалом жителі області більше продали валюти, ніж купили. Але із доларами ситуація зовсім інша. За минулий рік жителі Тернопілля продали банківським установам 39,8 млн доларів, а купили у банків 67,8 млн. Тобто купили на 30 мільйонів більше, аніж продали. І ці гроші осіли у кишенях людей. Та якщо врахувати, що у нас в області трохи більше 1 млн жителів, то виходить лише по 30 доларів на особу. А це спонукає до думки, що населення, яке в паніці скуповує долари, все ж таки не є основною причиною зростання його курсу.

Тернопільський фінансовий експерт Ігор Качмарський роз-

повідає, що впродовж січня Національний банк України виділив більше 20 млрд грн на рефінансування банків — для того, щоб фінустанови не банкрутували і могли розраховуватися з клієнтами.

— Минулого тижня Нацбанк виділив ще три мільярди, — говорить пан Качмарський. — Але, мабуть, банки не поспішають розраховуватися з клієнтами, а отримані кошти витрачають на купівлю валюти в надії, що за якийсь час зможуть продати цю валюту за ще вищим курсом і добре заробити на цьому.

Експерт додає, що зараз серед представників бізнесу побутують дві думки. Оптимістично налаштована група експертів та підприємців вважає, що цей курс є завищеним і за якийсь час долар трохи відкотиться — буде орієнтовно по 24-25 грн. Песимісти ж вважають, що гривня далі може знецінюватися. Яким же насправді буде курс долара — важко спрогнозувати.

— Різне падіння гривні — це колапс для економіки, — вважає Ігор Качмарський. — Навіть цей курс, що є зараз, уже критичний. Після зростання курсу долара протягом тижня ми побачимо ціну на бензин 25 гривень за літр. А у бізнесу в Тернопільській області дуже значна складова транспортних витрат. У нас розвинений аграрний сектор, в якому транспортні витрати дуже відчутні. Також розвинений малий бізнес, де транспортні витрати, наприклад доставка товарів, можуть сягати до 30%. Відповідно, чергове зростання вартості пального призведе до зростання цін на продовольчі товари.

В обмінниках Тернополя у понеділок, 23 лютого, долар можна було придбати за 32 гривні. Упала гривня і відносно інших валют. У багатьох городян такі валютні курси викликали шок

На думку експерта, гривню зараз можуть врятувати лише справжні та швидкі реформи.

— Міжнародні кредитори обіцяють надати Україні допомогу, але поки не дають її, — каже фінансовий експерт. — Це зволікання означає, що вони не бачать у країні реформ. Але сьогодні навіть тих чотири-п'ять мільярдів, які можуть надати найближчим часом, не є порятунком для нас. Війна на Сході ускладнює ситуацію. Та не варто усе списувати на це. Потрібно закрити всі корупційні схеми. Мова йде не про ДАІ, оскільки це дрібний побутовий рівень. Йдеться про "Нафтогаз", видобуток української нафти, транзит товарів, утримання житлово-комунального господарства тощо. Якщо усі ці схеми перекрити, то тільки завдяки цьому економіка стане здоровішою, та й кредитори швидше до нас потягнуться. На мою думку, порятунок гривні — у руках тих, хто працює в уряді та керує в НБУ. Проте, на жаль, наразі від них не бачу тих дій, які додавали б оптимізму.

Національний банк обіцяє стабілізувати гривню

Курс гривні на міжбанківському валютному ринку, за підсумками торгів 23 лютого, знизився до 32 гривень за долар із 29,25 гривні за долар днем раніше, оновивши історичний мінімум.

Про це повідомили дилери комерційних банків.

За даними учасників ринку, котирування у фінальній частині торгів становили 31,5-32,5 гривні за долар.

Разом з тим, за даними НБУ, середньозважений курс на міжбанку у понеділок знизився до 29,5586 гривні за долар з 28,2742 гривні за долар, за підсумками торгів днем раніше.

А тим часом голова Національного банку України Валерія Гонтарева повідомила, що Нацбанк має у своєму розпорядженні

додатковий інструментарій для стабілізації ситуації на валютному ринку.

— В арсеналі Нацбанку є ще інструментарій, — запевнила Валерія Гонтарева. — Сподіваємося, що нам вдасться стабілізувати ситуацію, використовуючи цей інструментарій. Ми не допустимо, щоб ситуація виходила у нас з-під контролю.

При цьому вона зазначила, що регулятор не анонсуватиме наперед, які заходи можуть взяти.

— У нас дуже креативний народ, тому ми повинні це тримати у таємниці, — додала голова Нацбанку. — Заходи мають бути швидкі і рішучі. Дестабілізація нам не потрібна, вона руйнує як економіку, так і банківську систему загалом.

«Успіх — це результат важкої роботи і завзятість...»

Віктор Трачук народився 25 червня 1982 року в с. Іванківці Зборівського району. Хобі — спортивний біг, читання класичної та сучасної літератури, подорожі в нові місця. Відпочинок — займатися улюбленою справою. Контактний телефон — 0-97-897-20-88.

Бізнес-ланч ■ Про життя і справи «RIA плюс» розмовляє з директором дизайн-студії меблів NEW-ART Віктором Трачуком

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@20MINUT.UA

— Коли ви відкрили фірму? Які особливості товарів і послуг, що пропонуєте?

— Все почалося у 2008 році. Саме тоді ми відкрили дизайн-студію меблів New Art. Сьогодні фірма випускає корпусні меблі для кухні, дитячих, спальень, віталень, передпокоїв, а також офісні меблі та шафи-купе. Ми спеціалізуємося на ін-

замовах. Всі меблі виготовляють з високоякісних матеріалів, які постачають найкращі закордонні та вітчизняні виробники.

— Хто є вашим клієнтом?

— Тернопільяни, які замовляють меблі для своїх осель. За статистикою, зі 100 клієнтів, замовлення яких виконуємо зараз, 95 — постійні. Серед наших клієнтів є також різні фірми, аптеки, італійські хімчистки, автоцентри. Загалом у нас

багато замовлень.

— Чи важко знайти кваліфікованих працівників? Які особливості важливі тут?

— Було важко знайти фахівців своєї справи. Та все ж таки ми підібрали колектив висококваліфікованих спеціалістів з великим досвідом роботи у деревообробній галузі, а це не менше п'яти років. Крім того, наші працівники проходять навчання у Польщі, де покращують свої знання та вміння.

— Чи бачите для себе в місті конкурентів? Чим від них відрізняєтеся?

— Конкуренти у нас є. Навіть більше — вони повинні бути. Ми завжди повинні бути напоготові і постійно щось покращувати у нашій компанії. Ми це робимо, і досить активно. Ми

постійно розширюємо ринки збуту, дилерську мережу, відкриваємо нові магазини. Ми шукаємо новинки і пропонуємо їх нашим споживачам, знижуємо собівартість продукції. Але головна відмінність компанії від конкурентів — це якість наших меблів. У конкурентній боротьбі виграв клієнт, адже ми прагнемо до того, щоб він отримував найкращий результат і сервіс найвищого рівня.

— Чому вирішили займатися саме меблевим бізнесом?

— Людям завжди потрібні меблі, нові, якісні, красиві. Виробництво меблів ґрунтується на простому бажанні допомагати людям. До того ж мені подобається рух уперед, пошук новинок, ідей, які можна впровадити

у виробництво меблів.

— Яким бачите свій бізнес через п'ять років?

— Публічно загадувати наперед не варто. Але і через п'ять, і через 10 років дизайн-студія меблів New Art радуватиме клієнтів новими ідеями, відмінним сервісом та якісними меблями.

— Чи є у вас власна формула успіху?

— Головний секрет формули успіху — це те, що її не існує. Колін Пауелл одного разу сказав: "Не існує такої речі, як секрет досягнення успіху. Не витрачайте даремно часу на його пошуки. Успіх — це результат самовдосконалення, важкої роботи, винесення уроків з невдач, лояльність до тих, на кого і для кого ти працюєш, і завзятість".

БЛАГОДІЙНІСТЬ У ЛІКАРНЯХ: ХТО, ЩО, СКІЛЬКИ

Гроші ■ Лише за чотири місяці тернополяни добровільно-примусово пожертвували на потреби медзакладів більше 800 тисяч гривень. Річний «обіг» такими темпами перевалить за 2,5 мільйона гривень. Частина коштів залишиться у посередників

Продовження Поч. на стор. 1

Чи добровільно люди платять, через яку організацію проходять гроші, чи заробляє хтось на благодійності, ми з'ясували під час розслідування.

Не всі платять добровільно

Запровадження системи благодійних внесків чимало тернополян сприйняли позитивно. Бо ж сплата коштів на рахунок — крок до прозорості: все обліковано і зафіксовано. Три гривні — на вату, дві — за спирт, 10 — на відділ, 20 — за прийом аналізів, 50 — на миючі засоби, стільки ж — на ремонт чи ще якусь потребу. Такі прохання чув чи не кожен відвідувач поліклініки чи пацієнт лікарні. Людей драгувало те, що обліку коштів немає. Після впровадження терміналів прийшло сподівання: вимагатимуть менше, гроші йтимуть на конкретні потреби. Та після старту новації просять ще більше. На нашому сайті ми опитали читачів.

«У лікарнях є розцінки за кожну операцію, — написав чоловік, який назвався Василем. — Найдешевша — від 1500 гривень. То для хірурга, а ще від 500 — для анестезіолога. Все в руки. А до терміналу посилають рідних заплатити 200 гривень. Ліки і все необхідне — за свої кошти...»

Інший читач у лікарню не потрапляв, але проходив медогляд для отримання водійських прав.

— У поліклініці №1, що на вул. Острозького, за довідку на права водія у мене вимагали 100 гривень, — розповідає Андрій (прізвище редакції відоме — прим. авт.). — Варіантів два: або в руки, або в термінал. Маю аудіозапис, де я чітко питаю, чи це обов'язково, бо ж якщо добровільно, то я не хочу платити. Медик запевнила, що обов'язково. Я не полінувався, сховався у першу лікарню і з'ясував, що оплата — добровільна. Це підтвердила головний бухгалтер. Тож я не платив.

Багато звернень ми отримали від жінок щодо ситуації в жіночій консультації.

— Стою на обліку в жіночій консультації на Купчинського не за пропискою — розповідає пані Леся (прізвище редакції відоме — прим. авт.). — Через це мені сказали вписати в заяву, що я добровільно погоджуюсь здати 100 грн у благодійний фонд. Я погодилась. У кабінеті, де мене ведуть, вимагали 100 гривень «на кабінет» або ж купити сміттєві пакети, сухі рушники, засоби для миття умивальника. Я дала 100 грн.

«Пригоди» тернополянки продовжились у лікарні №2.

— За здачу сечі в кабінеті №1 попросили заплатити 10 гривень у благодійний фонд, — каже жін-

ка. — Вимагали квитанцію з прізвищем про оплату.

«Добровільна» благодійність іншої нашої читачки також пов'язана з жіночою консультацією.

— Я ставала на облік у жіночу консультацію другої лікарні, — пригадує тернополянка Олена (прізвище відоме — прим. авт.). — Коли писала заяву, дільничний лікар сказала, що потрібно внести 200 гривень благодійного внеску. У зразку заяви, яку мені дали, так і написано: «Зобов'язуюся сплатити 200 гривень». Потім я пішла забирати заяву, підписану головним лікарем. Виявляється, її вам не віддають, поки не принесете чек про сплату «благодійного» внеску.

Відвідувачі консультації, як переконана жінка, беззахисні перед цими вимогами. Вагітні жінки, які хвилюються за здоров'я майбутніх дітей, не хочуть витратити нерви на суперечки з медиками.

— На мою думку, треба зробити офіційну фіксовану плату в лікарні, а не запевняти, що внески — лише добровільні і медицина у нас — безкоштовна, — каже співрозмовниця.

Інша тернополянка, Ольга (прізвище відоме — прим. авт.), також скаржиться на жіночу консультацію. Там у жінки працюють зна-

— На мою думку, треба зробити офіційну фіксовану плату в лікарні, а не запевняти, що внески — лише добровільні і медицина у нас — безкоштовна...

йомі, які розповіли, що медиків вимагати «добровільні» пожертви змушує керівництво.

Людам слід пам'ятати: благодійні внески — справа добровільна. Вимога грошей чи то за «прописку», чи то за аналізи можна розцінювати як вимогання. А за це є кримінальна відповідальність. У випадку вимагання телефонуйте на 102 або на довідково-інформаційну службу міської ради 15-80. Але варто пам'ятати: справи у медицині погані і благодійні пожертви не завадять — можете, то допоможіть!

Благодійний фонд — проміжна ланка

Рішення про встановлення терміналів у жовтні 2014-го прийняв виконком міськради.

— Тернополяни часто нарікали на благодійні внески, які збирав медперсонал. Відтепер жодних готівкових зборів ні медсестри, ні лікарі проводити не будуть. Прийняли рішення зробити так, як у європейських країнах: встано-

Благодійні внески від людей не потрапляють безпосередньо у лікарню чи поліклініку, а проходять через благодійний фонд. Там наразі залишається 5% на оплату комісій, зарплати, витратні матеріали

вити термінали самообслуговування, — розповів після встановлення терміналів мер Сергій Надал. — Якщо пацієнт матиме бажання внести добровільні пожертви, він зможе це зробити через термінал. Миський голова запевнив, що буде суворий облік та звітування за кошти, які надійшли.

— Діє благодійний фонд, куди входять представники кожного медзакладу, — додає пан Надал. — Залежно від благодійних надходжень, заклади будуть отримувати пропорційні суми. Їх зможуть витратити на придбання ліків, обладнання чи інших потрібних речей.

Між платником та кінцевим отримувачем є проміжна ланка — благодійний фонд. Нас зацікавила ця обставина, бо, згідно з законом, благодійні організації можуть витратити до 20% від надходжень на свої адмінвитрати і управління.

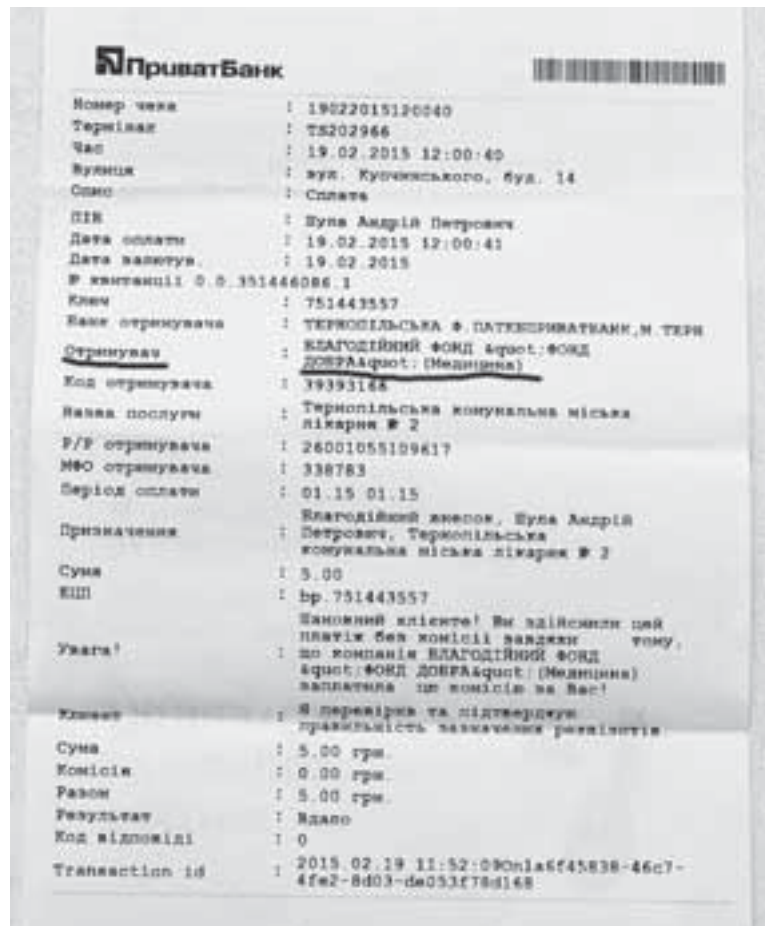
На потреби — п'ять відсотків

Ми надіслали у міськраду інформаційні запити з питаннями про фонд.

«Відповідно до наданих інформацій — профілактичні заклади діють на підставі угод про співпрацю з благодійним фондом «Фундація добра», засновником якого є Петро Степанович Бабій», — йдеться в листі за підписом заступниці міського голови Вікторії Остапчук. Написав лист начальник управління охорони здоров'я міськради Ростислав Левчук. Чинovníки, схоже, обманули. І просто «підсунули» нам співзвучну назву. Кошти, як ми дізнались, зробивши декілька благодійних пожертв, отримує не «Фундація добра», а благодійний фонд «Фонд добра». Зареєстрована організація у вересні 2014-го. Засновник і керівник — заступник мера Іван Хімейчук.

У міськуправлінні юстиції ми запитом намагались отримати копію статуту «Фонду добра», але там відмовили з посиланням на закони. У статуті можна знайти інформацію щодо фінансів. Не змогли ми дізнатися і те, який відсоток від пожертв фонд залишає собі і мерії. Там кажуть, що не володіють цією інформацією... Зрештою, ми поспілкувались із паном Хімейчуком.

— У медзакладах належного обліку пожертв, які давали громадяни, не було, — розповідає голова

«Фонду добра» Іван Хімейчук. — Виникла необхідність формування мережі терміналів, з допомогою яких можна отримувати ці пожертви і вести прозорий облік. Це ініціатива міського голови. Я створив пробний формат такого фонду зі співпрацею з банком. Життя показало, що ініціатива працює і є розуміння громади. Зараз я відійшов від цієї роботи. Буде інший фонд — «Фонд добра-2015», який і працюватиме. Повірте, потреба у тих коштах у медзакладах — величезна, і всі це розуміють.

«Фонд добра» залишав 5% отриманих коштів на адмінпотреби. Новий фонд залишатиме, як розповів пан Хімейчук, 3%. Гроші йдуть на оплату послуг банку, зарплату бухгалтера, витратні матеріали. За чотири місяці медзаклади отримали 830 тисяч гривень. Ця сума — 95% від того, що жертвували тернополяни. П'ять відсотків на адмінпотреби — 43 тисячі. Припустимо, що банк брав за перекази

відсоток (комісія за подібні операції — до 1%), тоді у фонді на зарплати й інші потреби залишалося 34 тисячі. Річні прибутки нового фонду з 3% можуть перевищувати за 75 тисяч. Суми не космічні, але й не мізер. Разом з тим, треба визнати, що збір коштів дійсно став прозорішим.

Чи справді новий фонд обмежить 3%, хто його засновники, які суми збиратимуть — усе це ми простежимо. Умови встановлення терміналів у лікувальних закладах — теж важливе питання. Тож чи платити банк за присутність у медзакладах та чи зменшив він комісію за опрацювання благодійних коштів — актуальні питання. Фінустанова не встигла надати коментарі до верстки номера, тож розмістимо їх на сайті.

БОЯТЬСЯ, ЩО ЛІКВІДУЮТЬ

Освіта ■ Департамент освіти хоче приєднати колишнє ПТУ №11 до ПТУ №3. Колектив одинадцятого впирається. Каже, що залишиться без роботи. У Департаменті переконують, що дарма, бо викладачі матимуть вищі зарплати і статус

СВІТЛАНА ГРИВАС,
0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@20MINUT.UA

— Немає жодного наказу. Просто прийшли і повідомили, що нас приєднуватимуть, — розповідає працівник Тернопільського професійного ліцею моделювання одягу та перукарського мистецтва Олег (реальні дані редакції відомі — прим. ред.). — Все так збираються подати, ніби це наша ідея.

Така звістка, за словами пана Олега, приголомшила усіх. Бо, якщо заклад ліквідується як самостійну одиницю і приєднують до ВПТУ №3, більшість викладачів залишиться без роботи.

— Ну, не візьмуть усіх на роботу, — переконаний пан Олег. — І що ж нам робити у такий скрутний час? Нас запевнили, що готують перехідні положення, в які внесуть мораторій на звільнення працівників. Але таке юридично неможливо. Ліквідація закладу — це ліквідація.

Однією із причин майбутніх змін, вважає співрозмовник, є розташування приміщень закладу. Так, головний корпус — на вул. Чорновола. Проти приєднання ПТУ до іншого, як пояснили у ліцеї, — весь колектив.

— Ми проводили збори трудового колективу і профспілкової збори, — каже в.о. директора ліцею Віталій Чернихівський. — 100% людей — проти того об'єднан-

ня чи приєднання, і я теж.

Заклад, за словами директора, спонукають до створення погоджувальної ради. Проте жодного наказу, листа-роз'яснення не надали.

— Дали вказівку створити погоджувальну раду, яка узгоджувала б. Але що саме узгоджувала? Об'єднання, приєднання — таких термінів немає у законі, — додає пан Чернихівський. — Є ліквідація навчального закладу або його реорганізація. Нас спонукають визнати, що це — наше бажання. А ми впираємось ногами і руками. Самі розумієте, що 70% трудового колективу викинуть на вулицю.

Та якщо буде наказ Міністерства освіти, освітяни нічого не вдіють. Адже воно платить гроші і є замовником кадрів.

«Ризики — мінімальні»

Приєднання, як пояснили у Департаменті освіти, — це тільки проект. Але над його втіленням працюють ефективно. Планують завершити усе до квітня-травня, аби новий набір учнів проводити у новий навчальний заклад.

— Приєднання — це один заклад приєднують до іншого. Видають наказ про ліквідацію одинадцятого училища шляхом приєднання до третього, — пояснює директор Департаменту освіти Любомир Крупа. — Утворюється один заклад на базі третього училища. Ми пішли шляхом приєд-

СВІТЛАНА ГРИВАС

Однією з причин приєднання ліцею до училища, вважають у першому, є приміщення. Адже головний корпус розташований у Центрі, на вул. Чорновола, 10

нання, а не об'єднання, бо ці навчальні заклади — однопрофільні. Немає сенсу змінювати статуті обох, це дорожче обійдеться.

Такі зміни, за словами пана Крупи, не роблять із метою когось скоротити. А тому, що в проекті закону про професійно-технічну освіту буде передбачене створення коледжів і ВПТУ. Тож два об'єднанні однакові за профілем заклади у майбутньому зможуть стати професійним коледжем. А відтак заклад готуватиме не тільки молодших спеціалістів, а й бакалаврів.

— Зробити ліквідацію так, щоби зберегти місце за всіма працівниками, абсолютно реально, — додає пан Крупа. — Якщо буде набір учнів, трудовий колектив автоматично залишається. Ми для того і збирались робочою групою, щоби виробити ці перехідні положення, аби якомога менше постраждали працівники. І навіть якщо буде скорочення, то не тіль-

ки скорочення педколективу 11-го училища. Все вирішуватиме адміністрація разом із профспілками. Тут ризики мінімальні.

Об'єднують й інші заклади

Як запевняє пан Крупа, немає причин хвилюватись і за майно. Усе мають намір зберегти за новим закладом, у тому числі орендоване.

Об'єднання-приєднання закладів — це тенденція на майбутнє, — додає пан Крупа. — У нас є 26 закладів професійно-технічної освіти, з них 11 — сільськогосподарського спрямування. Такої кількості області не потрібно. Ми будемо об'єднувати, розширювати їхні профілі, робити професійні центри.

Так, наступними на черзі стануть училища у Товстому і Заліщиках. Мовляв, це призведе до кращого фінансування, оновлення матеріально-технічного забезпечення закладу.

SMS-новини від читачів «20 хвилин»

Вашу новину прочитають

78 979

тернополян

Ви гарантовано отримаєте 10 гривень* на Ваш мобільний рахунок

Просто надсилайте новини на номер 0-97-184-17-38

Остання неділя цієї зими — 22 лютого. Лютий цього року — тепліший і сухіший, ніж торік. На Ставі біля пристані розчистили чотири хокейні майданчики для змагань з хокею. Ігор (61 р.)

Серед тижня увечері біля залізничного вокзалу ходило багато г'яних компаній. Чи вони перед постом так хочуть нагулятися, чи справді щось святкують? Петро (37 р.)

У таксі на повороті відчинилися двері. Як можна випускати таку машину для перевезення пасажирів? Ірина (35 р.)

Купили з чоловіком планшет. Через три дні вже здали в ремонт, бо почав глючити. Замість обіцяних двох тижнів ремонтували три місяці. Планшет ремонту не підлягав. Гроші нам повернули, але ніхто за спричинені моральні збитки вибачитися не збирався. Хочу застерегти тих, хто збирається купувати техніку: подумайте, який вибрати магазин. Ольга (34 р.)

Війна — це для всіх. Як так може бути, що одні воюють, навіть ідуть добровольцями, а інші ховаються, від'їжджають? Це неправильно. Ірина (20 р.)

У п'ятницю ввечері на "Східному" масиві неможливо було дихати — жахливо смерділо. Ірина (35 р.)

* У разі публікації Вашої новини, оприлюдненої на телефон 0-97-184-17-38 SMS-повідомленням, інформація має містити Ваше ім'я, вік та назву оператора мобільного зв'язку для поповнення Вашого рахунку на 10 грн. Також Ви можете повідомити інформацію про події за телефоном 43-00-50 без нарахування вказаної винагороди.

Відомі люди очима дітей

«RIA плюс» продовжує рубрику «Відомі люди очима дітей». Задля експерименту наш кореспондент показала дітям фото політиків, високопосадовців і просто відомих тернополян

Галина Мацікур — чемпіонка світу та Європи з фітнесу

Назар Яворський — начальник управління туризму

Наталія Бабич — візажист

Дмитро Ярош — лідер «Правого сектору»

Сергій Притула — телеведучий

Костя (5 р.):

— Ця тьотя працює в міліції. Вона має пістолет і важку палку, якою б'є поганих дядьків. І ще вона має в машині таку штуку, в яку можна голосно кричати.

Наталія (5 р.):

— Вона працює на морі, рятує людей. Якщо хтось нечелний, запливає дуже далеко у море, вона біжить до нього з кругом і рятує.

Андрій (5 р.):

— Цей дядько вмів дуже швидко їздити на машині. Напевно, він гонщик. У нього є крута машина, така, як «Хот Вілс».

Глонка (6 р.):

— Цей дядько працює в банку. Я не знаю, що він там робить. Ну, може, відповідає по телефону, коли хтось дзвонить. Або сидить і дивиться мультфільми.

Злата (5 р.):

— Ця тьотя вмів пекти добре печиво зі згущеним молоком, шоколадом і родзинками. Його можна їсти з молоком чи «Несквіком». Моя мама теж мені таке пече.

Оля (5 р.):

— Вона вмів робити гарні букети з квітів. Ця тьотя працює в магазині, де багато квітів. І до неї приходять хлопці, які хочуть подарувати букети своїм дівчатам.

Олег (6 р.):

— Цей дядько вмів стріляти з пістолета і автомата. Він, як крутий дядько з фільмів, — ловить бандитів і б'є їх. А потім їх забирає міліція. Коли виросту, буду таким.

Діанка (5 р.):

— Він нічого не вмів робити, бо не вчився. Я знаю, що цей дядько не вмів читати і писати. В нього була собака, але вона втекла.

Дана (5 р.):

— Я його бачила по телевізору. Він там був дуже смішний і дуже кричав. Мама каже, що цей дядько дуже добрий, бо допомагає тим дядькам, які нас захищають.

Роман (5 р.):

— Цей дядько вмів літати на машині, в нього така робота. Я в одному фільмі бачив, як дядько літав на чорній машині. Він — як супермен і допомагає людям.

БОЇТЬСЯ, ЩО ВИННОГО НЕ ПОКАРАЮТЬ

Суд ■ Родина Юськівих із Заліщицького району підозрює, що судовий розгляд у справі аварії, в яку потрапив їхній батько, зумисне затягували. Коли ж той таки виніс вирок винуватцеві, він, як і прокурор, звернувся до Апеляційного суду. Далі прокурор дещо змінив думку

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@20MINUT.UA

Аварія, у якій травмувався Степан Юськів, трапилася наприкінці січня 2013 р. біля села Поділля на дорозі Бучач — Товсте. Чоловік отримав важкі травми: перелом ребер, розрив селезінки, травму голови і т.д. Винуватець аварії не постраждав.

Зрештою, 28 жовтня 2014 року суд першої інстанції — Заліщицький районний — засудив винуватця до трьох років позбавлення волі та позбавив права керувати транспортним засобом упродовж трьох років. Але до поки дійшло до винесення вироку, потерпілому, за його словами, довелося добряче похвилюватися, чи притягнуть до відповідальності винуватця.

— Я їхав у напрямку села Товсте мікроавтобусом Ford Transit близько 12.00, — розповідає пан Юськів. — При виїзді із села, на повороті, назустріч мені їхав Василь К. вантажівкою СА3. Під час зустрічного роз'їзду вантажівку занесло задньою частиною на мою смугу, відбулось зіткнення. Моє авто пошкоджене, а я отримав важкі травми (згідно з висновком СМЕ — прим. ред.).

Під час досудового розслідування Степана Юськіва визнали потерпілим, а пана К. пред'явили підозру за ч. 2 ст. 286 КК «Порушення правил безпеки дорож-

нього руху». Загалом досудові слідчі дії тривали сім місяців. Далі розпочався суд, що тривав з 19 серпня 2013 до 28 жовтня 2014 року. Загалом 14 місяців.

— Суд затягували, — розповідає син Степана, Андрій Юськів. — Інша сторона судового процесу часто і систематично не з'являлась на суд, причому без поважних причин. Адже ті причини, коли вони надавали якісь виправдальні документи неявки, — не були серйозними. Та суддя чомусь не бачив порушення, винуватців майже не притягували до відповідальності.

Бачив, що усе не так

Також потерпілого обурювали спізнення, з яким розпочинались засідання. Приміром, засідання могло початись і на дві години пізніше від запланованого. Потерпілий написав скарги у вищі інстанції. Врешті-решт у жовтні суд виніс вирок, і здавалось, що проблеми закінчились. Але підсудний своєї вини так і не визнав. Він подав апеляцію, те саме зробив прокурор: просив суворішого покарання — п'ять років. Скаргу прокурор подав 10 листопада.

— 24 грудня 2014 року мало відбутись перше судове засідання, — додає потерпілий. — Але винуватець захворів. А 14 січня, під час засідання, ми почули,

— Мені свідомо хочуть завдати моральної та матеріальної шкоди, — каже Степан Юськів. — Куди не скаржусь, не бачать порушень

що прокурор 22 листопада вніс зміни в апеляційну скаргу. Він написав, що суд не довів вини підсудного і не спростовував докази обвинуваченого. То він що, не був на суді і не бачив, що робиться? Суд тривав 14 місяців! Навіть більше — прокурор попросив скасувати вирок суду першої інстанції і призначити новий судовий розгляд. Чи це не знущання?!

Такі дії прокурора чоловіка розцінює, як спробу затягнути час, повернути справу, завдати матеріальних та моральних збит-

ків. Адже, як він каже, 24 грудня його адвокат вивчав матеріали справи, і поданих змін не було. Тому чоловік поскаржився в обласну прокуратуру на дії процесуального прокурора.

У вирокі — купа недоліків

— Апеляційний суд задовольнив скаргу прокурора, — додає співрозмовник. — Ми ж готуємось до розгляду справи у Касаційному суді. У нас таке враження, що справу зумисне завертають. Щось придумують потім.

Поскаржився Степан Юськів на дії прокурора і в обласну прокуратуру. Традиційно скаргу для розгляду передали назад, у район. Тут відповіли, мовляв, підстав для вжиття заходів реагування не вбачають. Небагатослівним виявився і сам процесуальний прокурор Сергій Никитенко.

— Ці люди написали скаргу, їм дали офіційну відповідь. Там усе розписано, як воно є. Коментарів від себе я не можу давати, тому що я працюю на державній роботі. Була заява — була відповідь, — сказав прокурор.

До слова, вирок суду першої інстанції, як стверджують юристи, таки має чимало недоліків. Висновки у вирокі не відповідають доказам, здобутим у результаті судового дослідження, — як написали «юридичною» мовою. Якщо ж просто, то суддя, вказуючи на вину підсудного, наводить докази, які, навпаки, «грають» на його користь.

— Порушення у тому, що прокурор вніс зміни і не попередив потерпілих, немає, — стверджує юрист Василь Когут. — Він не зобов'язаний інформувати. Зі змінами ознайомлює суд. Щодо наміру оскаржувати рішення Апеляційного суду про повернення справи в суд першої інстанції у Касаційному суді, то, звісно, вони можуть звертатись. Але, зважаючи на недоліки у вирокі, наведені у змінах до апеляційної скарги прокурором, Касаційний суд навряд чи задовольнить скаргу. Окрім того, прокурор у змінах не говорить про вину чи невинуватість підсудного, а про недоліки у вирокі. Тож результат такий — справу, вочевидь, слухатимуть ще раз. Чи це позитивно, чи негативно для потерпілого, однозначно відповісти не можемо. Усе покаже нове рішення суду. Однак зрозуміло, що нове слухання — нові затрати грошей та часу.

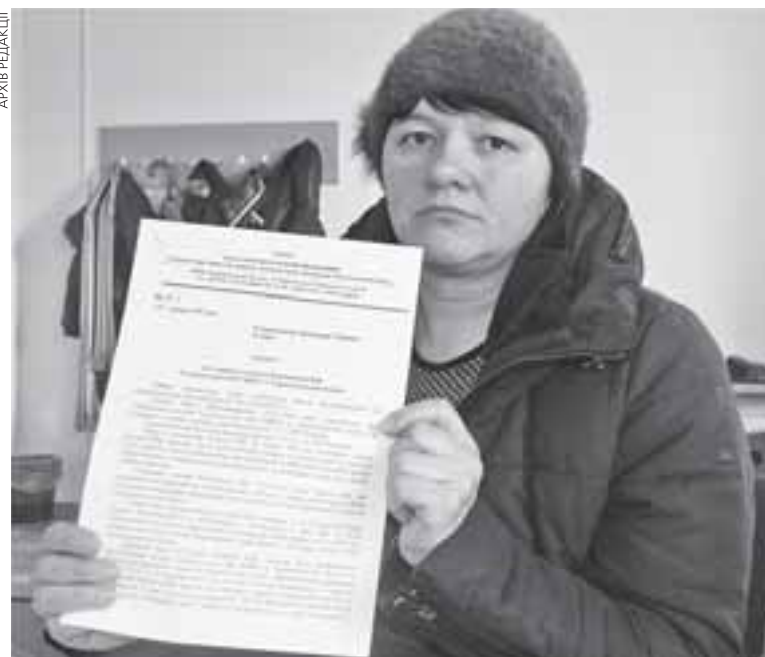
Справа 21-річного Павла Ензовіта – уже у суді

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@20MINUT.UA

Справу 21-річного Павла Ензовіта, якого підозрюють у жорстокому вбивстві 49-річного жителя Копичинців, уже передали до суду. Разом з тим прокуратура відреагувала на одну із скарг підозрюваного та з'ясовує, чи бив його начальник райвідділу.

У якому суді проводитимуть слухання, наразі вирішують в Апеляційному суді. Захисники підозрюваного хочуть добитись, аби справу розглядав суд присяжних, а засідання були відкритими. Це, на їхню думку, зробить процес об'єктивнішим. Адже, згідно зі статтею 115 ч. 2 п. 4, як пояснили адвокати, хлопцеві світить від 15 років до довічного ув'язнення.

Нагадаємо, мати підозрюваного — Ульяна Ензовіт звернулася у редакцію з тим, що з 25 січня не проводять ніяких слідчих дій, а її сина тримають під вартою. Мовляв, на Павла тиснуть, аби той узяв вину на себе, не годують, не дають спати. Тож вона,

Мати підозрюваного Ульяна Ензовіт каже, що ніж, який знайшли на місці вбивства, був підкладений її синові під спину

сам підозрюваний та адвокати написали ряд скарг щодо проведення слідства та умов утриман-

ня у Генпрокуратуру, Верховну Раду, регіональному представнику Омбудсмена. Про це ми

писали у статті «Прокинувся біля трупа», №8 «РІА плюс» від 18 лютого, та попросили обласну прокуратуру проконтролювати дії правоохоронців. Того ж дня, 18 лютого, на сайті обласної прокуратури з'явилось повідомлення, що досудове слідство зібрало достатньо доказів для передачі справи до суду, а обвинувальний акт направляють туди ж. Через два дні, 20 лютого, у прокуратуру Гусятинського району звернувся захисник про побиття його підзахисного у п'ятницю, 13 лютого, начальником Гусятинського райвідділу через подані на правоохоронців скарги у вищі інстанції.

— Він питає: «Хто писав скарги — мама чи ти? — каже пані Ульяна. — Якщо ти, то тобі руки ламаємо, якщо мама — то мамі». Все мали б зафіксувати камери відеоспостереження. Якщо вони були вимкнені, то чого б це?

Як пояснив захисник підозрюваного, скарги писали неодноразово. У них йшлося і про застосування тортур — не давали спати та їсти, і про недоліки

слідства. Чи справді хлопець бив начальника райвідділу, з'ясовує прокуратура.

— 20 лютого 2015 року захисник одного з обвинувачених звернувся зі скаргою до прокуратури Гусятинського району про побиття його підзахисного 13 лютого 2015 року близько 20-21-ї години під час перебування в ІТТ начальником місцевого райвідділу міліції за те, що той скаржився на погане харчування до прокуратури району, — відповіли нам у прес-службі обласної прокуратури. — За даним фактом прокуратурою Гусятинського району розпочато кримінальне провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 365 КК України. Йдеться про перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу.

На даний час, додають у прес-службі, у прокуратурі виконують слідчі дії з метою повного, всебічного та об'єктивного дослідження всіх обставин кримінального провадження.

В «ІНМАРС-2014» ВЖЕ ДІЙШЛО ДО КРОВІ

Скандал ■ Криваву бійку влаштувала менеджер компанії «Інмарс-2014», коли невдоволені клієнти прийшли, щоб повернути свої гроші. Тепер діяльністю фірми зацікавилася міліція

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@20MINUT.UA

Кров на сходах та величезна калюжа в офісі фірми — ось наслідки «розмови» невдоволених клієнтів та менеджера, який мав допомогти їм із працевлаштуванням. Сталася така розбірка з „поножовщиною” 19 лютого.

— Ми прийшли забрати гроші, які нам обіцяли повернути ще місяць тому, — розповідає клієнт фірми Андрій Павлик. — А менеджер у нас перед носом почала зачиняти офіс, хоча на годиннику було 16.00, а працюють вони до 19.00. Ми просили, щоб нам дали контакти когось із начальства чи бухгалтерії, щоб повернути гроші. Бо обіцянками вже ситі по горло. Дівчина послала нас і почала обзивати. Ми намагалися її втримати, а вона витягла ніж і почала ним розмахувати. Один чоловік хотів відібрати його, як наслідок — у нього неглибокий поріз, а в

дівчини — поранена рука. Троє людей ледве її вгамували.

Чоловік, який пробував відібрати ніж у менеджера фірми, теж прийшов за грошима — заплатив, щоб йому знайшли роботу.

— 3 20 січня тягнеться ця історія, — розповідає один із присутніх Алекс. — Обіцяли, що якщо не знайдуть роботу, то повернуть гроші протягом 3-10 днів. Вже скоро місяць, але ні роботи, ні грошей.

Менеджер фірми Маргарита Волчанова, яка сиділа із перев'язаною правою рукою в закритому приміщенні, каже, що ніх витягнула для самозахисту.

— Ніж я завжди маю з собою, — говорить вона. — На мене почав кидатися чоловік разом із дружиною. Штовхали мене, схопили за руку, хоча я мала їхати в особистих справах. Це була самооборона.

Ще одна менеджер, яка «поножовщину» знімала на телефон, із офісу втекла, сказавши, що йде в магазин по воду для пораненої.

ІРИНА НЕБЕСНА

Ось таку картину можна було побачити після конфлікту з ножами у фірмі «Інмарс-2014» 19 лютого. Менеджер Маргарита Волчанова стверджує, що змушена була захищатись від клієнтів

В офісі сиділа ще одна дівчинка, яка стажувалася на роботі перший день, розповіли люди.

Розбиратися в ситуації приїхала міліція. Цю подію слідчі міського відділу міліції внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань, повідомили у секторі зв'язків із

громадськістю обласної міліції. Правова кваліфікація статті 129, частини 1 — погроза вбивством, яка карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до двох років.

Нагадаємо, нещодавно «RIA плюс» писала про невдоволен-

ня тернопольян діяльністю фірми «Інмарс-2014». Люди платили цій фірмі по 1000 гривень за оренду нерухомості, але житла так і не отримали. А за 250 грн компанія ще й обіцяє знайти роботу, проте клієнти також залишаються ні з чим.

Через перепад напруги згоріла побутова техніка

ВАСИЛЬ СОЛТУС,
0-96-725-70-22,
VASYL.SOLTUS@20MINUT.UA

Холодильники, електрична плита, фен і навіть «тепла» підлога вийшли з ладу у мешканців будинку, що розташований на вул. Шашкевича, 4. Усе це сталося 15 лютого через перепад напруги.

— Перенапруга у мережі сталася десь близько шостої години ранку, — розповідає мешканка будинку Наталія. — Замість 220 вольт у мережу пішло 300. Моя сестра в цей час якраз збиралася на роботу. У нас згоріли фен і підзарядка до телефону. Але у сусідів ще більші збитки — у них згоріли електричні плити, холодильники. В одній квартирі через перепад напруги навіть вийшла з ладу «тепла» підлога.

Пані Наталія розповідає, що одразу ж після цього прикрого інциденту мешканці викликали міліцію, електриків та представників жеку.

— Люди, у яких вийшла з ладу дорога техніка, наприклад, холодильник, написали звернення у міліцію, — розповідає жінка. — Ми ж звернення вирішили не писати.

За словами тернопольянки, працівники жеку повідомили, що грошей на ре-

монт внутрішньобудинкової електричної мережі поки немає. Треба ставати у чергу, а це означає, що ремонту доведеться чекати навіть рік.

— За цей час ще не один раз може повторитися така ситуація, — каже Наталія. — Тому мешканці будинку почали збирати по 50 гривень з квартири, щоб поміняти електромережу.

Будинок на Шашкевича, 4 складається з двох під'їздів. Перепад напруги стався у першому під'їзді, в якому є 18 квартир та два офісні приміщення на першому поверсі.

Що саме стало причиною перепаду, невідомо. Мешканці припускають, що він стався через магазин, в якому є три холодильники та кавоварка. Але це лише версія.

За словами фахівців, усі користувачі потроху доклалися до виникнення цієї ситуації.

Будинок, у якому трапився цей інцидент, обслуговує жек «Мрія».

— Причиною перепаду напруги стало те, що внутрішньобудинкова електрична мережа не розрахована на ту кількість побутових приладів, які використовують мешканці, — розповідає головний інженер жеку «Мрія» Микола Васьковський. — Будинок

збудований ще у 1960 році. З того часу мережу не міняли. Електрики дають дозвіл на потужність два кіловати на одну квартиру. Тоді як у кожній оселі використовують від 6 до 8 кіловат.

Микола Васьковський розповів, що у будинку відновили освітлення. Але повністю провести заміну електричної мережі зможуть лише після надходження коштів з міського бюджету.

— Заміна мережі належить до капітальних робіт, — пояснює головний інженер. — Ці роботи фінансують з міського або державного бюджету.

На заміну мережі у цьому під'їзді потрібно 30000 гривень. Ми подали звернення у міськраду, щоб нам виділили ці кошти. Сподіваємось, влада відгукнеться на наше прохання і виділить необхідну суму.

Мешканці зібрали частину необхідних коштів самі, але ми їм пояснили, що задля усунення подібних перепадів мережу треба міняти повністю. Заміна частини мережі проблеми не вирішить. Також ми просили людей, щоби вони поки не вмикали одночасно усі наявні у них електроприлади. Наприклад, якщо вмикають пралку, то не варто в той же час користуватися мікрохвильовкою.

Минув рік після «ночі гніву». Що змінилося?

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРИЙ, 0-96-915-39-23,
EUGENIA.TSEBRIJ@20MINUT.UA

Будівлі міліції, прокуратури, суду майже вщент зруйнували під час «ночі гніву» уночі 19 лютого минулого року у Тернополі. Якраз минув рік, як це сталося.

Підпали, знищені будівлі, меблі, техніка, документи, транспорт. Збитків — на мільйони. За рік всі ці структури відновили свою матеріальну базу — зробили ремонт у приміщеннях, закупили техніку, меблі, транспорт. А що змінилося у їхній роботі? Чи змінили вони підходи, чи стали вони кращими? І в міліції, і в прокуратурі, і в ДАІ одногослоно стверджують: змін є багато і всі вони — на краще.

Передусім після «ночі гніву» у всіх цих структурах змінилося керівництво. — Відтоді багато змінилося, і лише на краще, — каже начальник відділу зв'язків із громадськістю обласної міліції Сергій Крета. — Насамперед покращили роботу з громадянами. Адже тут усе залежить від першої особи. А наш керівник, Василь Облещук, був готовий прийняти та вислухати громадян у будь-який час, не лише в прийомні години. Зараз те саме робить і його наступник — Олександр Богомол. Та й взагалі у нас змінився підхід до підбору кадрів.

Зараз усі керівники наших райвідділів — місцеві. І це дуже добре. Це покращило роботу та розкриття злочинів. Адже є більша взаємодія з населенням. Окрім того, при обласній міліції діє громадська рада, до якої належать 40 громадських організацій. Вони контролюють діяльність міліції, через них до нас звертаються люди зі своїми проблемами та скаргами. Раніше теж була така рада, але вона існувала лише на папері.

За останній рік покращилося ставлення населення до міліції, підсумовує Сергій Крета.

— Збільшилася довіра до нас завдяки тому, що наші підрозділи воюють в АТО, — каже він. — Нас підтримують волонтери, громадські організації, за що ми їм дуже вдячні. До слова, кожного місяця позмінно в АТО їздить близько 200 наших працівників.

В обласній ДАІ теж кажуть, що роблять усе для того, щоб населення їм довіряло.

— Ми працюємо, виконуємо покладені на нас обов'язки — займаємося профілактикою ДТП, стежимо за порядком на дорогах, наші працівники разом з активістами несуть службу на блокпостах на в'їзді у Тернопіль та райцентрах, — каже начальник сектору профі-

лактичної роботи обласної ДАІ Василь Барановський. — Також наші працівники їздять на ротатії в АТО.

Про те, що змінилося у їхній роботі через рік після «ночі гніву», розповіли і в прес-службі прокуратури області. Там запевняють, що кардинально змінилися підходи до роботи, посилилась відповідальність кожного працівника за її ефективність. Прокурорську діяльність спрямовано на ефективну реалізацію визначених законом завдань та функцій, зосереджено зусилля на відновленні довіри та підвищенні авторитету до органів прокуратури.

Упродовж минулого року відбулося суттєве оновлення штатної чисельності органів прокуратури області, розповідають у прес-службі. Із займаних посад звільнили 39 прокурорських працівників, у тому числі прокурора області, трьох його заступників, змінено 13 керівників структурних підрозділів апарату та 11 прокурорів районів.

Розпочато практичну реалізацію вимог Закону України «Про очищення влади». На виконання вимог вказаного Закону наказом Генерального прокурора України з органів прокуратури звільнено першого заступника прокурора Тернопільської області.

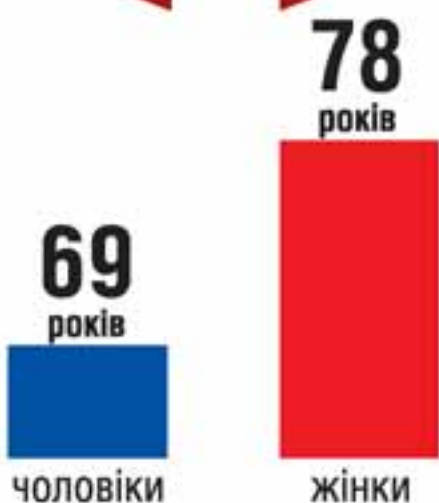
Жінки та чоловіки Тернопілля: що кажуть цифри

Численні стереотипи щодо характеристик сильної і прекрасної статей побутують у нашому суспільстві. Їх можна почути у компаніях, транспорті, на вулиці... Утім, багато упереджень спростовують цифри, тобто статистика.

ХТО ЖИВЕ ДОВШЕ

(дані за 2013 рік)

Кого більше

(на 1 січня 2014 р.)

НАРОДЖУВАНІСТЬ

(дані за 2013 рік)

КІЛЬКІСТЬ ЗЛОЧИНІВ

(дані на 1.01.2015 р.)

Загальна кількість

Вбивства

Шахрайство

За даними Головного управління статистики в Тернопільській області

РЕКЛАМА

ВІКНАР'ОФ
МАЙСТЕР ВІКОННОЇ СПРАВИ

ФІРМОВИЙ САЛОН
Відтепер пропонує регулювання та обслуговування металопластикових конструкцій.

К.Острозького 70.
(0352) 42-00-52.
(097)909-49-46.
(097)909-49-43
1,5 квітня, 6/р-к "Оріон"
(0352) 51-19-25

Fenster 400 New

1555⁰⁰ грн

без подряпин, без бруду-

DANKE
Підвіконня нового покоління

Фінальний розпродаж

-25%
на декори Gridgio Azzuro Rojo Alicante Alicante de Valencia

РАДОНІТ
пластикова, деревна, алюм. стіки

вул. Лозовецька, 34А, 42-65-56
www.danke.ua

175 грн
від **131⁴⁰ грн/м.п.**

Все для дому

Каміни, топки
Мармур, камінь

www.kamin-top.com.ua
ПП «Вершина комфорту»
(0352) 42-05-42.
(096) 22-77-337, (050)227-19-68

від **3000⁰⁰ грн**

Вхідні двері MILANO

Виготовлені з листової сталі товщиною від 1 до 2 мм. Посилена тепло і звукоізоляція. Утеплення - мінвата. Великий асортимент МДФ накладок і палітри кольорів.

м. Тернопіль, вул. М. Кривоноса, 6
тел.: 53-05-00, (093) 315-01-65, (097) 741-95-72

від **3 800⁰⁰ грн**

VERTO®
ДВЕРІ

-10% на дверні зароби та розсувні системи

Офіційний представник ТМ "VERTO"

РАДОНІТ
www.radonit.com.ua

вул. Лозовецька, 34А, 42-65-56 (перед «Еліцентром») www.verto-doors.com.ua

від **640⁰⁰ грн***

Двері вхідні сталеві
Головний вироб до 3 тижнів модель мас 3 види дизайну

в асортименті **ПОНАД 100** моделей

ДВЕРІ БІЛОРУСЬКІ

м. Тернопіль
вул. 15 квітня, 5а («Сільпо», 2 поверх)
(0352) 511-011
(067) 67 41 800
(050) 60 26 100

Формуємо дилерську мережу

7260⁰⁰ грн

СОЛЯНА ЛАМПА
Із природної кам'яної солі, вкрай тонка 250 мм, р. призначена для моделювання мікроклімату соляних печер, які використовуються з лікувальною метою.

Соляна лампа - гарний подарунок рідним, друзям та собі.

http://www.solotvino.ho.ua/
Соляна кімната у Тернополі, вул. Бродівська, 5а, (район 6-ого магазину).

тел.: 42-46-28, (067) 995-60-14

від **200⁰⁰ грн**

«ЯКЩО У ТЕРНОПОЛІ ВІДКРИВАЮТЬ БАР ЧИ ПІЦЕРІЮ — ЗАПРОШУЮТЬ МЕНЕ...»

Майстер-шеф Тернополянин Ігор Клос запускає піцерії та ресторани. Він планує відкрити кулінарну школу й організувати освітні програми для дошкільнят, адже переконаний, що саме в цьому віці дітей найбільше можна захопити таким цікавим заняттям

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@20MINUT.UA

Тернопільський підприємець Ігор Клос допоміг відкрити чимало закладів громадського харчування у Тернополі й області. Він працював шеф-кухарем, а також повністю організував бізнес після відкриття барів, піцерій чи ресторанів. Каже, що те, який заклад розкручувати, для нього неважливо — головне, аби потім власники дотримувалися налагодженої системи і не знижували якість страв.

Цікаво, що для такої роботи чоловікові було достатньо бізнесових знань із ТАНГУ, а готувати чоловіка ще з дитинства навчили його мама і батько. Останній, до речі, працював коком на кораблі. Бабуся свого часу була головною господинею на весіллях. Тонкощі європейських кухонь чоловік пізнавав у своїх закордонних друзів-кухарів під час проведення майстер-класів. До речі, професійну освіту кухаря Ігор Клос здобув лише два роки тому. Зробив це, аби мати диплом.

— Ким ви себе вважаєте у професійному плані?

— Є таке поняття, як ресторатор. Але назвати себе ресторатором — надто голосно. Скажімо так: я допомагаю, — каже Ігор Клос. — Я — економіст за освітою, але за духом — шеф-кухар, який і сам працює, і запускає бізнес. Якщо у Тернополі відкривають бар чи піцерію — запрошують мене. Я був причетний до відкриття «Файного міста», відкривав «Женю-Женічку», піцерії «Бенедетто» і «Сфінкс», працював шефом у «Джелато мафії». У Чорткові теж підключив заклад — «Гетьман». У Вишнівці запускав ресторан.

У «Камелоті» відкривав мангал і мангал-меню. Всі заклади харчування біля траси відкривалися з моєю участю. Піцерія на «Оріоні» була моїм закладом. Але зараз триває війна, відвідувачів поменшало, орендна плата висока... А ще поставили поряд колибу, тож я вирішив закрити цей бізнес. Зараз у Тернополі маю кіоск швидкої їжі. У моїх подальших планах — відкрити піцерію на «Новому Світі».

Мене запрошують, якщо підприємець має приміщення і кошти, але не знає, як дати цьому раду. Я здаю бізнес «під ключ» — навчаю персонал, розробляю дизайн приміщення, складаю меню і за півроку роблю заклад популярним. Також «реанімую» старі заклади, які вже не дають прибутку.

Я — творча людина. Не можу довго працювати на одному об'єкті — виконую умови угоди і берусь за щось інше.

— Хіба немає різниці: відкривати ресторан чи кафе?

— Якщо людина — фахівець своєї справи, то може запускати будь-який бізнес у сфері харчування. У мене немає обмежень — можу відкрити хлібопекарню, ресторан, піцерію чи кіоск зі швидкою їжею.

Я організовую кухню — навчаю, як працювати з клієнтами, як їх завоювати, як треба працювати з постійними відвідувачами, як успішно вирішувати конфліктні ситуації. Можу як сам шефом працювати, так і навчати персонал, залежно від потреб певного закладу і залежно від домовленостей з власником. За півроку налагоджую роботу закладу, створюю клієнтську базу. Зробив свою роботу — і залишаю цей заклад. Тоді я рекомендую у жодному разі не погіршувати якості

— Секрет успішної піцерії — у смачній піці, приготуванні за італійськими стандартами, а обстановка і розташування закладу відіграють меншу роль, вважає Ігор Клос (34 р.)

харчування. Адже у житті так є: коли зробиш щось погане, людина скаже десятком знайомим, коли зробиш хороше — то лише двом-трьом. Така статистика. Зло розходить швидше, ніж добро. Про це не варто забувати...

Мене навіть в Італію запрошували. Там знайомий викупив 24 піцерії і запрошував мене на роботу, пропонував, щоб я переїжджав із сім'єю. Але я відмовився від пропозиції. Поки що ми живемо у Тернополі, а як далі буде — час покаже.

— У чому, на ваш погляд, секрет успішної піцерії?

— Насамперед, у смаку страв. До мене приїжджали кухарі-італійці. Готували піцу — у них це є в душі. Як італієць зробить, це смачно, що б він не зробив. А як зробить українець — не те.

Ми навіть робили експерименти, але майстерності можна навчитися. Був час, що я працював в «Джелато мафії», де раніше шефом був італієць. І от якось серед відвідувачів закладу були італійці. А там була така політика, щоб на загал не афішувати, хто готує. Тож вони не бачили мене. Коли вони скуштували страву, то почали плескати. Говорили: «Перекажіть Джорджіо, що він перевершив себе». Мені було дуже приємно, тим більше, що цей кухар — мій хороший друг. Ми навіть із ним спільно хотіли організувати щось схоже на фестиваль піци. Адже хто краще за італійця може знати смак цієї страви?

Таки маю намір у Тернополі на Театральному майдані провести цей фестиваль, привезти

комісію з Італії — п'ять-шість чоловік журі. У нас же чимало піцерій! Поставили б на майдані пічки, нехай печуть. А італійці продегустують і скажуть: це піца чи ватрушка. Адже коли ви приходите в якийсь заклад і замовляєте вареники, вам не дають бозна-що. Ви уже знаєте, що вам мають подати і який смак має бути.

А стосовно піци у Тернополі, то кожен готує її на свій розсуд. Хоча б дотримувалися співвідношення кількості тіста і начинки, бо є має бути у пропорції 1:1, тобто на 100 г тіста — 100 г начинки. Не знаю, що правда, чи відгукнуться заклади на таку ініціативу.

— До закладу йдуть лише заради смаку?

— Так. Навіть коли заклад за містом, наприклад, з шашликами, і якщо смачно готують, туди пойдуть. І справа не у відстані. Інтер'єр не так сильно грає роль. В Італії, до речі, більшість закладів мають дуже просту обстановку. Головне, щоб було смачно і ситно. Якщо це борщ, він має бути борщем, а не юшкою.

— В Європі зараз дуже популярне такі домашні ресторани...

— У нас поки такого немає, але думаю, це — справа часу. Я думаю, що люди будуть задоволені, адже ціни в домашніх закладах суттєво відрізняються від традиційного ресторану. Дуже багато планів є на майбутнє.

Розробляю проект шеф-кухар на дім. Співпрацюю з однією фірмою — коли вони влаштовують якусь акцію, запрошують мене пригощати товариство. Я готую на мангалі шашлики, сосиски. Також практикую допомогу організувати смачну кухню вдома. Наприклад, якщо хтось не має хисту до кулінарії, а хоче зробити коханий приємний сюрприз — кличе мене, і я готую щось смачненьке.

ДОВІДКА

Ігор Клос народився у Тернополі 2 червня 1980 року. Закінчив школу №17, ТАНГ, за спеціальністю — економіст. Закінчив ТВПУ ресторанного сервісу і торгівлі. Кухар 5-го розряду. Одружений, виховує двох дітей.

За шкільну перерву встигав приготувати вареники

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@20MINUT.UA

Шеф-кухар Ігор Клос готує з дитинства, хоч диплом фахівця ресторанного бізнесу отримав лише в 31 рік.

— Хочу відкрити професійну школу кухарів, — каже Ігор Клос. — Бо в нас дуже мало професіоналів своєї справи. Часто в тернопільські заклади запрошують шефа з Києва, він показав свою роботу, склав калькуляцію і пішов. Натомість приходять інші шефи, він вносить своє, і

вже ти їси змінену страву. Крім того, є людський фактор — кухар посварилась із чоловіком — їжа пересолена чи недосолена. У нас мало таких фахівців, які тримали б марку, незважаючи ні на що.

А ще чоловік хоче розпочати навчальний проект для дітей — школу кухарів. Зараз шеф-кухар веде переговори з одним із дитсадків міста з цього питання.

— Мій курс складається з 28 уроків, де я описав різні кухні світу, — розповідає пан Ігор. — Там буде і американська кухня,

і французька. Я позбирав цікаві рецепти з різних кухонь. Подача проекту — у формі уроку, тож дітям буде цікаво. Коли дитина отримує навички з дитинства — це супер. Цей проект у дитсадках я виношував давно. Хотів спочатку навчити вихователів, щоб вони навчали дітей. Має бути відеозапис, діткам даватимуть диск, роздрукують картку харчування з рецептурою, щоби в будь-який час дитина могла переглянути запис і сама приготувати страву. Усе має бути з покроковими малюнками.

До речі, своїх дітей пан Ігор теж навчає кухарської майстерності.

— Моя дитина у чотири роки вже вмє нарізати продукти професійним ножом, — каже кухар. — Я навчив. Діти не мають чим зайнятися — йдуть на кухню. А тут дуже цікаво. І я не трясусь над ними, не кажу: «Ой, не бери цього, ой, того не чіпай».

Ігор Клос зацікавився кухнею ще у дитячі роки.

— Пам'ятаю, як яйця смажив у формі вісімки, — каже Ігор Клос. — І батьки мені не забороняли, як зараз дехто. Я готував зі

школи. Пригадую, як ще у першому класі збирав хлопців на великій перерві — ми мали півгодини. То за цей час робив вареники з квашеної капусти, ми варили їх, наїдалися і йшли далі до школи. Коли старшим був, я варив друзям супи, борщі. Мене запрошували готувати вдома... Тепер щодня готую друзина, але якщо має бути якусь сімейне свято чи бенкет — я. Насправді страви для святкового столу приготувати неважко — головне знати технологію приготування й організувати послідовність роботи.

БАТЬКИ ЗАХИЩАЮТЬ «СТАНЦІЮ ЮНИХ ТЕХНІКІВ»

Конфлікт ■ На базі «Станції юних техніків» міська влада задумала створити дитячий садок. А гуртки, які наразі відвідують майже 800 осіб, — розкидати по школах. Батьки і викладачі закладу б'ють на сполох і просять чиновників не позбавляти дітей можливості навчатися

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Загребуші руки чиновників міської ради дісталися до комунального закладу «Станція юних техніків». Тернополяни побоюються, що високопосадовці вирішили ліквідувати навчальний центр, а на його базі нібито відкрити дитсадок.

«Станція юних техніків» (далі — СЮТ — прим. авт.) була створена у 1978-му. Вона є позашкільним навчальним закладом профільного типу та працює за науково-технічним, дослідницько-експериментальним та художньо-естетичним напрямками. Незважаючи на те, що майже 800 дітей проводять тут дозвілля, здобуваючи цінні знання та навички, міська влада, очевидно, вирішила прибрати до рук цей заклад. Начальник управління освіти та науки міськради Ольга Похиліак активно ініціює повернення СЮТ статусу дитсадка. В управлінні запевняють, що садочок можна відкрити, не утискаючи вихованців, які навчаються тут, — за рахунок вивільненої території від оренди деяких приміщень. Однак батьки дітей у такі заяви не вірять.

Боротимуться до кінця

— Ми не розуміємо, кому могло прийти в голову таке абсурдне рішення, — дивується член батьківського комітету Богдан Бабій. — Чого міськрада добивається своїми діями? Вигнати на вулицю дітей, позбавити їх можливості отримувати знання, цікаво та з користю проводити дозвілля?! Можливо, вони прагнуть вирішити якісь власні інтереси за рахунок потреб інших? Це безглуздо!

Наразі у гуртках «Станції юних техніків» навчаються майже 800 школярів. Батьки та діти побоюються, що заклад закриють і їх виставлять на вулицю

Чиновники рахують, чи вигідно відкривати садок на базі СЮТ. Тим часом приміщення вже давно потребує капітального ремонту

Тернополянин вбачає велику користь навчання та захоплюється відданістю викладачів, які допомагають дітям полюбити науку.

— Я бачу, якими щасливими повертаються діти із занять, — говорить батько. — Неозброєним оком помітно, що їм подобається проводити час поза уроками таким

чином. Вони знайшли справу, яка їм до снаги. Не тиняються вулицями, а вчаться, проводять час у компанії друзів-однодумців. І це чудово. Насправді однієї Станції замало, щоб охопити всіх тернопільських дітях. І наші чиновники, замість того, аби розширити мережу таких навчальних центрів, знищують єдиний, що залишився.

Батьківський комітет звернувся до міської влади з проханням не знищувати заклад. За словами Богдана Бабія, батьки не збира-

ються відступати. Вони й надалі продовжуватимуть боротьбу за цей заклад і зроблять усе можливе, аби зберегти його.

Працюють виключно на ентузіазмі

Викладачі з острахом чекають, що «Станцію юних техніків» таки знищать, незважаючи на зусилля тернополян.

— Наш заклад — єдиний у Тернополі, який займається науково-технічним напрямком роботи, — каже заступник директора з навчально-виховної роботи СЮТ Роман Гребень. — Наразі тут функціонує 61 група, де вчаться 759 вихованців. Заняття у гуртках абсолютно безкоштовні, по можливості вихованці оплачують лише витратні матеріали, наприклад, купують необхідні деталі, щоб змоделювати літак.

Керівники гуртків добровільно працюють у позаробочий час, радо беруть участь у різноманітних конкурсах, готують дітей до них.

— Раніше у нас було ще більше вихованців, але зараз через брак коштів ми не можемо собі це дозволити, — каже він. — Нас фінансують за залишковим принципом. Із того мізеру, який нам виділяють, ми ледве зводимо кінці з кінцями.

До наміру відкрити на базі навчального закладу садок викладачі ставляться з недовірою.

— Була пропозиція роздати гуртки по школах, але батькам

вона не сподобалася — вони активно виступають за збереження Станції, — продовжує Роман Гребень. — У Чорткові вже була подібна практика. Секції тамтешньої СЮТ роздали по школах, через рік заклад просто вмер. Існує велика ймовірність того, що і в нашому випадку діятимуть подібно.

Існує розпорядження міського голови Сергія Надала від 29 січня про вивчення можливості розміщення у «Станції...» кількох груп дитсадка. Комісія у складі представників управління освіти, енергетиків, працівників водоканалу, архітекторів, бухгалтерів активно вивчала об'єкт. Рішення вже надали голові. Але офіційно його керівництву СЮТ та громадськості поки не представили.

Ремонт закладу край необхідний

Поки міськрада рахує вигоду та вирішує долю навчального закладу, проблеми установи ніхто не вирішує. «Станція юних техніків» потребує суттєвого покращення науково-технічної бази, вкрай необхідний ремонт.

Нарешті цього року заклад отримав кошти на облаштування. Як розповів директор СЮТ Олег Ковальчук, їм уже дали 180 тис. грн на ремонт даху. Загалом на 2015 рік на СЮТ виділили 2 млн. 455 тис. грн. З них 1 млн. 282 тис. грн. — на зарплати викладачам (зарплати викладачам уже розраховані на рік у повному обсязі). Ще 450 тис. грн підуть на податки, 499 тис. грн. — на оплату комунальних послуг, 17 тис. 200 грн — на поточні витрати. Тож фінансування — лише на зарплати, податки та енергоносії.

Загальна площа приміщень СЮТ складає 1700 кв.м. Задля покращення науково-технічної бази закладу частину приміщень Станція здає в оренду. У 2014 році від оренди установа отримала додатково 21 тис. грн. Ці гроші пішли на відновлення енергоносіїв, ремонт техніки, заправки, видавництва, відрядження керівників і дітей на конкурси і змагання.

Згідно із доповненнями до Закону «Про позашкільну освіту», які нещодавно були прийняті, уся оренда з позашкільних установ вивільнюється. Загальна ж площа, яку наразі СЮТ здає в оренду, складає 191,7 кв.м. Міська влада нібито й розраховує на цю площу. Та чи вистачить її для повноцінного облаштування садка? Адже, окрім груп, потрібні ще й приміщення для кухні, інших господарських потреб. Не виключено, що чиновники мають намір забрати все приміщення закладу.

Запевняють, що СЮТ ніхто зачіпати не буде

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Комісія, яка займалася доцільністю розміщення груп дитсадка на базі комунального закладу «Станція юних техніків», завершила свою роботу.

За словами заступника начальника управління освіти і науки міськради Раїси Сауляк, яка брала участь у вивченні об'єкта, є реальна можливість розмістити

на території цього позашкільного навчального закладу кілька груп дитсадка.

— Виселяємо всіх орендарів у зв'язку із доповненнями, прийнятими до Закону «Про позашкільну освіту». Звільненої площі нам буде достатньо для того, щоб розмістити тут п'ять груп, — говорить вона. — Ми вивчали можливість окремого водо- і тепловідведення. Наразі маємо позитивний результат. Одну групу «Станції

юних техніків» ми можемо переселити в праве крило, у приміщення, яке нині перебуває в оренді.

Пані Сауляк наполягає, що інтереси вихованців СЮТ не постраждають. Адже їх ніхто витіснити не буде.

Голова комісії, заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради Олександр Смик також наголошує, що ніхто закривати чи ущільнювати Станцію не збирається.

— Ми вивчили питання і вирішили проблему розміщення груп дитсадка за рахунок відселення орендарів, — каже він. — Ліве крило закладу у майбутньому займе новостворений дошкільний навчальний заклад. Наразі архітектори вивчають питання перепланування приміщення та його реконструкції.

Точної суми, яка необхідна для того, аби відкрити п'ять груп садка, пан Смик не називає. Каже,

що запланованої раніше суми, а це близько 800 тис. грн, має вистачити.

Журналісти «RIA плюс» триматимуть руку на пульсі. Про те, скільки ж коштів точно витратять на створення груп дошкільного закладу, наскільки законним буде план реконструкції та чи виконають чиновники обіцянки не зачіпати Станцію, ми розповімо в наступних випусках нашої газети.

«ПРОДАЄМО СВОЮ ПРОДУКЦІЮ У 200 КРАЇН СВІТУ...»

Успіх ■ Експорт товару – це одне, а ось експорт послуг – кардинально інша справа. У Тернополі функціонує група інтернет-компаній, яка експортує свою продукцію майже у всі країни світу

Ми поспілкувалися із директором групи компаній MagneticOne та Yaware Русланом Савчишиним, аби дізнатися, як компанії з чийого найдепресивнішої області України вдалося стати серйозним гравцем у світовому продажі програмного забезпечення.

— Коли була заснована ваша компанія і які напрямки діяльності?

— Ми почали свою діяльність вісім років тому. На експорт вийшли вже після першого року роботи. MagneticOne — програми електронної комерції, тобто для функціонування інтернет-магазинів та електронних супермаркетів. Yaware — програми, спрямовані на підвищення ефективності роботи компанії загалом та продуктивності конкретного працівника. У команді Yaware працюють близько 20 осіб.

— Ви одразу планували експортувати свою продукцію?

— Так, безумовно. Передусім ми усвідомили, що можемо створювати продукцію світового класу. Крім того, для інтернет-продуктів немає фізичних кордонів. Тому ринок, на якому ми працюємо, не обмежений кордонами конкретних країн. Це ілюзія в людських головах, яку треба подолати. Загалом ми створюємо програмне забезпечення, яке є універсальним, тобто потрібне бізнесменам у всьому світі. Ми концентруємось при розробці програм на тому спільному, що є

в бізнесі різних держав, на якихось загальних потребах. Однак при цьому враховуємо особливості та спеціальні потреби, адаптуючи забезпечення до реальних потреб.

— До яких країн світу ви наразі екпортуєте свою продукцію?

— Практично до всіх, які мають потребу у нашому забезпеченні. Це орієнтовно 200 країн. Звісно, що найбільша частка йде до США, країн Європи... Тут співпраця найактивніша. Продукція MagneticOne майже повністю йде на експорт, а близько 30% продукції Yaware — виключно на Україну. Першу програму Yaware на експорт продали два роки тому й одразу отримали безліч позитивних відгуків.

— Чи позначились на вашій роботі економічна криза, девальвація валют та конфлікт із Росією?

— Кризу ми не особливо відчули, адже працюємо на світовому ринку і маємо змогу ліквідувати прогалини в одній сфері за рахунок успішнішої діяльності в іншій. А от щодо Росії — то так, охолодження дуже відчутне. Наприклад, ще навесні 2014 року багато російських компаній відмовились від співпраці, мотивуючи це політичними причинами. Це, зрештою, їхня проблема, яка існує в головах, адже від припинення співпраці постраждають більше вони, ніж ми.

— З якими труднощами ви зіткнулись, коли почали виходити на європейський та світовий ринок?

— Труднощів дуже багато. Передусім це постійна конкуренція, коли конкурент переважає нас за всіма параметрами. У всіх наших серйозних конкурентів неодмінно значно більша історія, досвід, капітал, напрацювання. Присутність на ринку конкурентів з Індії та Китаю додає ще один аспект — вони можуть зробити те саме, що й ми, але із суттєво меншими затратами ресурсів на реалізацію, тобто дешевше.

— І як же вам вдається залишатись конкурентними у такій галузі?

— Виграє той, хто найшвидше біжить. Це головна і єдина запорука конкурентності. Ні креатив, ні патенти не втримають на плаву. Тож треба «швидко бігти», адаптуватись до потреб і побажань ринку та клієнтів. Одним із моментів є й те, що ми працюємо по 12 годин на день, заряджаючись кавою. Ми,

звісно, дуже поважаємо трудове законодавство, однак воно було створене для інших умов і реалій. Ми не працюємо на заводі, де є восьмигодинні зміни, інакше падала б продуктивність праці. Ми працюємо в інтернет-сфері й зацікавлені у результаті. Тому готові працювати стільки годин на добу, скільки потрібно для успіху.

— Які плани у вас на майбутнє?

— Основне — зростання продажів. Розширюватись завжди є куди. Плануємо збільшити на 300% обсяги продажів продукту програм Yaware за наступний рік. Анонсуємо запуск на ринок 10 нових продуктів.

— А можна детальніше про продукти, які плануєте запускати та?

— Це переважно програми компанії Yaware Це, наприклад, Yaware.TimeTracker — система контролю за робочим часом та оцінки продуктивності роботи за комп'ютером для офісних та віддалених працівників; Yaware.Social — онлайн-система моніторингу активності працівників у соцмережах, що дає змогу оцінювати кандидата при найманні на роботу; Yaware.Goal — дає змогу оцінювати виконання завдань у всій компанії, сформульованих відповідно до технології SMART. А також безліч інших, неоціненно корисних для керівника програм.

— Що ви порадили б новачкам, які хочуть виходити на експорт?

— Перше — знайти надійного партнера, бажано того, хто там живе або звідти родом. Друге — продавати продукти, а не послуги (продавців послуг достатньо, а оригінальний продукт завжди знайде свою аудиторію). І швидше зробити помилки, щоб мати час їх виправити і стати конкурентним.

РОЗМОВЛЯЛА СВИТЛАНА ЧЕРНЕЦЬКА

РЕКЛАМА

RIA плюс **20** ХВИЛИН

Селфі з КАВОЮ

Газета "RIA плюс" та сайт "20minut.ua" спільно з улюбленою кав'ярнею міста "Старкофі" оголошують фотоконкурс

Умови конкурсу:
Протягом місяця відвідувачі сайту 20minut.ua розміщують фото - селфі разом з кавою.

Привила участі:

- Взяти участь у конкурсі можна на сайті 20minut.ua до 05.03.2015р.
- Голосування за найкреативніше фото триватиме з 06.03 до 15.03.2015р.
- Брати участь у конкурсі можуть усі бажаючі, вік необмежений.

Найкреативніші отримають подарунки!

ПАРТНЕР КОНКУРСУ:
STAR COFFEE

Stimex engineering group
Тов Стімекс Інженерінг Груп

ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ:
ПАРОКОНДЕНСАТНИХ СИСТЕМ, ПРОМИСЛОВОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ
ІННОВАЦІЙНУ ШЛАНГОВУ АРМАТУРУ

підбір обладнання, енергоаудит, шефмонтаж, ціни від виробника

+38 0536 700 857, (067) 914 01 99 stimexeng.com

■ гаражні
■ відкатні
■ розпашні

ВОРОТА АВТОМАТИЧНІ

ПІДПРИЄМСТВО **РИФ**
м.Тернопіль, вул. Довженка, 18
тел.: (0352) 438030 www.rif.te.ua

ЯЧМІНЬ НА ОЦІ ДУЛЕЮ НЕ НАЛЯКАЄШ

Хвороба ■ Ячмінь виникає не через переохолодження організму, а через бактеріальну інфекцію. Ячмінь не можна видушувати, не завжди можна гріти, а дуля, спрямована в око хворого з найкращих спонукань, точно не допоможе впоратися з хворобою

ОКСАНА ПОЛІЩУК, 0-63-680-36-17,
20MINUT@GMAIL.COM

Якщо дуже сверблять руки видушити ячмінь, то дайте собі по цих руках, і гарненько. Адже видушування ячменю загрожує поширенням інфекції по всьому організму, аж до таких небезпечних захворювань, як менінгіт і сепсис (зараження крові).

Коли повіка сильно свербить, набрякла і почала боліти — чекай ячменю. Болячка ця малоприємна, іноді супроводжується головним болем і навіть незначним підняттям температури.

Не просто болячка

Ячмінь — не звичайна болячка, на яку можна махнути рукою або видушити. Ячмінь з'являється через те, що якась інфекція — найчастіше золотистий стафілокок або стрептокок, потрапляє на повіку і починається запалення.

Як на повіку потрапляє інфекція? Просто — через брудні руки.

Не зовсім правильно вважати, що ячмінь з'являється через холод, мовляв, надуло вітром. У такому випадку мова йде про ослаблений імунітет людини, коли будь-яке переохолодження є для організму стресом і загрожує появою різних

болячок. Ячмінь частіше з'являється у жінок, ніж у чоловіків. Адже вони частіше торкаються себе протягом дня, в тому числі, коли наносять макіяж. Дітям ячмінь також знайомий — малюки далеко не завжди дотримуються правил особистої гігієни, не люблять мити руки, і часто їм все одно, чиїм рушником скористатися.

Не плюй на повіку

Ячмінь часто не сприймають всерйоз. Через таке зневажливе ставлення до того, що, на думку наших прапрабабусь, і хворобою назвати важко, і з'явилося, напевно, чимало кумедних способів лікування ячменю. Наприклад, вважали, що якщо показати хворому дулю, то ячмінь безслідно зникне. Або ж просили когось плюнути собі на повіку — люди вірили, що це дієво. Однак стафілокок або стрептокок, які викликають ячмінь, не бояться ні слини, ні дулі, ні чайного настою.

Найкраще за все для усунення проблеми, звичайно ж, звернутися до лікаря-офтальмолога. Особливо, якщо через чотири-п'ять днів набряк на повіці збільшується в розмірах, сильно ниє, супроводжується підвищенням температури або ж ви страждаєте від

ячменю кілька разів на рік. У разі частих рецидивів може знадобитися обстеження в ендокринолога, бо це може свідчити про наявність більш серйозного захворювання, наприклад, цукрового діабету.

Якщо ви відчули перші симптоми ячменю, можна змастити набряк зеленкою — чотири-п'ять разів на день. Робити це слід ватною паличкою, діючи обережно, щоб не потрапити в око. Підходять і антибактеріальні мазі місцевого застосування (тетрациклінова, ерітроміцинова), очні краплі — альбуцид, розчин пеніциліну.

Тепло і яйця

Ще одне поширене переконання — нариви на повіках потрібно неодмінно прогрівати вареним яйцем. Ячмінь має властивість проходити сам собою, коли гнійник проривається. Гаряче яйце, як і будь-який інший теплий предмет чи мішечок з нагрітою сіллю, замочена в окропі ложка або свіжозаварений пакетик чаю, прикладені до запаленої повіки, прискорюють процес утворення гнійника. Тобто всі його лікувальні властивості полягають лише в тому, щоб змусити ячмінь швидше дозріти і тріснути.

У принципі, це повинно дійсно полегшити долю нещасливого власника нариву. Але! Тепло не тільки прискорює процес формування гнійника — воно також збільшує запалення, змушуючи інфекцію поширюватися все далі й далі. У результаті можна заробити просто-таки гігантський нарив. Утім, це не означає, що гріти ячмінь узагалі не можна: більшість фахівців вважають, що це можна робити, але тільки після того, як з'явився гнійничок. Тепло посприяє тому, щоб він швидко тріснув.

Причини появи ячменю

- Інфекція — золотистий стафілокок, стрептокок
- Захворювання шлунково-кишкового тракту
- Цукровий діабет
- Ослаблений імунітет
- Авітаміноз
- Наявність глистів
- Кліщ демодекс, що живе на віях, або грибки

Для профілактики ячменю потрібно

- Використовувати тільки якісну особисту косметику (неприпустимо використовувати чужу косметику і фарбувати очі олівцем подруги або родички)
- Зміцнювати імунітет, уникати стресових ситуацій, вести здоровий та активний спосіб життя
- Ретельно мити руки перед безпосереднім контактом з обличчям і очима
- Завжди мати при собі чисту хустинку або серветки, щоб при потраплянні сторонніх часток не терти очі руками
- Уникати переохолодження, лікувати хронічні хвороби

КОМЕНТАР

Лариса ФУРМАН,
лікар-офтальмолог
медичного центру
«Альтамедика»

Адекватне лікування ячменю залежить не тільки від стадії захворювання, а й від частоти його виникнення. Якщо ячмінь з'являється раз на рік або рідше, то можна впоратися і самостійно — тільки з розумом. Якщо ж людина страждає від рецидивів захворювання, треба обов'язково звернутися до лікаря і пройти обстеження. Ячмінь може розвиватися і на тлі блефаритів — хронічного запалення повік, і на тлі хвороб шлунково-кишкового тракту, і при ослабленому імунітеті, і при хворобах ЛОР-органів. На першій стадії формування

ячменю, коли тільки з'являється свербіння і легкий набряк, доречно застосовувати сухе тепло і фізпроцедури. Допускаються у цей період і антибактеріальні очні краплі, і мазі. Обов'язково слід супроводжувати ці процедури санацією носоглотки — для профілактики поширення інфекції. На другий-третій день настає стадія дозрівання ячменю. У цей час гріти нарив категорично заборонено! Це тільки посилить запальний процес. У жодному разі не можна видушувати ячмінь — інфекція може потрапити як у мозок, так і в кров. Третя стадія — дозрівання ячменю, коли нарив тріскає і виходить гній. Зазвичай це відбувається самовільно, після чого ячмінь проходить. У складних випадках необхідне хірургічне втручання.

РЕКЛАМА

Оцінюємо салони краси

Що скажете про Тернопільські сауни?

Постав оцінку своєму ВУЗу

ПОХВАЛИТИ АБО ПОСВАРИТИ ТУТ

Що скажете про турфірми Тернополя?

Що скажете про таксі Тернополя?

Що скажете про свій жек?

ПОХВАЛИТИ АБО ПОСВАРИТИ ТУТ

ДЛЯ УСПІХУ ПОТРІБНА КОМАНДА ОДНОДУМЦІВ

Жінка в бізнесі

На прикладі родинної справи Ірина Тарашевська побачила, що аби стати успішним керівником, потрібно починати з азів. Свою першу роботу вона отримала у 14 років

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLJNYK@20MINUT.UA

Якщо робота — це справа, яка дає задоволення, тоді жодного дня не доведеться працювати. У цьому переконана тернопільська бізнес-леді Ірина Тарашевська. За роки свого професійного зростання вона навчилася керувати одразу кількома проектами і контролювати важливі моменти в роботі, приділяти максимум уваги донечці й не загубити себе як жінку.

Ірина — постійний згусток енергії та оптимізму. Вона завжди у гарному настрої, позитивна і креативна. Її вистачає і на своїх батьків та родину, і на численних друзів, і на роботу. Рецепт успіху бізнес-леді такий: підібрати колектив однодумців, бачити результат своєї праці, бути впевненою у власних силах, вимогливою до себе та підлеглих, уміти аналізувати ситуацію і бачити перспективу.

Про жінок у бізнесі

Жінка створена, в першу чергу, для сім'ї. Але якщо їй вдається поєднати обов'язки матері, дру-

— З Вікторією Галас — моєю подругою, кумою і директором наших розважальних закладів ми побудували класну команду однодумців, — каже Ірина Тарашевська (31 р.)

жини, і вона може самоствердитися як особистість, такими жінками я дуже пишаюся. Бо знаю, як це важко. Я хочу приділити максимум уваги своїй Софійці і в роботі не упустити якісь моменти. Крім того, я — жінка і маю не забувати про себе. Стосовно жінок у бізнесі, то це суто внутрішня потреба: якщо можеш бути лідером — стаєш ним. Інакше жінка шукає сильні плечі, реалізуючи себе лише вдома, і не хоче відповідальності. Усе залежить від внутрішніх амбі-

цій. Але я переконана, що чоловіки цінують працюючу жінку, бо підсвідомо розуміють, який тягар вона несе.

Про родину

Я щаслива з того, що народилася в сім'ї працьовитих людей. Мої батьки не були бізнесменами, які переписали на мене контрольний пакет акцій. Мама — вчитель англійської мови, батько — електрик. Коли брат одружився, народилися діти, наші батьки з 1997 року

заснували власний бізнес, який згодом розрісся до великої імперії. Працювали абсолютно всі. І зараз не зупиняється ніхто. Батькові виповнилося 70 років, але він не збирається припинити працювати, тому що рух — це життя.

Про мотивацію

Моя донечка — це моє щастя. Вона мене надзвичайно мотивує, я хочу дати їй найкраще. Я думала, коли дитина піде в школу, буде трішки легше. Насправді це дуже велика праця. Ми пішли в перший клас, і це — нова праця, нові досягнення. Донечка має колосальне навантаження. Адже, крім школи, ще є секція карате, комп'ютерний клас, англійська, репетитори зі шкільних предметів, хорова школа, плавання. Я бачу, що потенціал у неї величезний.

Про головне в бізнесі

Головне для мене — це моя команда і щоб справа, яку ти робиш, давала результат. Ми підібрали саме той колектив, про який я завжди мріяла. Коли мені було 22 роки, в моєму підприємстві було 700 людей, але це не була така ефективна робота, як тепер, коли їй 70. Я не уявляю, як можна досягнути успіху без команди. Успіх ресторатора полягає не в тому, наскільки ти класний економіст чи інвестор. Не всі бачать мене. Успіх закладу починається від офіціанта, який подає тобі страву, чи від тих дівчаток, які займаються вашими дітьми, поки ви відпочиваєте.

Про працю

Перша моя робота була в 14 років. Брат наполіг, щоб я працювала промоутером у наших магазинах. Це була робота по дев'ять годин щодня. Зараз я йому дуже вдячна за це. Свого часу брат сказав, що купить мені найдорожчу вудочку і навчить ловити рибу, але рибу в мою сім'ю ніколи приносити не буде. Мені ще одна фраза

надзвичайно подобається: «Якщо працюють батьки, а діти лише насолоджуються життям, то онуки будуть просити милостиню». Я її застосовую до своєї донечки.

Перший запис у моїй трудовій книжці з'явився в 16 років. Ми займалися гуртово-роздрібною торгівлею. Я пройшла весь шлях — і випуску першої накладної, і роботу на складі, і торгового агента. Потім бралася за те, в чому була потреба. У 19 років керувала салоном з продажу автомобілів. Згодом ми переформували його в СТО. Далі очолила виробництво — цех «Натарель». Мені було важко, тому я заочно здобула освіту технолога. У 2008 році через кризу довелося оптимізувати бізнес і продати мережу «Торговий світ». Тоді брат почав реалізовувати себе в політиці, очолив партію «Єдиний центр», а я йому допомагала. У нас були хороші результати. Такий досвід мені теж цікавий.

Поступово ми звернули увагу на комплекс «Ювілейний». На умовах франчайзингу відкрили піцерію «Челентано». З моєю подругою дитинства, з якою ми сиділи за однією партою в школі, вирішили спробувати себе в ресторанному бізнесі. Торік 8 березня запустили караоке-бар, зробили ребрендинг кав'ярні, згодом відкрили банкетний зал.

ДОВІДКА

Ірина Тарашевська народилася 1983 року у Празі. Коли їй було три роки, сім'я повернулася в Тернопіль. Навчалася в школі №5, Українській гімназії. Закінчила українсько-німецький факультет ТАНГУ за спеціальністю «Міжнародна економіка». Керівник караоке-бару «Форум хол», піцерії «Челентано», дитячого простору «Індіго», банкетного залу.

«Очевидно, я незручна персона в їхніх комісіях»

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLJNYK@20MINUT.UA

Громадська активістка Ніна Мілянська переконана, що лад у країні треба наводити, починаючи зі своєї вулиці, мікрорайону, міста. Останнім часом у багатьох резонансних справах, які стосуються земельних питань у Тернополі, її ім'я звучить у числі активістів, які виступають проти незаконного будівництва.

Цікаво, що з такою активною позицією член ГО «Екоальянс», філолог, автор підручників і громадська активістка Ніна Мілянська у політику не збирається. Вона переконана, що більше можна зробити, займаючись громадською роботою.

— Чомусь влада вирішила, що жителі міста не вміють читати, не можуть розібратися в законах, нормативних документах, і вважає, що може робити з містом усе, що завгодно, — каже Ніна Мілянська. — Багато людей втрачають терпіння, не вірять у свої сили, вважають, що всі ці речі — не для їхнього розуму. Але чиновник з якогось управління не є розумні-

шим від учителя, лікаря чи інженера. Важливо не втрачати наполегливість. Ми часто співаємо рядки з Гімну, що душу й тіло положим за нашу свободу, та навіть для свого міста не можемо пожертвувати своїм часом, нервами заради тієї ж свободи. Мені подобається гасло американців: «У першу чергу наведи лад на своїй вулиці, в своєму місті». Якщо це зробити, наша країна теж буде процвітаючою.

Спонукав жінку до активної протидії беззаконню чиновників випадок із незаконною забудовою на вулиці Пилипа Орлика, коли комерційну 12-поверхівку вирішили звести на землі, яку місто надало релігійній громаді у постійне землекористування, а не у власність. Більше року зусиль громадських активістів — і дозволи на забудову скасували!

— Випадок із вулицею Орлика я вважаю нашою найбільшою перемогою, — каже пані Мілянська. — Ми показали всьому місту, що все — незаконно: і видача документів, і будівництво багатоповерхівки на землі, яку надали релігійній громаді. Ми мусили добитися правди через суди.

— Коли я подаю свої пропозиції, наприклад, щодо забудов, влада каже: «Це дуже цікаво, ми будемо вивчати», — каже Ніна Мілянська. — Далі — просто тиша. Коли я подаю свою кандидатуру на участь в якійсь комісії — та ж реакція. Діалогу фактично немає

Ще однією перемогою громадських активістів Ніна Мілянська вважає оприлюднення владою Генплану міста, який досить довго приховували від громадськості. Утім, таких оборудок, як на Ор-

лика, у Тернополі вистачає, тож громаді є що відстоювати, каже співрозмовниця.

— Ми не залишимо всі ці випадки незаконного будівництва у Тернополі, — додає активістка. —

Це і будівництво багатоповерхівки на розі вулиць Київської — Тарнавського, на Слівенській, біля дев'ятої школи, на вулиці Будного, біля гуртожитку на Текстильній. Я переконана, що чиновники відповідатимуть за свої зловживання. Ми будемо добиватися того, що кримінальні справи проти корупціонерів порушать.

Зараз діалог із владою не дуже налагоджується, додає активістка.

— Тепер мене не залучають у жодні комісії, хоча я неодноразово писала заяви, — каже вона. — Після мого виступу на сесії пообіцяли розібратися з невідповідностями між Генпланом і планом зонування, але наразі нічого не змінилося. Зараз у міській раді вже є інша комісія, а мене як громадську активістку туди не запрошують. Очевидно, я не зовсім зручна персона на таких заходах. Коли ми пишемо запити, приходять відписки, які не мають жодного стосунку до наших запитів.

Утім, у політику йти жінка не збирається.

— Зробити більше я зможу, коли буду громадською активісткою, — вважає Ніна Мілянська.

facebook

ІРИНА НЕБЕСНА,
ЖУРНАЛІСТКА

Ото послухалась поради Юрія Винничука і зайшла в приватні повідомлення подивитися в «інше»... А там — купа повідомлень від якихось, я перепрошую, арабів... починаючи від лаконічного «Ні» і закінчуючи «привіт, можна будемо знайомі» (цитата наведена в оригіналі). Але найприкріше з того всього не це...

«Твої оченята — немов глибини океану, в яких можна легко втопитись, посмішка, наче промінець сонця, що спов-»

нює життя, а впевний і дуже теплий погляд додає наснаги і не дозволяє байдужості заповнити душу...», — повідомлення написане ще 24 вересня 2011 року. Просто читала і втирала скрупу слезу...

Я того чувака взагалі не знаю... Хто то такий романтик латентний з Терніка? Заходжу на його сторінку, а там на фото профілю — світлина з його весілля... Ще одна історія про те, як я провтикала своє жіноче щастя...

facebook

ВОЛОДИМИР ГОРОН,
МАНДРІВНИК

Давно нічого не писав, крім як про походи і туризм, але вже трохи накипіло, припекло, тож думаю — що час...

Але почну з поганого. Мова іде про стрічки друзів, знайомих і знайомих незнайомих на Facebook. Трохи дістали постійні ниття про:

— завжди — «все пропало»;

— раніше — «не беруть в армію, хоч купа народу хоче» (може, не було каші і форми, тому й не брали);

— раніше — «беруть в армію і без споряги кидають у бій» (то підтверджує попереднє припущення);

— тепер — «масово всіх гребуть в армію»;

— завжди — влада погана, зрадники і хабарники;

— регулярно — чого не вводять військовий стан? Чому АТО? (хіба має значення, як називається процес боротьби з

ворогом?).

Ага, і ще постійні лайкання і перепощування різних рагульних, неперевірених, підозрілих сайтів, новин і постів. Хоча в стрічці і позитиву теж є багато, та в основному він стосується волонтерів і різних приватних ініціатив.

Про державу хорошого пишуть мало. Хоча не думаю, що зараз вона стала гіршою, ніж була. Адже насправді держава — це ми і є. Весь її народ, а не тільки чиновники і бюрократи, політики і казнокради.

Змінюємось ми, потроху змінюються і вони. З часом змінюватися будуть ще швидше — особливо, як в сраку копняками їх підганятимуть ті, хто прийде з фронту і займе свої місця в армії, міліції, прокуратурі, судах, депутатських кріслах і т.д.

Тож більше шукайте і згадуйте про позитив.

facebook

ЛЕСЯ РОМАНЧУК,
ПИСЬМЕННИЦЯ

Пам'ятаю його перед виборами. Ми тоді справді вірили, що все вдасться вирішити мирно. Бо Порошенко — людина миру. Він такий. Плюньте мені в очі ті, хто вважає це недоліком. Бо я несу частину відповідальності — мені регулярно плюють в очі — ти ж була його довіреною особою... Була. І є.

Я пам'ятаю його перед виборами — молодого, енергійного... Я бачила його цієї ночі, коли він видавав наказ припинити вогонь. Він віддав наказ виконати нашу частину мирної угоди.

Я плачу разом із ним, бо його очі бачили те, чого не бачать мої — убиту маму, поранену дитину...

Слухайте, ви, ті, хто сидить кожен у своєму куті і ховає своїх здоровенних биків від мобілізації, бо «за кого воювати?», заткніться, «щирі українці»... Або скажіть, хто міг би зараз стати на місце Порошенка і вести його боротьбу так, як це робить наш Президент? Ляшко? Гриценко? Юля? Богомо-

лець? Ярош? Та скажіть, не соромтеся!

Ви там щось про фабрики «Рошен», про помилки, про те, що «хлопці гинуть, а він не віддає наказ наступати»... Ви при здоровому глузді, люди?

Людина рятує країну. Робить максимум можливого і вміє це робити. Він — рівний у колі світових лідерів. Уперше нам є ким пишатися.

Божевільна раша підтримує свого божевільного карлика — і цим потроєє силу зла. Ви, неумудрі й боягузливі, ганите свого лідера і зменшуєте нашу волю до перемоги.

Але гріх великий у поході поціляти у спину наказному отаману. Потім, коли повернемося на Січ, виповімо образи, посиплемо йому чуба землею.

А зараз — молимося за цього сивого чоловіка — він за кілька місяців посивів і постарів на 20 років. Господи, дай йому сили! Дай нам усім розуму не розпорощувати сили на внутрішню ворожнечу. Тільки разом пережемо!

facebook

ЗОРЯНА БИНДАС,
ЖУРНАЛІСТКА, БЛОГЕР

«Як можна битись за олію, це низько, гидко, за тих 3 гривні вже би вдались...». Купа таких от коментів з приводу новини про продаж акційної олії. І я в шоці не через тисняву у супермаркеті, а через такі коменти. Може, я чогось не розумію, але мені тих людей шкода. Народ із 3/1000 грн рахує кожну ко-

пійку. Вчора їду в троліку, а біля мене жінка комусь розказує, що третій день їсть лише хліб, бо все дороге. А зараз їде на базар, бо мама в лікарні і їй треба м'ясо купити, а вона далі їстиме хліб. Якби та жінка потрапила на акційний товар, то може, також би до нього проштовхувалась. Чи має право хтось її засуджувати?

Колонка Олександра ВІЛЬЧИНСЬКОГО

Весняні кораблики

Колись для нас на Глинках з того й починалася весна, з тих корабликів. Наша вулиця у селі особлива тим, що дуже довга, найдовша після центральної і відходить від неї різко перпендикулярно. Тобто на 90 градусів різко у напрямку лісу, потім паралельно з лісом, тоді вже зовсім повз ліс і нарешті входить у нього протилежним кінцем, останні дві хати, можна сказати, вже у лісі. А ще наша вулиця тягнеться постійно під гору до вододілу: спочатку один горбок, тоді інший, ще вищий. Тут здавна були глиняники, тобто місця, де брали глину. Я ще пам'ятаю таких три, тепер залишилося лише один. Мабуть, від того вона й назву свою неофіційну отримала.

Вулиця начеб розвернута до сонця, навстяж просвічується і наприкінці зими, коли танув сніг, вздовж неї текли струмки. І там плавали наші кораблики, бувало, й паперові, але частіше просто якісь тріски. Ми навіть змагалися, чий найдовше пропливе і не сяде на мілину, якою найчастіше вважався край суші. Пам'ятаю, мені щось не дуже щастило, а от кораблики сусіда й однокласника Грицька допливали аж до Філікової криниці, і це вважалося тоді дуже далеко.

Днями був у селі, і хоч снігу зараз майже нема, але все ж десь під насипом, як замітало, то ще трохи залишилося, а відтак край шось знову дзорчав струмок, а біля нього — два хлопчики з паличками. Підійшов ближче, придивився й просто очам не повірив: майже такі ж тріски, як і ми пускали, пускають і вони тим струмком, а паличками помагають їм пливати, спихають з мілин. Дивно, але ми до палиць у свій час чомусь не подумалися.

Колонка Андрія ОРЛЯКА

Ходити по морю, плавати по морю

Здавалося б, у собі потрібно знищувати «кухонного командира». Ігнорувати мобілізацію у лави «диванних батальйонів». Не піддаватися призову в ряди Інтернет-воїнів. А якщо, бува, уже там — без роздумів вдаватися до дезертирства. І така позиція, кажуть, зараз правильна. Правда ж? Врешті, є дядьки у добротних камуфляжних формах. Ще вони мають погони. А уже на них — габаритних масштабів зірки, яким конкуренцію складуть справжні, з Сонячної системи.

Не всі ці дядьки — але, міркується мені, переважна більшість, — воюють при чаї з пряниками та при системах кондиціонування. Вони — командири командирів, які командують усіма іншими командирами, умовно «дрібнішими». Останні за армійським званням і посадою поступаються. Але їхнє ведення війни від війни «габаритних погонів» відрізняється. Чим? Мабуть, пояснювати — зайве. Це як у сивобородому жарті: є моряки, що ходять по морю, а є — що плавають.

Дебальцеве уже не підконтрольне офіційному Києву. За інформацією з цього найгарячішого плацдарму стежили, мабуть, усі. Місто то було оточене, то це спростовували, то уже знову оточене. Й так — допоки уже не вдалося приховувати, що наші бійці змушені залишити точку оборони. До цієї ситуації, себто чому так сталося, — запитань не менше, ніж як в Україні узагалі розгорілася війна. Правда, нехай щодо цього наразі дискутують політики. Їм це вдається професійно, кровожерливо і, що вже казати, безрезультатно. Але що уже точно і нагально хотілося б знати: а план імовірного відходу наших бійців з Дебальцевого узагалі був? Чому стільки 200-сотих?

За скільки трун від миру?

ІГОР ДУДА

Міри визначення величин можуть бути різними. Зайву вагу, від якої хочеться позбутися, вимірюють у кілограмах. Якщо вам, приміром, у Сінгапурі раптом заманеться сховати у власному багажі лише 31 грам кокаїну, ви реально ризикуєте відчутти на шії приємний дотик шнура від зашморгу, до якого вас засудять, незважаючи на всі протести й апеляції світової спільноти. Настання бажаної події чи пункту призначення вимірюють у роках, місяцях, днях, годинах, хвилинах, кілометрах...

Утім, людська уява може підказати й інші одиниці виміру. Коли щодня бачиш, як у тому чи іншому місці України ховають загиблих

у війні на Сході, а вигляд траурного вбрання і трун став незмінним атрибутом випусків новин, мимоволі починаєш думати, скільки ж іще тих домовин стануть для когось останнім притулком, перш ніж припиниться кровопролиття? «Наймолодші та найсміливіші загинуть від меча», — цей напис на стіні некрополя у знаменитому кіноблокбастері «Якось в Америці» поступово набуває для нас характеру зловісного пророцтва. Хоча й ловиш себе на думці, що до такого стану речей починаєш потроху звикати. Зрештою, на війні смерть — буденне явище. Війна є війна. Вона повністю знецінює людське життя. Смерть, до того ж, часто стає неперсоніфікованою — поспробуй роздивися

вираз жаху в очах або уяви агонію того, в кого стріляєш із гармати на 10–12 кілометрів. Коли декілька років тому такий собі Ярослав Мазурок влаштував стрілянину з трьома трупами в київському «Каравані», це шокувало країну. А нині, коли ракети з «Градів» і міни розривають на шматки не лише військових, а й зовсім не причетних до бойових дій мирних людей, коли величезні території стали просто непридатними для проживання через очевидні ознаки гуманітарної катастрофи, загибель окремо взятої особи вже не викликає ефекту шоку — одним більше, одним менше... І все ж змиритися, остаточно й безповоротно звикнути до цього, огрубіти душею

неможливо. І горе кожній українській родині, у яку прийшла страшна звістка, відгукується у серцях співгромадян. Мабуть, не зовсім правильно казати, що воно, оце горе, поділяється. Ні — воно множиться. Множиться на співчуття і співпереживання тих, хто не позбавлений громадянського сумління. «Не питай, по кому подзвін — він і по тобі», — написав колись один великий американець. Горе кожній окремої родині має ставати горем усієї країни. Це — аксіома для нормального, об'єднаного спільною метою суспільства. Це усвідомлюєш, та все ж мимоволі у голову закрадається думка: скільки ще трун до миру?

ЧОТИРИЛАПИХ КУПУЮТЬ НАВІТЬ У КРЕДИТ

Хвостатий друг ■ Від 300 до 500 грн обійдеться на ринку маля пекінеса чи такси. Середня ціна цуценяти вівчарки, спанієля, алабая — від 700 до 2200 грн. За малого лабрадора-ретривера просять 4500 грн. Кошенят на ринку майже немає, кажуть, що не сезон

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLJNYK@20MINUT.UA

Шоколадного лабрадора для дружини, щось маленьке, щоб гратися, дитині, чи пса на полювання шукали тернополяни на ринку тварин у неділю, 22 лютого. Ринок тварин працює на Микулинецькій, 106 щотижня, по неділях.

З котиків ми побачили лише шотландське висловухе кошеня. Підліток, який продавав тваринку, віддавав його за 2000 грн.

— Люди не мають грошей, — каже пан Іван з Теробовлі, який продає цуциків спанієля. — Зараз ціни, я вважаю, нижчі. Раніше я продавав цуценя за 500 грн, то мав 60 доларів. А зараз прошу 800 грн, це навіть не 30 доларів. Лінда моя породиста, і її батько Граф теж породистий, з-за кордону знайомі привезли, але без документів. Якби були з документами, то коштували б від 2000 грн. Але і тих 800 грн люди не мають. Каже один: «Сьогодні я куплю пса, а завтра не матиму, за що хліба купити».

А за чотиримісячних чорних лабрадорів просили 4500 грн.

— Поки вони виростуть, стільки усього потрібно, — каже власниця собак пані Наталія з Петрикова. — Вони ж — як діти: і яблучко свіже

треба дати, і морквинку почистити. В них стільки треба вкласти, що ціна відповідна. Поки собака вагітна — на тиждень йде по мішку корму за 600 грн. Щепити кожне цуценя потрібно. Раніше щеплення коштувало 68 гривень, потім 80, тепер — 100, а я вже своїх щепила, і не раз. Скільки я молочка спеціального купувала і сосок, а пеленок скільки перепрала, а скільки разів уночі до них вставала, хто то порухує!? Якість я гарантую, але кінцевий результат для мене — віддати в хороші руки. Як побачила, що людина хороша, то навіть у кредит одне віддала.

На ринку — здорове?

Про те, що собаки здорові, доводиться довіряти розповідям їхніх власників і вигляду малят. Фахівців ветеринарної служби, які, як нам повідомили в адміністрації ринку, приходять здійснювати інспекцію тварин, за час нашого перебування на торгових ми не побачили. Тож довіряю, що тварин хтось перевіряв, господарі не мали. Дехто з продавців має паспорти на батьків цуценят, що вони чистокровні і титуловані.

— Чи є сьогодні лікарі, не знаю, ще не приходили, — каже хазяйка алабая пані Оксана з Чернихівців,

Сім'я Захарчишиних із Гусятинського району хоче купити маленьке цуценя для своїх дітей, а пса-охоронця уже має

і припрошує погладити собак. — Погладьте — хребет відчуваєте? Правильно — ні, бо вгодовані, їдять добре, здорові. Собака з глистами худа, не їсть, та й, зрештою, довго не живе. Нашим дівчаткам 1,5 місяця, вже скоро їм треба буде щепити. Люди тут дбають про свою репутацію. Я не перший рік розводжу собак. Ще ніхто на них не скаржився.

Деякі заводчики собак постійно торгують, а є такі, хто вперше приніс тваринку на продаж.

— Я перший раз тут, двох принесла на базар, — каже власниця пекінесів пані Люба, яка живе неподалік Тернополя. — Джулька моя щеплена, шороку в селі ходять від сказу їх вакцинувати. Вони чистенькі, але я кажу покупцям, якби були блохи чи глисти, що треба в аптеці купити ліки, а потім обов'язково щепити. Так усі продавці радять.

Малят до двох місяців продають нещепленими. Якщо їх куплять одразу, то ці витрати будуть нести вже нові власники тварин.

Як вибрати

Хто не розбирається сам у чистоті породи, бере з собою спеціаліста, щоб порадив, розповідає хазяйка алабая. А загалом люди дивляться на те, що можна побачити зовні.

— Дивляться, щоб носик вологий був, чисті очі, вушка обрізані, лапа міцна, в грудях широкі, — пояснює власниця алабая. — Коли мале не спить, має бути активне.

Щоб придбати породистого собаку, власниця лабрадорів радить звертати увагу на батьків цуциків, їхній родовід, чи на 7-й або 8-й тиждень після народження малята були щеплені, як часто сучка народжує малят. Краще, коли в'язка планована — раз на два роки.

— Але не лінійкою їх треба міряти і не своїми стереотипами, — каже пані Наталія. — Головне, щоб у душі щось тьохнуло, що це створіння — для вас. І не обов'язково ваше те, що зразу підійшло на поклик. Буває, що та скромниця, яка забилася в куточку і гризе яблуко, — саме ваша.

А ще наперед треба визначитися з породою і для чого купуєте собаку.

— Коли хтось нав'язує свою думку стосовно породи, то тваринка не стане вашим улюбленцем, — каже власник спанієлів. — Тож треба зразу визначитися, яка порода найбільше подобається.

Його цуциків переважно купують дітям на день народження. Хоча мама довговухих — мисливський пес, який постійно супроводжує господаря в полюванні на качку.

— В мене їх четверо було, — каже хазяйка карликового пекінеса Ольга Дзівульська з Бучача. — Одного купили хлопчику на день народження, а іншого взяли батькам на річницю — 30 років подружнього життя.

Утім, щодо подарунка на свято варто дуже добре все зважити, кажуть досвідчені продавці.

— Якось хлопець хотів купити цуценя своїй дівчині на Новий рік, — розповідає власниця лабрадорів. — То я зразу запитала: «А а ти впевнений, що 1 січня о 6-й ранку вона готова вигулювати собаку і вночі двічі вставати до нього?». Якщо йдеться про день народження, то я раджу робити такий подарунок раніше цього дня, а день народження присвятити дитині. Коли собаку приносять у день свята — уважайте, що свято пропало. Адже весь день пройде у клопотах з мисками, вигулюванням, прибиранням...

РЕКЛАМА

МІС 20 ХВИЛИН 2014 ФІНАЛ конкурсу

Генеральний партнер: **27 лютого 21:00**

приймає: CLUB & RESTAURANT **OPERA**

Стань часткою культової події, не пропусти вечірку року!

Партнери:

Допомога військовим в зоні АТО

Оксана БАЧИНСЬКА

ШИЄ ТЕРМОБІЛІЗНУ

для хлопців, які захищають нас в зоні АТО

За допомогою звертається чимало хлопців-військових. Відтак, просить долучитися до справи усіх небайдужих.

Номер картки Приватбанку **4731 2171 0456 9379** отримувач - **Оксана Бачинська**

Телефон для довідок **52-27-27**

ОБ'ЄДНАННЯ САМОПОМІЧ В ЄДНОСТІ СИЛА

ДЛЯ КОХАНОЇ ПЕРЕЙМЕНУВАВ ВУЛИЦЮ

Романтика ■

Щоб почуття не охололи, потрібно постійно підтримувати пристрасть. Романтичні вечори, проведені наодинці, подарують насолоду та блаженні відчуття. Щоб зберегти почуття надовго, потрібно не забувати зізнаватися в коханні та готувати приємні сюрпризи

Оксана Ірха (25 р.) каже, що навіть із недорогих підручних матеріалів можна власними руками зробити приємний подарунок для коханої людини

Тернопільський письменник Борис Явір щодня дивує свою кохану приємними несподіванками. Чоловік упевнений, що його обраниця варта того, аби почуватися щасливою та особливою

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Любов — прекрасне піднесене почуття, що змушує людей відчувати блаженство, радість, ніжність. Але якщо не приділяти належної уваги, то воно може так же легко згаснути, як і зародитися.

Щоб не розгубити запал почуттів, стосунки потрібно постійно підтримувати і працювати над їх зміцненням, причому обом. Романтика, несподівані знаки уваги подарують задоволення не тільки коханій людині, а й тому, хто є ініціатором приємного сюрпризу.

Тернополянка Оксана Ірха, як і більшість дівчат, мріє про романтичні вечори при свічках, прогулянки під зоряним небом, несподівані сюрпризи. Коханний намагається створити приємну атмосферу. Втім, за словами дівчини, він, як і більшість чоловіків, не має такого загостреного відчуття романтики, як жінки. Та Оксана не засмучується і бере ініціативу у свої руки.

Чоловіків варто підштовхнути

— Мені подобається експериментувати, придумувати щось цікаве, тишити коханого чоловіка приємними сюрпризами, — говорить вона. — Насправді не так вже й важливо, хто зробить перший крок, головне — який результат. Багато жінок чекають, поки чоловіки щось придумають, але часом їх треба підштовхнути, показати, чого саме ти хочеш. Зрештою, можна разом організувати романтичний вечір, розподіливши ролі та обов'язки.

Місцевий письменник Борис Явір для своєї коханої Юлії готовий чи не щодня творити власну казку. Він огортає кохану турботою, аби вона завжди почувалася особливою.

— Кохана варта того, щоби бути щасливою, тому я прагну, аби день закоханих був у неї щодня, — наголошує чоловік.

Історія цієї пари інтригує...

Борис та Юлія познайомилися 23 лютого 2013 року у Львові на заході «День пластуна», який проходив у формі творчих та інтелектуальних конкурсів і завершувався вечірками. Зустріч була короткою, але знаковою. Юлія, як вона говорить, нарешті познайомилася з хлопцем, про якого багато чула різноманітних історій від спільних друзів. Вона тоді думала, що він на неї

Тернополянка Оксана Ірха, як і більшість дівчат, романтична натура. Вона мріє про вечори при свічках, прогулянки під зоряним небом, несподівані сюрпризи від коханого чоловіка

не звернув би уваги. Але Борис чи не відразу після знайомства своєї хорошій подрузі Христі, з якою багато спілкувався, написав, що знайшов дівчину, яка йому дуже сподобалася і з якою він хотів би бути разом.

— Ми жили в різних містах, тому спочатку листувалися у соцмережі: про музичні смаки, подорожі, захоплення, — розповідає тернополянин. — З часом почали спілкуватися по телефону. І на початку травня, під час подорожі до святилища, що на Чорній горі над Львовом, коли після розмови з Юліанкою друг Василь запитав, хто телефонував, я сказав «майбутня пані Явір». Ми з нею мали зустрітися у липні, але не вийшло... У кожного були певні обставини, які внесли багато коректив у мрії, відсунувши їх здійснення на потім... Осінь та зима подарували нам досвід, завдяки якому тепер ми цінуємо

одне одного по-особливому...

Наприкінці зими 2014 року, після того, як у державі трохи спала напруга, Борис нарешті вирішив розв'язатися — мандрами до друзів. Річницю знайомства він провів у компанії Юлі та їхніх спільних товаришів. Першого дня вони гуляли Львовом, жартували, багато розмовляли. А другого — Борис із Юлею вирішили бути разом. Це рішення стало доволі раптовим для друзів, родичів, навіть для самих закоханих.

Перейменував вулицю і будинок

— Давні мрії та симпатії вилилися у шалені почуття, які навесні все більше розпалювалися, — продовжує чоловік. — Спочатку, коли було мало зустрічей, окрім розмов по телефону, ми листувалися. Юліанка писала мені у листах вірші, а я писав тексти давніми символами, які моя кохана мала розшифрувати. З березня у нас почалися яскраві зустрічі у Львові та Хмельницькому. У перервах, коли нас розділяли кілометри, я влаштовував своїй обраниці приємні сюрпризи.

До першої несподіванки тернополянин залучив спільного друга Сашка. Дійство мало назву «Таємна операція «вул. ТАКСКУЧАЮЗАТОБОЮ»». Борис вирішив перейменувати місто, у якому жила Юлія, та вулицю, на якій розташований її будинок. Спочатку розробив макет на комп'ютері, потім втілював його у життя. Через день друг Сашко отримав посилку і пішов із нею її під'їзду, де й закріпив табличку. Так на мапі, відомій лише двом серцям, з'явилася вулиця «ТАКСКУЧАЮЗАТОБОЮ» в місті «ТВОЇХЗЕЛЕНИХОЧЕЙ».

До наступної несподіванки Борис залучив уже більше знайомих, навіть маму та молодшу

сестру коханої.

— Я вирівав із червоного паперу кілька десятків сердець, наніс білими словами, що означають позитивні поняття, які я дарую та буду дарувати Юліанці протягом життя: щастя; радість; спокій; повага; щирість; турбота; любов; кохання; польоти; цвітіння; тепло; дар; жар; разом; діти; сім'я; родинність; дотики; всевіт; подихи; майбутнє; цілунки; творчість; задоволення; самореалізація; назавжди; підтримка; милість; шаленість; душевність, — каже він. — Протягом кількох днів Юлія від таємних «агентів» отримувала сердечка. А у вихідні приїхав я і вручив останнє з колекції.

Малює портрети та пише вірші

Борис Явір навіть малював портрети коханої. Деколи експериментував із композицією, кольорами. Юлі дуже подобаються його роботи, вона з часом також почала пробувати малювати, і деякі ескізи пара

— Моя кохана жінка варта того, аби бути щасливою, тому я прагну, аби день закоханих був у неї щодня, — каже тернопільський письменник Борис Явір-Іскра

створила разом.

— Якось я підготував ще одну несподіванку, вирізвавши з червоного паперу сердечка і написав на них слова-компліменти для Юліанки, — пригадає він. — Серця загорнув у конвертики, які вклав усередину горішків. А горішки покриті позолотою.

Кожен горішок у незвичний та несподіваний спосіб згодом потрапив до коханої.

Творча та романтична натура Бориса спонукала його до написання ліричних текстів, присвячених коханій. На початку літа минулого року закохані заручилися. Тоді ж відбулася неймовірна та незабутня фотосесія на конях у Львові та інші несподіванки.

— На пероні Львівського двірця (залізничного вокзалу — прим. авт.) я вручив Юлі кульку, де було написане слово «коля». Кохана була злегка заінтригована і з нетерпінням очікувала, що буде далі, — продовжує він. — З двірця ми подалися містом до обійстя людей, де мали їздити на конях. Дорогою відбулося вручення кульки зі словом «приїде». Вже на господарстві самих конярів нас застала раптова злива. Є прикмета, що дощ у час важливих подій — на щасливий почин. Після зливи, протягом якої ми пили чай у гостинних господарів, поїздили на конях. У нас було багато вражень — і від їзди, і від передчуттів. Після фотосесії ми завітали у ратушу, де Юлія отримала чергову кульку — зі словом «час». А на підході до кафе «Дім легенд» — кульку зі словом «скажи». Ми піднялися на дах, звідки відкривається красивий вид на центр міста. Біля столика, за який ми сіли, була прив'язана кулька зі словом «так» (на той момент, ймовірно, Юлія вже розуміла, до чого йде). За столиком були мої друзі, ми розповідали їм про наше знайомство. І раптом я потягнув Юлію в авто-амфібію. Звичайна розмова з жартами перейшла в пропозицію стати «пані Явір». Юліанка близько хвилинки мовчала, а тоді я почув таке бажане слово «так»...

Через півроку закохані офіційно зареєстрували шлюб. Але казкове весілля — ще попереду...

БЛОГ
**Євген
Заплет-
нюк,
священик**

Одним зі способів диявола зламати наш дух — це розповсюджувати для нас лише погані новини. Так, це війна, і в нашій країні, тобто в нас із вами, — величезні проблеми. Але не забувайте, що ця війна саме тому називається гібридною, що в ній беруть участь не лише солдати, а й всі, хто залишився тут, у тилу: у соціальних мережах, ЗМІ, бабусі на лавочках і

ваші колеги по роботі. Кожного разу, коли ви вголос висловлюєте сумніви в нашій перемозі, нашому керівництві, українських політиках чи просто пишете «все пропало», «Порошенко-зрадник» чи фразу «третій Майдан», — ви вже потрапляєте на поле битви.

Як правда й те, що в такому випадку ви воюєте на боці Путіна. Дуже добре подумайте про це. Росія зазнає неймовірних збитків від цієї війни, не тільки фінансових, а й живою силою. На кожного нашого героя там — сотні трупів. Але подивіться: у них по телебаченню лише позитив, ра-

дість, Максим Галкін і «Песня года». У них — усе чудово, і тепер вони мріють захопити Місяць! І тому вся Росія вірить у свою перемогу. Ми сьогодні — нація депресивних песимістів, яка навіть через рік військових дій проти найсильнішої армії світу все ще сумнівається в своїх силах!

Навіть я, людина, яка нічого не тямить ні у політиці, ні у військовій справі, можу вас запевнити, що в нас не все так погано, як би цього хотіли вороги. Принаймні все могло бути багато гірше. У нас є герої, які добре роблять свою роботу — нищать окупантів.

А є ті, хто просто любить попіаритися. У них завжди було все погано. Зате я жодного разу не чув, щоб наші герої скаржилися на те, що їм зле. Вони всі просять тільки одного — дозволити їм воювати на повну силу тоді, коли їм це забороняють! Навіть коли по телебаченню показували вже безногого солдата та запитували, що він хоче найбільше, то він не сказав, що хоче додому чи що хоче повернути назад свою ногу або евро по вісім. Він каже, що швидше хоче повернутися до своїх братів на фронт. І так — усі, кого я бачив. Можливо,

коли вони тільки йшли в АТО, ще сумнівалися чи боялися. Але вже потім — і не бояться, і не сумніваються.

Тому негайно перестаньте скиглити! Той, хто робить щось, — ніколи не ниє. Ниють тільки в тих випадках, коли просто збоку дивляться і їм здається, що він міг би робити ще швидше та якісніше. Але тільки коли сам почнеш щось робити, то переконаєшся, що ці люди себе віддають без залишку. А якщо так, то сумнівів у нашій перемозі немає! Всім доброго дня та нових перемог!

БЛОГ
**Наталія
Гаєвська,
психолог,
психотерапевт**

Кожен з нас, батьків, безперечно, хоче лише найкращого для своїх маленьких сонечок, але часом наші діти мають зовсім протилежний результат, ніж той, якого ми очікували.

1. Для того, щоб дитина заспокоїлась, потрібно її відволікти.

Як правило, отримуємо зворотний результат. Відволіканням ми сприяємо тому, що негативні емоції та переживання залишаються всередині дитини і не знаходять свого виходу. Навіть якщо зовні дитя заспокоюється, найімовірніше, вони (негативні емоції) дадуть про себе знати при першому зручному випадку, а ми будемо дивуватися, чому це через якусь незначну дрібницю дитина

на влаштувала годинну істеріку. Емоції — це енергія, яка шукає вихід. Але чомусь наївно вважаємо, що вони можуть зникнути лише тому, що нам не хочеться їх помічати. І навіть якщо неможливо це щось виправити, його необхідно висловити, прожити, щоб воно не накопичувалося і не створювало ефект бомби, яка так невчасно розірветься.

2. Якщо дитина кусає, потрібно вкусити її у відповідь. Досить часто в такій «оригінальній» спосіб ми намагаємось показати дитині, що кусатись — це боляче, а також розвинути в неї здатність до співчуття.

Натомість ми показуємо, що кусати все-таки можна, раз самі собі це дозволяємо. Також ми даємо зрозуміти, що перемагає сильніший. А ще — що нам її не шкода і ми готові заподіяти біль своїй дитині. Що треба мстити.

Що від нас можна чекати всілякого. Чому ж ми розраховуємо на те, що таке віддзеркалювання дій дитини призведе до появи співчуття? Тому що сподіваємось, що дитина зробить просту логічну дію: мене вкусили і мені боляче — отже, коли я кусаю, вкушеному теж боляче. Мені не подобається, коли мені боляче — отже, іншій людині це теж не подобається. Я люблю своїх батьків — отже, я не хочу, щоб їм було боляче, тому що біль — це погано.

3. Для того, щоб дитина не виросла егоїстичною та жадібною, потрібно наполягати, щоб вона ділилася своїми іграшками, книжками, їжею з іншими.

Результат таких дій абсолютно протилежний. Згадайте, коли особисто вам чимось хочеться широк поділитись. Як правило, це відбувається в двох випадках:

1) ми впевнені, що того, чим ми ділимося, так багато, що нам не доведеться себе обмежувати;

2) нам дуже хочеться зробити приємне близьким, і ми готові навіть пожертвувати чимось, чого нам і самим хочеться.

Як же допомогти дитині бути щедрою? Все дуже просто: особистий приклад (справжньої щедристі, а не вимушеної, показної). І перед тим, як стати щедрим, треба відчути, що таке власність. Тобто якщо у дитини просять іграшку, треба визнати за нею право відмовити.

4. Для того, щоб дитина не стала плаксою, треба показати їй неважливість її проблем. Таким чином батьки хочуть допомогти дитині легко справлятися з неприємними переживаннями.

Результат таких дій приблизно такий же, як і з відволіканням. Єдиний спосіб впоратися з емо-

ціями — випустити їх назовні. Інша справа, що можна робити це по-різному: ридати, кричати, кусати себе, шттовхати кішку, проговорювати почуття, намалювати їх. Але для того, щоб оволодіти різними способами, потрібен час і досвід. І добре, щоб це супроводжувалося прийняттям і підтримкою дорослого.

5. Для того, щоб дитина була ввічливою, треба з раннього віку вимагати дотримання правил пристойності. Це також один із способів виховання, що має на меті навчити дитину бути уважною та турботливою.

Успіх залежить від того, скільки власних емоцій і праці ми вкладаємо в роботу над ввічливістю. Якщо дитина відчуває, що ми не готові приймати її «неправильною», то навряд чи для неї це стане приємною процедурою і виявом турботи.

БЛОГ
**Роман
Суслов, партнер
консалтингової компанії
«Капітал»**

1. Працівник Державтоінспекції зобов'язаний:

Без затримки підійти до водія, привітатися, чітко й зрозуміло назвати свою посаду, звання та прізвище, повідомити про причину зупинки транспортного засобу та суть скоєного правопорушення у випадку його вчинення;

2. Водій має право: Не виходити з автомобіля. Працівник Державтоінспекції не має права вимагати від водія вийти з авто, крім випадків, передбачених пунктом 27.4. Наказу №111.

Водій має право здійснювати за діями інспектора відео- або аудіофіксацію. Також водій має право вимагати від інспектора залучити до участі свідків, якщо інспектор самостійно цього не здійснює. Водію особисто слід

зафіксувати дані свідків, переписати номерні знаки, адресу, номер телефону. Залучення свідків допоможе водієві справедливо вирішити справу при оскарженні дій працівника Державтоінспекції у суді.

Примітка: у чинному законодавстві передбачені випадки, коли залучення до справи свідків не є обов'язковим.

Вимагати від працівника Державтоінспекції пред'явити його службове посвідчення (такий обов'язок передбачений частиною 2 статті 5 Закону України «Про міліцію»). Водієві слід задокументувати дані інспектора з його посвідчення та перевірити термін дії такого посвідчення. В разі, якщо термін дії закінчився, водій не повинен виконувати накази працівника Державтоінспекції.

Крім того, водій може вимагати від інспектора пред'явити карту маршруту патрулювання наряду, поста. Це дасть мож-

ливість перевірити, чи дійсно інспектор, який зупинив водія, несе службу у місці відповідно до дислокації та чи інспектор перебуває на службі у свій робочий час.

Примітка: оскільки вищевказані документи є внутрішніми, то працівники Державтоінспекції не зобов'язані надавати таких документів водіям для ознайомлення, проте такі вимоги водіїв можуть змусити інспекторів замислитися, чи варто давати справу хід.

3. Працівник Державтоінспекції має право:

Висловити вимогу про пред'явлення водієм для перевірки: посвідчення на право керування транспортним засобом, реєстраційного документа на транспортний засіб та поліса (сертифіката) обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

5. Як повинен виглядати ін-

спектор ДАІ?

Інспектори дорожньо-патрульної служби одягнені у формений одяг синього кольору. Сорочка — світло-синя, брюки — темно-сині з тонкою червоною смугою з боків, на голові — темне-синє кепі з гербом України. Табельна зброя носить в кобурі, закріпленій на поясі. На обох руках наших шеврони: на лівому плечі — із загальною інформацією про силову структуру («Україна МВС»), на правому плечі — про місце в структурі МВС («Дорожньо-патрульна служба» або «Державна автомобільна інспекція»). Крім того, на нагрудному знаку має бути зазначене буквосполучення, що позначає код регіону України, серійний номер (індивідуальний для кожного інспектора) і напис «МВС України».

Працівники спеціального загону ДАІ одягнені в білу сорочку та носять темно-сині кашкети. На нагрудному знаку перед серійним номером інспектора за-

мість коду регіону — буквосполучення «СЗ» — «Спеціальний загін».

6. Як повинен виглядати автомобіль інспектора ДАІ?

Патрульні автомобілі працівників Державтоінспекції повинні мати номерні знаки з гербом України і білими символами на синьому тлі, пробіскові маячки, встановлені на даху (на всю ширину даху машини), уздовж бортів повинні бути жовто-блакитні смуги, на передніх дверях — герб України, на капоті і кришці багажника написи «Державтоінспекція».

У разі виявлення порушень працівником Державтоінспекції вищезазначених норм та в разі порушення прав водія інспектором, на дії останнього можна поскаржитись за телефоном 102 або за телефоном Департаменту ДАІ МВС України 044-272-46-59, місцевої чергової частини (наприклад, Тернопільська область — 0352-52-38-86).

П'ЯТЬ НАЙБІЛЬШ РОЗПОВСЮДЖЕНИХ ПОМИЛОК У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ

ПРАВА ВОДІЯ ПРИ СПІЛКУВАННІ З ПРАЦІВНИКАМИ ДЕРЖАВТОІНСПЕКЦІЇ

СИЛЬНА ЖІНКА – БЛАЖКЕВИЧ

АРХІВ РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛУ «ДЗВІН»

Іванна Блажкевич із сином Богданом у 1918–1919 роках. Жінка пройшла через численні переслідування і розлуку з рідними

На схилі свого життя Іванна Блажкевич, захоплена Іриною Вільде, написала свої спогади. Також творила для дітей

Доля ■ Двох доньок — шестирічну Зосю та чотирирічну Любу, власне здоров'я і роки життя втратила наша землячка, активістка та літераторка Іванна Блажкевич через те, що любила Україну. Однак ця жінка ніколи не здавалася на милість ворога чи обставин

ВОЛОДИМИР МОРОЗ, 0-67-307-55-58,
VOLODYMYR.MOROZ@20MINUT.UA

Через репресії, приниження і навіть вбивство рідних доводилося проходити активним та свідомим жінкам Тернопільщини у минулому. Яскравий приклад — доля громадської активістки і літераторки Іванни Блажкевич.

Жінка народилася у селі Денисів Козівського району 9 жовтня 1886 року. Її батько — денисівський учитель Омелян Бородієвич — виховав доньку свідомою та діяльною. Та діяльність часто наразила її на небезпеку смерті.

«Напівживу тоді знайшли її селяни на березі Стрипи і на вертах принесли до хати...», — писала дослідниця Оксана Сенатович у 1991-му про побиття Іванни Блажкевич поляками.

Жінка у 1938-му мало не загинула — за свою українську позицію отримала 130 ударів киями.

А почалося все для Блажкевич ще за Австрії, коли у 1908-му вона написала вірша «Грудка на могилу Марка Каганця» — про селянина з Коропця, якого заколов багнетом жандарм під час виборів.

«Через цей і подібні протести її чоловік Іван Блажкевич не може отримати учительської посади на Тернопільщині, бо, за словами шкільного інспектора, той від його дружини «не мав жиця». У 1918–1919 рр. Іванна Блажкевич бере активну участь у визвольних зма-

ганнях українського народу...», — продовжує пані Сенатович.

Поки її чоловік був у війську — а не бачилися вони аж сім років — діячка організувала у селі Залуква біля Галича відділ «Сільського господаря», кооператив «Власна поміч», читальню. Рятувала поранених. Та коли Галичину окупували поляки, її одразу звільнили з посади вчительки школи у Залукві. Блажкевич писала у своїх спогадах, що інспектор, викликавши її, запитав, яким правом навчає.

— В тиху вечірню годину почали ми гутірку. От і Марія Іванівна виговорилась: «Ми тоже хахли...» «По-нашому, це не цивілізація. В нас тих, хто цурається рідної мови і рідного народу, називаємо ренегатами, зрадниками

«За 12 днів проведено в моїй хаті 17 ревізій і вісім разів мене арештовано», — писала літераторка.

Майже одразу Іванну Блажкевич вигнали зі шкільного помешкання, і вона змушена була ховатися у лісі. Жінку підтримували місцеві селяни, в яких вона була змушена залишити малолітнього сина Богдана. Дійшло до того, що син, заради безпеки матері, навіть не признавався до неї, коли бачив на людях. Обійнятися могли тільки тоді, коли залишалися наодинці.

Блажкевич переїхала до Станиславова, до сестри. Але осіла

тако у рідному Денисові. Сидіти, склавши руки, вона не могла, розгорнула громадську діяльність. І от у 1928-му стала кандидатом до польського сейму. Вся державна машина почала працювати проти жінки, дійшло до вбивств.

«Восени того ж року окупанти вчинили страшний злочин — шоколадом отруїли дітей І.Блажкевич, шестирічну Зосю та чотирирічну Любу. Після похорону вона отримала лист польською мовою з погрозою: «Смерть твоїх хаменят — то початок нашої помсти. Напевне, відтепер будеш вже займатися собою і залишиш пропаганду вашої України, яка навіки здохла», — читаємо у статті «Як пацифікували Іванну Блажкевич», що є в Інтернеті.

Шоколадом пригостив дітей невідомий на вулиці...

У 1930-ті Блажкевич їздила селами, заохочувала господарів створювати кооперативи, аби вижити у складних умовах. Відтак 5 листопада 1938-го громадську діячку арештували з п'ятимісячною дити-

ною. А 15 листопада знову забрали — мовляв, у поліцію. Насправді ж вивели у поле і били. Жінка знепритомніла після 120 удару. Її знайшли селяни напівживою. Коли хотіли відвезти у лікарню до Львова, начальник залізничної станції не пустив до потяга. Тоді люди викликали швидку з Тернополя нібито для породіллі. Через болота машина не доїхала до Денисова і зупинилася у Яструбові. Знову у ряднах Блажкевич донесли полями до швидкої. Один поліцей хотів перешкодити порятунку, але водій машини не підкорився

та відвіз поранену. Іванна на все життя залишилася інвалідом. Уже навесні 1939 року знову потрапила до в'язниці.

Прихід радянської влади вона сприйняла як полегшення, а тому брала участь у Народних зборах Західної України, де приймали рішення про приєднання до УРСР. Попри війну, Блажкевич залишалася у рідному Денисові, де керувала школою. За Союзу їй теж не жилося спокійно.

«Мені 65 літ. Працювала я учителькою... Доживаю в своїй залишеній війною хаті в Денисові... напасники сокирою вирубали двері до моєї кімнатки і закинули через діру залізний ланцюг, кошубу, бараболі і т. ін... Вважаю, що напасники порушили 127 статтю Сталінської Конституції, яка забезпечує недоторканість житла громадян УРСР і тому прошу вислідити винних і притягнути їх до судової відповідальності», — скаржилася жінка прокурору 9 травня 1951-го, але лист так і не відправила. Його, як і спогади літераторки, опублікувала Оксана Сенатович у часописі «Дзвін» в 1991-му.

В радянські часи з Іванни Блажкевич намагалися зробити «ікону». Але те, що вона не була ані інтернаціоналісткою, ані радянофілкою, підтверджують її спогади.

«В тиху вечірню годину почали ми гутірку. От і Марія Іванівна виговорилась: «Ми тоже хахли, я с Херсонской губернії — хахлушка. Но ми цивілізуємося. Так точно, як і ви цивілізуєтесь — внось в хату венську мебель. Так і ми цивілізуємося, чтобы хахлами не бить». «По-нашому, це не цивілізація. В нас тих, хто цурається рідної мови і рідного народу, називаємо ренегатами, зрадниками — кажу відверто».

Є згадки, що час від часу пенсіонерку викликали для «співбесід» в НКВД. І все ж у 1963-му її прийняли до Спілки письменників України. Померла Іванна Блажкевич 2 березня 1976 року.

РЕТРО НОВИНИ

В Тернополі

Саля Міщанського Брацтва. В понеділок, 25-го сего місяця — «Добродійна Сузанна». У вівторок, 26-го сего місяця — виступ С. Федичківської «Жидівка», опера. В середу, 27-го сего місяця — «В ніч під Івана Купала», народня драма зі співами і танцями на 4 дії.

«Діло», 22 лютого 1924 року

Відрізани від світла

Великі морози, що майже безперервно тривають вже третій місяць та часті заметілі відтягли Тернопіль і ціле Поділля від світла. Не було телеграфічного і телефонічного сполучення. Тижнями висиджувало на залізничній станції багато пасажирів.

«Діло», 24 лютого 1929 року

Чи заобогато жінок?

У всіх європейських державах, за винятком Болгарії, кількість жінок перевищує кількість чоловіків. У Болгарії на 1000 чоловіків припадає 995 жінок. У Латвії на 100 чоловіків припадає 114 жінок, в Естонії на 100 чоловіків 112 жінок, у СРСР на 100 чоловіків 111 жінок... В Америці на 100 чоловіків є тільки 96 жінок, в Японії 97, в Австралії 96 ... в деяких країнах на 100 чоловіків припадає тільки 63 жінки...

«Діло», 20 лютого 1930 року

Нові копальні в Старуні

На нафтових теренах в Старуні біля Богородчан, де недавно викопано носорога, нафтовий концерн «Малопольща» вертить два нові шиби, з яких один вже глибокий на 280 метрів, а другий на 170 м. Здогадуються, що в цьому місці запаси нафти дуже великі.

«Діло», 20 лютого 1930 року

Бережани

Небувале свято відбуло українське жіноцтво Бережанщини дня 2 лютого 1930 р., бо ювілей чвертьвікового існування жіночого українського товариства в Бережанах. Від оснування «Жіночої громади» в Бережанах минає 27-й рік...

«Діло», 21 лютого 1930 року

Найстарша пара

Найстаршу подружню пару має село Вербіц на Мадярищині, де живе Дмитро Филипович, який оженився 1839 року і зі своєю жінкою живе щасливо у подружній вірності і досі. Цей старець женився, маючи 19 літ, а його жінка станула перед шлюбом у 17 році життя. Сьогодні він має 109 літ, вона 106.

«Діло», 22 лютого 1930 року

Душегуб

15 лютого в селі Великім Раківці на Крем'яничині господар Андрій Німець у часі суперечки забив парубка Івана Олещука. Німця арештували.

«Діло», 22 лютого 1931 року

КОРОТКО
НОВИНИЕкономлять
бензин

Споживання бензину на українських АЗС у січні 2015 р. скоротилося на 34% і склало 138,1 тис. тонн. При цьому споживання дизпального складо 101 тис. тонн, що на 23% менше, ніж у січні 2014 р. Про це йдеться у звітних даних, опублікованих Державним комітетом статистики України.

Купили авто
на \$1,6 млрд

Лише 146,5 тисяч одиниць автомобілів, загальна митна вартість яких склала більше \$1,6 млрд, ввезли в Україну упродовж січня-грудня минулого року. У кількісному вираженні імпорт впав удвічі, а в грошовому — скоротився на 60%.

З Японії в Україну завезли 11751 легковиків на \$301 млн., німецькі авто-виробники відправили до нас 6165 машин на суму \$188 млн, а з Китаю — 5507 автомобілів на суму \$18,2 млн. У п'ятірку країн-лідерів із постачання легкових авто також увійшли США і Росія з результатами 4184 і 4072 штук відповідно.

Бензин буде
по 30 гривень

Нафтотрейдері заявили, що продавати бензин по 21-22 грн за літр вже не вигідно. Ціна повинна бути вищою як мінімум на 3-4 грн.

Нафта на світових ринках в діапазоні 55-60 доларів за барель, — каже директор консалтингової компанії А-95 Сергій Куюн. — Податки в структурі ціни пального теж встановлені у валюті. Тому найближчим часом роздрібна ціна на бензин буде близько 95 центів.

За словами експерта, не можна виключати, що на весні пальне здолає черговий психологічний бар'єр — 30 гривень за літр.

Європейські
права за 2 роки

Права європейського зразка з'являться в Україні до 2017 року. План поступового переходу до норм Директиви Євросоюзу про водійські посвідчення схвалив Кабмін.

Цим документом передбачені єдині правила процедури медоглядів для професійних водіїв, вводяться мінімальні вимоги підготовки людей, що приймають іспити у майбутніх водіїв. Крім цього, у Директиві Євросоюзу затверджено технічний опис водійських посвідчень. Виконання єдиних європейських норм має спростити пересування громадян між країнами ЄС.

ЗА КЕРМОМ ТРОЛЕЙБУСА — 22 РОКИ

Сильна жінка ■ У дитинстві Надія Мадрі завжди мріяла їздити за кермом. Разом із братом купила мотоцикл і часто каталася містом. Але ніколи не думала, що стане водієм троллейбуса

ВАСИЛЬ СОЛТИС

— На маршруті працюю разом зі своїм чоловіком Віктором, — розповідає Надія Мадрі. — Чергуємося з ним по днях: день — я, день — він. Тролейбус бережемо, бо це наша сімейна справа

ВАСИЛЬ СОЛТИС, 0-96-725-70-22,
VASYL.SOLTUS@20MINUT.UA

Водій — професія суто чоловіча, але її жінки опанували вже досить давно. У Тернополі є з десяток жінок, які працюють водіями таксі, і приблизно стільки ж — водіями троллейбусів.

Тернопільянка Надія Мадрі за кермом троллейбуса ось уже 22 роки.

— Працювати водієм електротранспорту важко, — розповідає пані Надія. — Насамперед складно морально. Але якби ця робота мені не подобалася, то я не працювала б у депо стільки років.

Даїшники зупинили
лише раз

У троллейбусне депо Надія Мадрі прийшла у 1993 році.

— Дуже важкі були часи на початку 90-х, — пригадує співрозмовниця. — На великих підприємствах проводили масові скорочення, роботу знайти було важко. От я і вирішила спробувати працювати у троллейбусному депо. Моя рідна тітка працювала водієм троллейбуса, вона й мені порадила піти її стопами. У депо я закінчила курси водіїв. З тих пір тут працюю.

Пані Надія прокидається о четвертій ранку. О п'ятій до будинку під'їжджає машина від депо, яка забирає працівників. За 45 хвилин вони добираються на місце. Далі розпочинається робочий день, який триває до 20.00, а то й довше, але за умови, що вранці на маршрут вийшли пізніше. Режим напружений, тож через день — вихідний.

— Зараз працювати за кермом троллейбуса складніше, ніж колись, — додає вона. — На дорогах є більше транспорту, а взаємоповаги у водіїв немає. Постійно треба бути уважною, бо на до-

розі у будь-який момент тебе може хтось підрізати. Водії тепер не шанують свої автомобілі.

На роботі часто трапляються різні ситуації, пов'язані з пасажирами. Є приємні випадки, а є не дуже. Однак жінка-водій старіється не брати близько до серця неприємні моменти.

— Буває, що пішохід раптово виходить на дорогу, — каже пані Марія. — Доводиться миттєво гальмувати, щоб уникнути аварії. А у салоні підходить пасажир і починає повчати. Мовляв, так їздиш, наче дрова возиш. Звісно ж, такі моменти неприємні. Але намагаюся не звертати на це уваги і в дискусії не вступати.

Тернопільянка більш ніж за двадцять років роботи жодного разу не потрапила в аварію, а працівники ДАІ зупиняли її

— Два роки тому ми отримали троллейбус, який купили у Чехії, — каже Надія Мадрі. — Цій машині тоді уже було 20 років, та вона у хорошому стані. Їздимо без простоїв. Жодної серйозної поломки у нас не траплялося

лише раз.

— Працівник ДАІ тоді перевіряв свої повноваження, — пригадує Надія Мадрі. — Я не порушувала правил дорожнього руху, підстав для зупинки не було. Не знаю, чи він хотів познайомитися, чи якісь інші причини, але зупинив і попросив документи. Потім повернув їх і побажав щасливої дороги. За кермом я завжди обережна й уважна. Дякувати Богові, жодної аварії у мене не трапилося.

У дитинстві Надія завжди мріяла їздити за кермом, та ніколи не думала, що стане водієм троллейбуса.

Все почалося
з мотоцикла

— Ми з братом мали мотоцикл, їздили «Явою», — пригадує жінка-водій. — Самі збирали гроші на мотоцикл, самі ремонтували. Можливо, ця любов до техніки і допомогла мені обрати професію. А привела мене в депо моя рідна тітка, яка теж працювала водієм.

У троллейбусному депо Надія Мадрі не тільки знайшла собі роботу до душі, а й своє кохання. Після навчальних курсів дівчину направили на стажування. Так познайомилася зі своїм наставником Віктором, за якого згодом

і вийшла заміж.

Разом із чоловіком вони працюють пліч-о-пліч упродовж усього трудового життя. Віктор — напарник Надії на роботі. Тепер вона разом із чоловіком працює на десятому маршруті. Одного дня на роботу виходить Надія, іншого — чоловік.

— Разом працювати зручно, бо завжди можна підстрахувати одне одного, — каже пані Надія. — Тролейбуси у нас доглянуті, ми їх бережемо. Два

роки тому отримали троллейбус, який купили у Чехії. Цій машині на той час уже було 20 років, однак вона в дуже хорошому стані. Їздимо без простоїв. За цих два роки у нас не траплялося жодної суттєвої поломки.

8 Березня —
за кермом

Разом із коханим чоловіком Надія виховує двох доньок. Старша — студентка третього курсу, молодша у цьому році закінчує школу. Дівчата займаються спортом, старша виступає у вищій гандбольній лізі за команду економічного університету. Надія каже, що доньки не планують продовжувати справу життя батьків.

— Моя робота їх не приваблює, але я й не дивуюся, — розповідає пані Надія. — Так складається, що одне покоління не розуміє інше. Я, наприклад, не розумію інтересів своєї тітки чи бабусі. Тому даю дітям можливість зробити свій вибір.

Особливість роботи водія троллейбуса полягає у тому, що часто доводиться працювати і у святкові дні.

— Цього року за графіком виходить, що 8 Березня буду працювати я, — посміхається пані Надія. — Набагато важче виходити на роботу у передсвяткові дні, бо тоді на вулицях дуже багато транспорту, усі їдуть на базар за покупками. Затори страшні. Тому 8 Березня чи Новий рік не є найважчими для моєї роботи. Тим паче, що для мене це не вперше, адже нам часто випадає працювати у святкові дні.

Жінки за кермом — відповідальніші

ВАСИЛЬ СОЛТИС, 0-96-725-70-22,
VASYL.SOLTUS@20MINUT.UA

Жінки за кермом поводяться більш обережно через закладені природою інстинкти, вважають експерти. Чоловіки — більш агресивні, а у прекрасній статі бажання змагатися — менш розвинене.

Окрім того, пані і панянки — терплячіші до агресії та скан-

далів, спокійніше поводитися у заторах. А от у чоловіків дуже розвинений тваринний інстинкт, тож на дорозі вони намагаються довести, хто головніший.

Експерти підкреслюють, що жінки за кермом — набагато відповідальніші.

— Навіть у школі більше відмінників-дівчаток, ніж хлопчиків, — зазначають експерти. — Це

у шкільні роки вони більш посидючі, уважні і старанні. Хлопці, звичайно, більш агресивні. Хтось у хорошому сенсі, хтось — ні. Крім того, чоловіки більш імпульсивні і тому більшою мірою схильні до негативної поведінки на дорогах.

Експерти вважають, що дівчата, які водять автомобіль, почуватимуться впевненіше в житті.

Соціологічне опитування 1600 респондентів з різних міст, яке провела компанія „Соллерс“, показало, що 76% жінок вважають, що автомобіль робить їх більш незалежними. 86% представниць прекрасної статі кажуть, що автомобіль допомагає їм вирішувати повсякденні завдання, а 64% жінок цінують в автомобілях наявність сучасних технологій.

ТЕЛЯЧІ МЕДАЛЬЙОНИ

Смачно ■ «20 хвилин» розповідає про приготування фірмових страв у кафе, барах і ресторанах Тернополя

ІРИНА ЧУБАТА, 0-98-586-50-62,
IRYNA.CHUBATA@20MINUT.UA

Ніжне теляче м'ясо, просмажене до стану medium well, на „подушці” зі свіжих овочів — хіт замовлень у ресторані хорошого настрою „Балагур”, що відкрився на вул. Руській у грудні торік.

Заклад спеціалізується на українських стравах і європейській кухні — французькій та італійській.

— У нас можна посмакувати як варениками з різними начинками, борщем із пампушками, так і салатом Italiano Vego чи баварськими ковбасками із соусом папричіо, — каже су-шеф Вадим Дударенко.

— Ми працювали у тестовому режимі з 26 листопада до 17 грудня, — каже кухар. — Відвідувачі замовляли страви за 50% їхньої вартості, а ми вивчали їхні смаки. Тоді з'ясували, що багатьом припали до смаку телячий стейк із соусом наршапар, баварські ковбаски, медальйони з телятини софріто, а з десертів — неймовірні вареники у вишневому киселі. Така смакота, що пальчики оближете!

Медальйони Вадим готує за 10-15 хвилин. Спочатку нарізає м'ясо порційними шматками, ледь відбиває їх і маринує у суміші спецій, бальзамічному соусі та оливковій олії. Панірує у борошні й обсма-

жує з обох боків. Кухнею миттєво шириться апетитний аромат.

— Зазвичай наші відвідувачі замовляють прожарку medium well, — каже він. — Та серед них трапляються гурмани, які полюбляють сире м'ясо. Так, одного разу клієнт замовив стейк blue rare — зверху шматок м'яса має скоринку, а всередині — сирий. Я приготував цей стейк, клієнту сподобалось, і відтоді він часто замовляє його.

Правильно приготувати овочі до медальйонів — нескладно, додає су-шеф. Треба обсмажити їх так, щоб вони зберігали хрусткість. У процесі смаження Вадим додає оцет, по щіпці солі і цукру.

— У кожній страві має бути гармонія між основними смаками — кислим, солодким і солоним, — відповідає він на запитання, навіщо тут цукор.

Коли Вадим викладає уже готову страву на тарілку, мимоволі милуюся барвистою картинкою.

Скільки чого
треба:

200 г телячої
вирізки, 30 г
кабачка, 30 г
болгарського
перецю, 30 г
моркви міні,
1 мл бальзамічного
соусу,
10 мл бальзамічного
оцту,
100 мл сухого
червоного вина,
цукор і спеції
до смаку.

Зачистити і нарізати вирізку порційними шматками, підготувати інші продукти

Шматки м'яса замаринувати у спеціях, оливковій олії та бальзамічному соусі

Почистити всі овочі, нарізати болгарський перець, моркву і кабачок брусочками

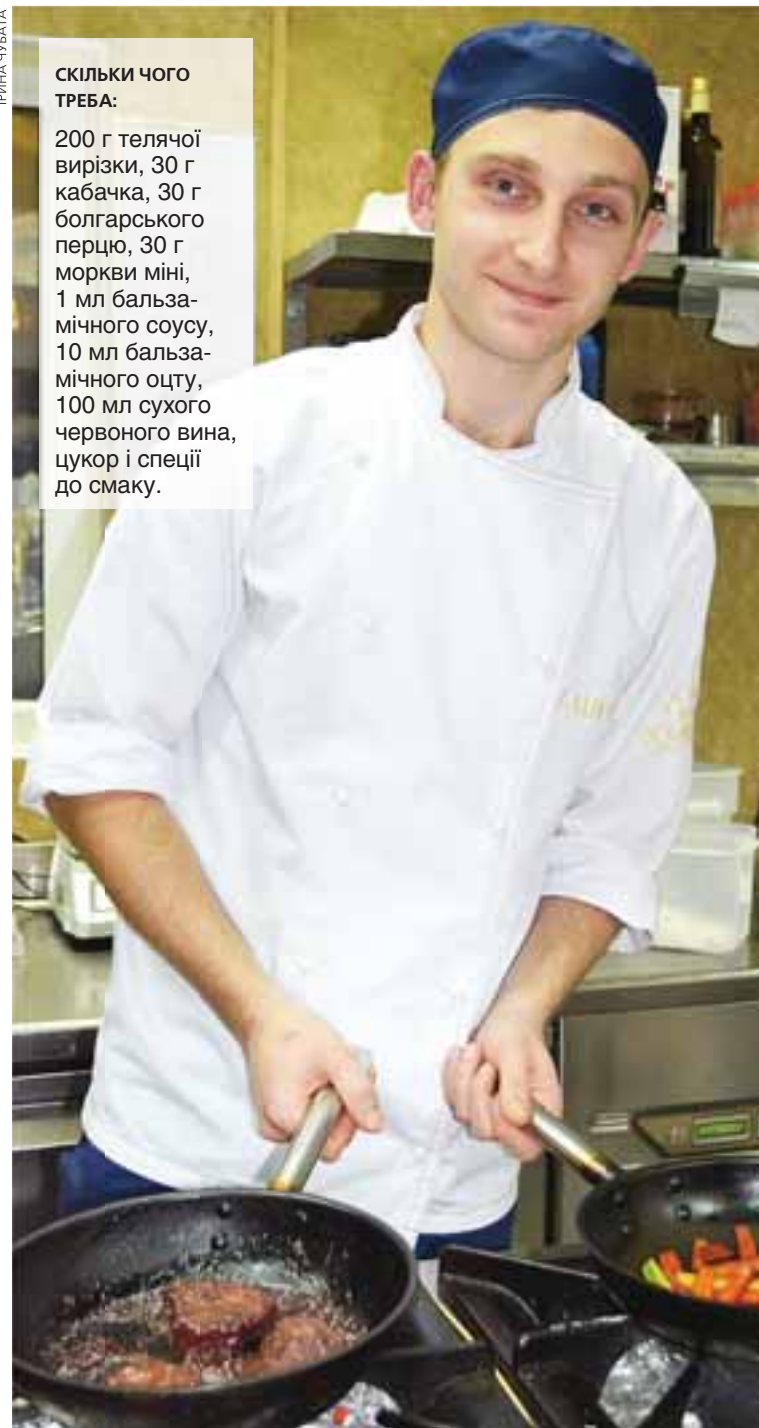
Викласти на сковороду овочі, додати щіпку цукру, солі, бальзамічний оцет

Запанірувати м'ясо у борошні, обсмажити, додати сухе вино, цукор, сіль

Викласти овочі у центрі тарілки, з боків — медальйони, прикрасити салатом

Су-шеф Вадим Дударенко (25 р.): — Медальйони з телятини важать 260 грамів, а коштують 88 гривень

Салат із ківі та курятини

2 шт. вареного курячого філе, 2 ківі, 2 варені морквини, 2 варених яйця, часник, майонез ТМ «Королівський смак».

Викладати продукти для салату шарами і змащувати майонезом. 1-й шар — дрібно нарізане куряче м'ясо; 2-й — здушений часник, вимішати його з майонезом; 3-й — почищені і нарізані дрібними кубиками ківі; 4-й — терті білки яєць, 5-й — терта

варена морква; 6-й — терте яблуко; 7-й — терті на дрібній тертці жовтки. Верх салатної гірки змастити майонезом. Прикрасити кружальцями ківі та зеленню.

Рагу зі свинини та овочів по-італійськи

500 г свинини, 250 г моркви, 150 г зеленого горошку, 1 цибулина, 1 пучок петрушки, 1 зубчик часнику, 1-2 ст. л. томатної пасты, 200 мл сухого червоного вина, по 1/4 ч. л. сухого чебрецю, розмарину, чорного перцю і солі.

М'ясо нарізати кубиками, обсмажити на олії до утворення рум'яної скоринки. Частину моркви, цибулю,

часник і петрушку дрібно посікти. Пасерувати все, крім зелені, на олії протягом 5 хв. Вкінці пасерування влити вино і довести до кипіння на сильному вогні. Заправити рагу томатною пастою або свіжими помідорами і тушкувати все 30 хв. Моркву, що залишилася, нарізати на четвертинки поздовж. Покласти її до рагу і тушкувати до

готовності. За 5 хв. закінчення приготування страви додати зелений горошок і подрібнену зелень.

Рецепти від тернополян

ЗАПІКАНКА З КАПУСТИ ВІД МЕДПРАЦІВНИКА ВІРИ ШЕВЧУК:

— Рецепт цієї запіканки я прочитала в Інтернеті. Спробувала приготувати, і мені та моїм рідним дуже засмакувала. Готувати її швидко, до того ж запіканка недорога. Отож треба 1 кг капусти, 200 г

твердого сиру, 3 ст. л. борошна, сіль, перець, 4 яйця, 200 г сметани.

Капусту нарізати, відварити до м'якості, злити воду, трішки охолодити. У мисці розмішати яйця, сметану, борошно, тертий сир, додати капусту. Форму для запікання змастити маслом, посипати сухаря-

ми і викласти капустяну масу. Запекати 50 хвилин при температурі 180 градусів. Смачного!

Салат із капусти, апельсина та яблука

На 2 порції: 100 г капусти, 1 пучок салату, 1/2 апельсина, 1 велике кисло-солодке яблуко, 1 синя салатна цибулина, 100 г несолодкого йогурту, 1 ст. л. соняшникової олії, 1/2 ст. л. гірчиці, чорний мелений перець, свіжа зелень петрушки або крес-салату, сіль.

Помити листя салату, струсити воду і викласти на дві тарілки. Капусту дрібно нашаткувати. Почистити апельсин, половину розділити на часточки і нарізати невеликими шматочками.

Змішати м'якоть апельсина і капусту. Почистити цибулю. Маленьку цибулину нарізати кільцями, більшу — напів- або чвертькільцями. Додати до капусти і апельсина. Яблуко з ніжною шкіркою можна не

чистити, тверду краще зрізати. Нарізати яблуко невеликими кубиками і додати до решти інгредієнтів.

В окремому посуді змішати йогурт або кефір із гірчицею та соняшниковою олією. Посолити і поперчити до смаку. Можна додати щіпку цукру до салату.

Заправити салат приготовленим соусом. Вимішати все, викласти на салатне листя, яким вистелені тарілки. Прикрасити зеленою петрушкою і шматочками апельсина.

КІНО

кінотеатр
Сінема Сіті
тел. 47-77-37, квитки — 20-60 грн

«Стивен Хокинг: Теорія всього»

Біографічний, драма, мелодрама, 25 лютого, поч. — 10.00, 14.25, 16.50, 19.20, 23.50

«Убити посланця»

Біографічний, 25 лютого, поч. — 10.00, 12.25, 21.45

«Мисливець на лисиць»

Біографічний, 25 лютого, поч. — 18.25, 23.40

«П'ятдесят відтінків сірого»

Сенсаційна історія кохання, 18 лютого, поч. — 10.30, 13.00, 15.30, 18.00, 20.30, 21.30, 23.00, 23.55

«Підводна країна чудес 3D»

Анімація, 25 лютого, поч. — 12.30

«Книга життя 3D»

Анімація, з 26 лютого

«Губка Боб: Життя на суші 3D»

Анімація, 25 лютого, поч. — 10.30, 14.30, 16.30

кінотеатр

Палац кіно

тел. 52-33-33, квитки — 15-20 грн

Oskar Shorts: Анімація

Фестиваль короткометражних мультфільмів, 18 лютого, поч. — 13.00

«Добровольці Божої чоти»

Документальний, 18 лютого, поч. — 15.00

Вечори французького кіно

Фестиваль, 18 лютого, поч. — 17.30, 19.30

О. Torvald презентує «Ти Є»

Концерт на підтримку нового альбому гурт дасть у пабі «Хмільне щастя» 8 березня. Початок — 21.00. Квитки — від 100 грн.

Альбом «Ти Є» О. Torvald писав з червня до вересня під керівництвом лідера «Бумбокса» Андрія Хливиюка. Це 11 енергійних свіжих треків. Квитки — у ЦУМі (відділ Копіса) та у пабі «Хмільне щастя». Довідки за тел.: 067-477-04-24, 099-346-38-12, 063-749-57-74.

Виступить Прозоров

Легенда української альтернативи Василь Прозоров завітає з концертом до пабу «Патрік» 28 лютого. Початок — о 21.00. Квитки: 40 грн — у попередньому продажу та 60 — у день концерту. Прозоров влаштує акустичний вечір з презентацією авторської програми «Дім». Замовлення століків за телефоном: 51-49-99.

Приїдуть норвезькі металісти

Концерт progressive doom metal гурту Ashowa з норвезького Бергена буде у барі «Коза» 2 березня. Початок — о 17.00. Квитки — 35 грн у попередньому продажу та 50 грн — у день концерту. Місцева підтримка: Azgard (Тернопіль), «По ту сторону» (Рівне), Escape from Tomorrow (Хмельницький).

Зіграють музику з кіно

Муниципальний Галицький камерний оркестр запрошує на концерт «Музика світового кіно» до Українського дому «Перемога» 1 березня. Початок — о 18.00. Звучатимуть твори із фільмів «Ромео і Джульєтта», «Доктор Живаго», «Пірати Карибського моря» та інших. Квитки — у касі «Перемоги». Тел.: 52-15.00.

Ярмак з туром «22»

Концерт столичного репера буде у концерт-холі «Подольнян» 6 березня. Початок — о 19.00. Квитки — 100-200 грн. Власники квитків супер-фан матимуть гарантоване право на фото зі співаком. Тематика пісень Ярмака дуже різноманітна — від жартівливої до питань соціальної несправедливості. Квитки — на kasa.in.ua.

Співатимуть «Нескорені»

Благодійний концерт «Чорні ворони» буде у ПК «Березіль» 1 березня. Початок — о 16.00. Учасники: Олександр Смик, Володимир Вермінський, гурт «Нескорені».

Прийди і допоможи своїй країні! Усі кошти передадуть на потреби воїнів АТО. Телефони для довідок.: 52-12-00, 53-31-14,

Lama об'єднає серця

Нову ліричну програму «Там, де єднаються серця» співачка презентує у пабі «Хмільне щастя» 7 березня. Початок — о 20.00. Квитки — 140 грн.

Тернополяни почують нові пісні від Lama та вже відомі хіти. Квитки — на kasa.in.ua та за телефонами: 47-78-12 та 050-437-51-40.

КЛУБИ

ALLURE CLUB

просп. Злуки, 45,
тел. 098-757-57-57

Найкращі ведучі

Вечірку "Кращі MC України" проводять щосуботи. На відвідувачів чекають запрошені MC з усієї країни, весела атмосфера, хіти та конкурси. Гостей розважатимуть DJ Sensey і Dj Misha Breez. Початок — о 22.00. Вхід: для дівчат — 50 грн, для хлопців — 80.

RIVERPOOL CLUB

вул. Чумацька, 14,
тел. 067-350-18-81

The Subbotage Party

Щосуботи клуб запрошує потусуватися під найкращу музику за останні 30 років. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 дівчатам — 40 грн, хлопцям — 80 грн.

Discohouse Friday Night

Щоп'ятниці для тернополян — вечори хаусу та лотерея для перших 99 відвідувачів із призами.

До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 — дівчатам — 30 грн, хлопцям — 60.

БУНКЕРМУЗ

бульвар ім. Т. Шевченка, 1,
тел. 067-350-22-10

Щосуботи запальні сети готують dj з різних куточків України. Потужні біти та яскраві емоції чекають усіх на вечірці. Щосереди у закладі заточують підбори під запальні ритми латино. Для тернополян — сальса, бачата і меренге. Початок розваг — о 20.00. Приходьте з друзями і заряджайтеся позитивом. Вхід — вільний.

ВОМБА, НІЧНИЙ КЛУБ

вул. Братів Гжицьких, 3,
тел. 096-300-11-55.

Ночі флірту

Щонеділі — розкуті та запальні вечірки. Вхід для хлопців — від 20 грн, для дівчат — до 23.00 — безкоштовно, після 23.00 — від 20 грн.

OPERA

Клуб-ресторан щотижня пропонує такі вечірки: щочетверга — студентські вечірки (вхід 30 грн), щоп'ятниці — вечірки у стилі Maxim, щосуботи — Miss Maxim-2014 (вхід для хлопців — 50 грн, для дівчат — 30 грн). Упродовж тижня відвідувачі можуть взяти участь у караоке-вечірках. Початок розваг — щодня о 20.00.

ФІЛАРМОНІЯ

Зіграє титулований гітарист

Концерт французького гітариста Філіпа Вілли спільно з камерним оркестром філармонії буде у Тернопільській філармонії 25 лютого. Початок — о 18.30.

Філіп Вілла — один із найяскравіших гітаристів сучасності, постійний учасник Дебреценського та Естергомського фестивалів в Угорщині, Віденського міжнародного гітарного форуму, Гітарних днів у Ліхтенштейні та Міланського гітарного Атенеуму. Квитки — у касі філармонії. Телефон для довідок: 52-61-09.

ВИСТАВКИ

«Весняно-польові роботи

Арт-об'єкти Сергія Григоряна та Миколи Джички, галерея «Бункермуз»

Крути — смолокип у майбутнє

Фотодокументальна виставка фондів матеріалів, краєзнавчий музей

Юліан Кройтор — визначний культурно-освітній діяч

Фотодокументальна виставка нових надходжень, краєзнавчий музей

«Пори року»

Живопис Світлани Шинкаренко, обласна бібліотека для молоді

Яків Гніздовський

Графіка, до 100-річчя з дня народження митця, краєзнавчий музей

Георг Пінзель

Скульптура, постійна виставка, краєзнавчий музей

ТЕАТР

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

(бульв. Т. Шевченка, 6). Тел. 52-40-66, квитки від 15 до 40 грн, поч. — 19.00

«Пошилися в дурні»

Музична комедія-жарт, М. Кропивницький, 25 лютого

«Глитай, або ж Павук»

Драма, М. Кропивницький, 26 лютого

«Женихи»

Гастролі! Інтригуюча комедія, М. Гоголь, 17 березня

«Летюча миша»

Прем'єра до Дня театру! Опера, Й. Штраус, 27 березня

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР АКТОРА ТА ЛЯЛЬКИ

(вул. Січових стрільців, 13). Тел. 52-49-54, квитки — 15 грн, поч. — 12.00, 14.30,

«За двома зайцями»

Музична комедія, М. Старицький, 28 лютого

«Поросятко Чок»

Казка-комедія, М. Туровер, 1 березня

«НИВА» ПЕРЕГЛЯДАЄ НОВАЧКІВ

Зібралися ■ Ледь не останньою з-поміж учасників футбольного чемпіонату Першої ліги з відпустки вийшла тернопільська «Нива». Перший етап підготовки «жовто-зелені» проводять у Тернополі. Згодом на команду чекають тренувальні збори на Закарпатті

Тренери «Ниви» на тренувальних зборах переглядають у грі чимало новачків. Здебільшого це місцева молодь

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHYI@20MINUT.UA

Вперше після зимової відпустки футболісти і тренерський штаб «Ниви» зібралися 17 лютого.

У той же день 24 футболісти під керівництвом тренерів В'ячеслава Маврова та Ігоря Біскупа провели дебютне тренування на тернопільському міському стадіоні. На першому занятті гравці бігали крос біговими доріжками стадіону.

— З того складу, який був у «Ниви» минулого року, в команді залишилося не більше десятка футболістів, — каже тренер Ігор Біскуп. — На перший збір до нас долучилося чимало новачків, які намагаються довести тренерському штабу свою профпридатність.

Справді, у складі тернопільської «Ниви» відбулися чималі зміни. Клуб у міжсезоння залишили кілька гравців основи: Тарас Дурай, Андрій Гринченко, Тарас Петрівський, Ігор Озарків, Володимир Гудима, Василь Шпук. Та чи не найбільшою втратою для клубу

став кращий бомбардир «Ниви» у Першій лізі Олександр Семенюк. Гравець, який забив сім голів, переїхав у Канаду разом з екс-тренером «Ниви» Ігорем Яворським. Туди ж вирушив і воротар Василь Шпук. Тож тренери запросили на

перші навчально-тренувальні збори велику кількість потенційних новачків.

— Намагаємося дати шанс усім новачкам, — каже виконуючий обов'язки головного тренера «Ниви» Богдан Самардак. — Мій

мобільний щодня розривається. Телефонують футболісти, тренери, агенти — усі пропонують нові кадри для нашого клубу. Акцент хочемо зробити на перспективну молодь.

До речі, Богдан Самардак долучився до тренувального процесу «Ниви» лише 21 лютого. Річ у тім, що наставник тернополянин протягом тижня проходив навчання у Києві за програмою «В»-диплому Федерації футболу України. За словами тренера, перший цикл підготовки «Ниви» до Першої ліги триватиме до 26 лютого.

— До цієї дати плануємо зіграти кілька товариських матчів, — пояснює він. — У суперниках будуть команди з Львівщини — «Рух» з Винників і стрийська «Скала». Потім футболісти отримають нетривалий відпочинок, а 1 березня ми вирушаємо до Мукачєвого на тренувальні збори.

Нагадаємо, що взимку тернопільська «Нива» змінила власника. Екс-керівник клубу Автанділ Мдінарадзе передав команду у руки Степана Рубая. Команда вже провела зустріч із новим керманічем «Ниви» і, за словами капітана команди Андрія Донця, залишилася задоволеною.

— Ми раді, що цього року зібралися набагато швидше, ніж у попередні рази, — каже футболіст. — Зустріч із новим керівництвом пройшла успішно. Нам пообіцяли створити усі належні умови для проживання і тренування. Крім цього, тепер заробітну плату буде-мо отримувати вчасно!

«Муніципали» поїдуть до Києва

Одночасно із «Нивою» продовжує підготовку до Першої ліги і муніципальний футбольний клуб «Тернопіль».

Нещодавно команда Василя Івегеша підсилена першими новачками. Так, до команди приєднався воротар Сергій Чернобай, який повинен замі-

нити Миколу Плетеницького. Також «муніципали» підписали контракт із молодим півоборонцем Олександром Кіцаком.

Незабаром ФК «Тернопіль» вирушить до Києва, де з 25 лютого до 2 березня зіграє кілька товариських поєдинків із серйозними суперниками.

Опонентами тернополянин у столиці будуть «Динамо-2», збірна студентів Києва, чернігівська «Десна» та ковалівський «Колос».

По приїзді ФК «Тернопіль» готуватиметься безпосередньо до гри із ФК «Миколаїв» у рамках чемпіонату.

Тернопіль прийняв історичні змагання

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHYI@20MINUT.UA

Наймасштабніші змагання в історії Тернополя з кікбоксингу провели 21 лютого у тернопільському Палаці спорту.

На відкриту першість області з цього виду спорту завітало понад дві сотні спортсменів з п'яти областей Західної України. Честь Тернополя захищали вихованці спортклубів «Поєдинок» та СК

«Тернопіль». Загалом тернополяни представили майже 60 бійців.

— Це дійсно найбільші змагання в нашій історії, адже до цього часу стільки учасників в один день ми не приймали, — каже головний суддя і тренер СК «Поєдинок» Олександр Дульнев. — Лише з Рівного до нас завітало близько сотні учасників. Саме команда «Будокан» із сусіднього обласного центру стала переможцем

у командній першості, здобувши найбільше чемпіонських титулів з-поміж 12-ти команд-учасниць.

За словами Олександра Дульнева, наші земляки завоювали 16 золотих медалей.

— Загалом я позитивно оцінюю наші результати, — додає чоловік. — Багато нагород ми здобули у поєдинках серед дітей. Троє наших дівчат стали призерками чемпіонату.

Додамо, що змагання у Терно-

полі були етапом відбору на чемпіонат України, який триватиме з 12 до 15 березня.

— Ми вдячні за допомогу Федерації боксу та кікбоксингу Тернополя, — продовжує Олександр Дульнев. — У важкі для усієї країни часи суттєво допомагає з організацією віце-президент Федерації Євген Степанов.

До речі, наприкінці змагань спортсменів нагодували справжньою солдатською кашею.

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Лідери зберігають свої позиції

● Матчі 14-го туру Тернопільської Вищої футзальної ліги відбулися у спорткомплексі «Політехнік» 22 лютого.

Головні претенденти на чемпіонство — «Агрон» та «Металіст» — здобули перемоги. «Металіст» у напруженій грі здолав опір «Метаморфози» — 6:3. «Агрон» з рахунком 5:2 обіграв «Ерідон».

Ще два матчі у цьому турі завершилися з рахунком 8:4. Так, «Арс-Кераміка» перемогла «Колос» із Бучача, а теребовлянська «Нива» здолала «Вікінг».

Наступний тур Вищої ліги відбудеться 1 березня.

«Галичанка» знову у трійці кращих

● Дві перемоги поспіль здобули волейболістки тернопільської «Галичанки» у 12-му турі чемпіонату України серед жіночих команд Суперліги.

У спортзалі економічного університету 21-22 лютого наші землячки приймали команду із Северодонецька — «Северодончанку». В обох поєдинках господарки майданчика були переконливішими — 3:0 та 3:0.

Ці перемоги дозволили підопічним Андрія Романовича повернутися у трійку лідерів.

Сноубордисти — найкращі на Кубку

● Перемоги у командному заліку першого етапу Кубка України 2015 року зі сноубордингу і всеукраїнських змагань серед юнаків та дівчат зі сноубордингу здобули тернопільські спортсмени.

Такі змагання відбулися 17-18 лютого у Києві на території бази олімпійської підготовки збірних команд України з гірськолижного спорту й сноубордингу «Протасів яр».

У командному заліку Кубка України тернополяни набрали 385 очок. А за підсумками всеукраїнських змагань наші земляки здобули 149 балів.

Встановив рекорд

● Студент економічного університету Іван Стребков на чемпіонаті України з легкої атлетики у приміщенні здобув «срібло», встановивши новий рекорд Тернополя.

Чемпіонат України проходив у Сумах. Іван Стребков з результатом 8.00.37 став другим у бігу на 3000 м. Це досягнення дозволило нашому атлету взяти участь у чемпіонаті Європи, який відбудеться 6-8 березня у Чехії.

ТИЖНЕВИК «RIA ПЛЮС»

Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «RIA плюс» №507-107 ПР, серія ТР, видане 10.08.2011 р. Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Засновник ТОВ «RIA Холдинг». Видавець з 2006 року - ТОВ «Видавництво «RIA»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Газета є членом «Української Мережі Оголошень».

Газета є членом асоціації видавців періодичної преси України.

Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

Тижневик «RIA плюс» доставляють за передплатою підприємствам Тернопільщини та провідним підприємствам України.

Безкоштовне розповсюдження друкованого ЗМІ оплачено рекламодавцем. **Реклама** позначається реєстраційним номером та друкується відмінним від основного шрифтом. Матеріали у рубриках «Новини компанії», «Шопінг», «Політична позиція» та «Прес-служби» публікуються на правах реклами. Редакція не завжди поділяє думки авторів та не несе відповідальності за тексти реклами й оголошень. Передрук матеріалів — тільки з дозволу редакції. Буковосполучення **RIA, PIA, PIA** (а також у сполученні з будь-якими словами та висловами), графічні зображення вказаного, заборонені для копіювання згідно з авторськими правами.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 16 (колишній будинок офіцерів). Працюємо 9.00-18.00. Поштова адреса: 46001, м. Тернопіль, а/с 110.

Телефони редакції: (0352) 43-00-50, 43-00-56
Телефони кур'єрської служби і передплати: (0352) 43-00-50, 43-00-56

E-mail: design@te.ria.ua
«RIA плюс» в Інтернеті: <http://20minut.ua>

ПРАВИЛА ПОДАЧІ ОГОЛОШЕНЬ ЧИТАЙТЕ НА 3-й СТОР. БЛОКУ «РОБОТА»

Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «RIA»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідство про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р

Директор: Юрій Штопка
Головний редактор: Світлана Чернецька, 0-98-836-92-47
Верстка: Юрій Карпук
Коректура: Ірина Чубата
Відділ реклами: 43-00-50.
Відділ кур'єрської служби та передплати: Лія Павлишин, 0-97-879-96-11.
Номер набраний та зверстаний комп'ютерним центром RIA.

Віддруковано в друкарні «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а, тел. 0-432-55-63-97.

Тираж 27541 примірників. Зам. №151208

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ

ексклюзивної рекламної агенції ТОВ «Медіа Дім RIA»: р/р 26006000416776 код ЄДРПОУ — 34377553 в ВАТ «Укрксімбанк», м. Тернопіль, МФО 302429, свід. про реєстр. плат. ПДВ № 100065551. Інд. податк. номер 343775502080.

Передплатний індекс

22196

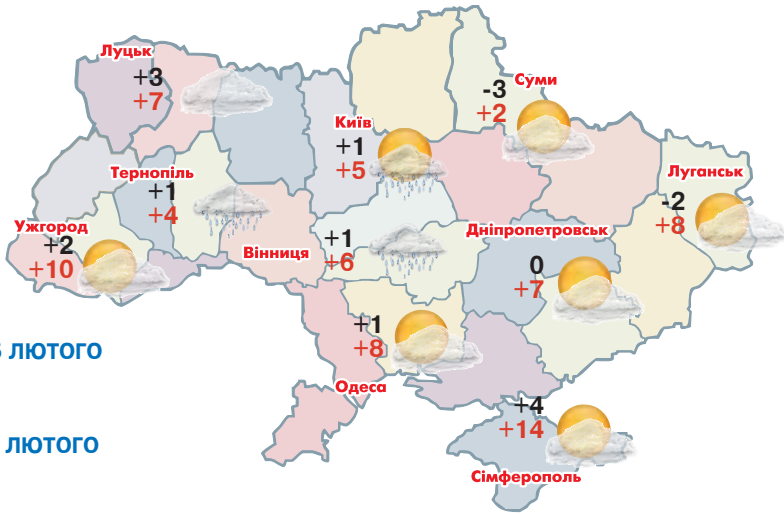

Від чого залежить народжуваність?

Аналітики стверджують, що на зростання народжуваності впливає і розмір виплат, і кількість дитсадків, і трудові гарантії для матерів. Якою є ситуація з народжуваністю на Тернопіллі і від чого вона залежить?

Читайте про це у «RIA плюс» від 4 березня

Погода у Тернополі

СЕРЕДА, 25 ЛЮТОГО

+1+3°C
+2+4°C

ЧЕТВЕР, 26 ЛЮТОГО

+2+4°C
+3+5°C

П'ЯТНИЦЯ, 27 ЛЮТОГО

+1+3°C
+3+5°C

СУБОТА, 28 ЛЮТОГО

+2+4°C
+4+6°C

НЕДІЛЯ, 1 БЕРЕЗНЯ

+1+3°C
+3+5°C

АНЕКДОТИ

Розмовляють два приятелі:

— Бачу, твоя машина постійно стоїть біля під'їзду. Нікуди не їздиш. Не зламалася?

— Та ні. Розумієш, так добре її поставив, що боюся: поїду і хтось місце займе.

— Вам треба терміново робити операцію!

— Лікарю, а можна відкласти? Я півроку чекав на протезування зубів! Кардіохірург задувся. Минула хвилина, дві, п'ять.

— Лікарю, чому ви мовчите?!

— Уявляю: грають Шопена, всі плачуть, а ви лежите у труні з красивими, рівними, сліпучо-білими зубами!

Жінка заходить у чергову частину міліції.

— Чи можу я написати заяву про зникнення чоловіка?

— А чоловік давно вдома не з'являвся?

— Майже чотири тижні.

— Ого! А чому ви тільки тепер прийшли?

— Йому скоро зарплату отримувати. Ось і почала трохи хвилюватися.

Завдяки кольоровим фотошпалерам сантехнік Петрук уже двічі відпочивав на Фіджі, тричі — на Гаїті і п'ять разів переспав із Дженіфер Лопес.

Концерт «Рок проти наркотиків» закінчився бійкою проти наркотиків, п'янкою проти наркотиків, сексом проти наркотиків і похміллям проти наркотиків.

— Чим займається ваш чоловік? —

запитали блондинку.

— Метеоризмом.

— Чим-чим?

— Ну, метеорологом працює.

— У якому соромі загрузла сучасна молодь, Петрівно! Моя внучка живе з якимось хлопцем нерозписана.

— Яка ти щаслива, Матвіївно! Мій внук розписався і живе з якимось чоловіком.

Жінкам добре — від них чоловіки хочуть тільки сексу, а от чоловікам — ламай голову, що жінці від тебе потрібно.

Насправді можна бути багатим і чесним. Але для цього спочатку потрібно стати багатим, а вже потім — чесним.

Сподіваюся, що у пеклі є спеціальний відділ, де людей, які клеять штрихкод на металеву частину шпателя, змушують безкінечно його віддирати.

Кримінальні новини: «Засудженням на умовні терміни дозволили наносити татування куполів пунктирною лінією».

Листування у соцмережах:

— Ой, а як я тебе впізнаю?

— Я буду в чорній шапці і синіх джинсах, зріст приблизно 185, вага 84.

— Ок, а я буду в чорній куртці з вагою і рулеткою.

Літо. Розпал сезону. Поїзд «Львів-Сімферополь». Заходить провідниця:

— Іноземці є?

Скрізь відповідають, що ні. Вона виходить у коридор і кричить:

— Іване! Вирубуй кондиціонер! Тут лише наші!

Зубний лікар після трьох годин спроб вирвати зуб у пацієнта говорить: «Нехай його тобі паровоз смикає». Через тиждень зустрічає його на вулиці без зубів.

Пацієнт: — Докторе, я зробив, як ви сказали: прив'язав свій зуб до останнього вагону потяга.

Лікар:

— Ну і що?

Пацієнт:

— Три вагони зійшли з рейок.

Лікар:

— А зуби?

Пацієнт:

— Начальник станції вибив.

На допиті:

— Розкажіть, де ви купили такий якісний диплом про вищу освіту?

— Знайшов на дорозі!

— Ви стверджуєте, що знайшли на дорозі диплом на своє ім'я?

— Цілком правильно!

— І як ви поясните такий збіг?

— Це не збіг. Паспорт на це ім'я я купив пізніше.

Відчинив двері, щоб випустити муху, а натомість впустив зграю комарів, дві бджоли, голодного kota і свідків Єгови.

— Тату, а чому цукерки загортають в обгортки, які шурхотять?

— Щоб уся квартира чула, як наша мама худне.

Гороскоп

ОВЕН
Багато часу витратите на вирішення чужих проблем. Отримайте приємну звістку, це поліпшить фінансове становище. Не бійтеся новизни — зміни обернуться для вас на благо.

ТЕЛЕЦЬ
Ймовірні проблеми у діловій сфері. Можете розраховувати на взаєморозуміння з оточуючими. Вірогідні подорожі або зміна звичної обстановки. У суботу будуть несподіванки.

БЛИЗНЮКИ
Не з'ясовуйте стосунки з начальством, стежте за своєю мовою. Обставини сприятимуть перетягу ваших принципів і стереотипів поведінки. Успіх супроводжуватиме громадських діячів.

РАК
Успішною буде діяльність, пов'язана з викладанням, навчанням, спортом, розвагами. Буде шанс підняти професійний авторитет. У п'ятницю можливі цікаві пропозиції.

ЛЕВ
Ймовірні ділові поїздки. Будьте уважні до здоров'я. У середу небажані візити в офіційні установи. Далеко від дому проявіть обачність. Не йдіть на повідку у власного авантюризму.

ДІВА
Отримуєте шанс здійснити задуми. З начальством краще не конфліктувати. Постарайтеся зарекомендувати себе сумлінним виконавцем. П'ятниця вдала для переговорів і угод.

ТЕРЕЗИ
Тиждень насичений і вдалиний в емоційному плані. Можлива помилка побутової техніки. У п'ятницю подумайте, що ви хотіли б змінити. У майбутньому у вас буде така можливість.

СКОРПІОН
Треба докласти максимум зусиль, щоб завершити справи, до вирішення яких у вас раніше не доходили руки. Вихідні проведіть у приємній компанії десь за містом.

СТРІЛЕЦЬ
Цей тиждень підходить для здійснення нових справ найкраще. У четвер можуть нагадати про себе незавершені робочі питання. Прислухайтеся до мудрих порад.

КОЗЕРІГ
Докладіть зусиль, щоб утримати ситуацію під контролем. Спокійно реагуйте на сюрпризи. Середня обіцяє підняти настрій настільки, що позитивних емоцій вистачить до кінця тижня.

ВОДОЛІЙ
У вас покращаться стосунки з родичами, будуть приємні сюрпризи. Будьте чесні перед собою як у великому, так і в малому. П'ятниця — відмінний день для перемоги над ліною.

РИБИ
Очікуйте приємних звісток і пропозицій здалеку. Середня — вдалиний день для будь-яких починань. У суботу відчуєте підйом сил і розкриття своїх можливостей.

Mic RIA

ФОТОКОНКУРС

Учасниця конкурсу:
Соболь Мар'яна
— 21 рік —

Працюю вчителем англійської мови і обожнюю дітей. Захоплююся мистецтвом, танцями. Люблю подорожувати. У людях ціную вірність, доброту та ширість. Життєве кредо: "Для щастя потрібно щось робити, щось любити та у щось вірити!"

Партнер конкурсу:

Фото зроблено у «Арт-Центрі», фотограф: Вілена Орловська і Павло Федчук, макіяж: Юлія Копчак, зачіска: Оксана Михалюк.

КРЕДИТ

м. Тернопіль, просп. С.Бандери, 8
тел. 098 82 00 748, 050 209 11 72

ТАКСІ ШАНС

42-08-08 43-08-08 44-08-08

Таксі ШАНС замовляй-
Газету RIA плюс читай!

Щосереді читайте свіжий примірник газети «RIA плюс» під час поїздки на таксі «Шанс»

Пасажирські перевезення

ДЕШЕВШЕ ШВИДШЕ
ніж потягом

Тернопіль - Санкт-Петербург
Тернопіль - Москва

Доставка пасажирів до місця призначення

+380 97 856 24 52 +7 905 217 0755
+380 97 563 05 99 +7 905 364 98 23